

இளைப்பில்லை காண்!

பாலின சமத்துவ சமூகத்தை நோக்கி

பெண்ணுறுரிமை பாதுகாப்பு

சிறப்பு மாநாடு

ஜூன் 25, 2023

தக்கலை, கன்னியாகுமரி

தொகுப்பு

மின் நூல் வெளியீடு

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்), தமிழ்நாடு மாநிலக்குழு

இளைப்பில்லை காண்!

சமத்துவ சிந்தனை நோக்கி:

பெண்ணுரிமை பாதுகாப்பு சிறப்பு மாநாடு

தக்கலை - 25.06.2023

தொகுப்பு

மின் நூல் வெளியீடு

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்)

தமிழ்நாடு மாநிலக் குழு

பொருளடக்கம்

முன்னுரை.....	4
தீர்மானம்.....	5
மாநாட்டு உரைகளின் தொகுப்பு.....	9
உணர்வுபூர்வமாக களத்தில் நிற்கிறோம்!.....	9
தமிழ்நாடும் கேரளாவும் பெண் ஆதரவு மாநிலங்கள்.....	12
எல்லா மேடைகளிலும் சமத்துவம் வர வேண்டும்!.....	14
சமத்துவத்தை நோக்கி சரியான பார்வையுடன் முன்னேறுவோம்!.....	19
பெண்ணுரிமை பாதுகாப்பு சிறப்பு மாநாடு.....	26
உறுதிமொழி.....	26
தீக்கதிர் நாளிதழில் வெளியான கட்டுரைகள்.....	28
பெண்ணும் ஆணும் சமம் என்போம்! பெண்ணுரிமை காத்து நிற்போம்!!.....	28
வானத்தில் ஒருபாதி அங்கே அமரட்டும்.....	33
காலம்தோறும் மனுவின் குரல்.....	42
அதிகாரம் தருமா அழகான பொய்கள்?.....	45
பாலின சமத்துவத்திற்கு எது தடை?.....	48
மனுவை மறுத்து பெண்ணுரிமை காத்திடுவோம்!.....	51
கிராமப்புறப் பெண்கள் நிலை : ஒரு பார்வை.....	55
நவீன அடிமைகள்.....	59
எதிர்கால இந்தியத் தூண்கள் குழந்தைகள்.....	62
பெண்கள் மீதான பாசிசத்தின் வரம்பற்ற வன்முறைகள்.....	68
சீறுவோர் சீறு.....	71
கருத்துச்சரம்!.....	93
செய்திகளில்.....	97
TN: Towards a Gender Equal Society: In Defence of Women's Rights.....	97
குழந்தை திருமணத்தை ஆதரித்து பேசும் ஆளுநர் ரவி மீது வழக்கு பதிந்திடுக!.....	100

முன்னுரை

அன்பான தோழர்களே,

கன்னியாகுமரி மாவட்டம், தக்கலை பகுதியில், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்) சார்பில் நடைபெற்ற பெண்ணுரிமை பாதுகாப்பு சிறப்பு மாநாட்டின் ஆவணங்களை தொகுத்து மின் நூலாக வெளியிடுகிறோம்.

பாலின சமத்துவம், பாலின நீதிக்கான போராட்டம் சமூக தளத்தில் நடந்தேறுகிற வேளையில் சுரண்டலற்ற சமூக அமைப்பை படைக்கிற போராட்டத்தோடு அது இணைக்கப்பட வேண்டும். அரசியலிலும், சமூக வாழ்விலும் பெண்களின் பங்கேற்பு அதிகரிக்க வேண்டுமானால், அதற்கான செயல்திட்டம் முக்கியம். சுரண்டலுக்கு முடிவுகட்டுவதும், சுரண்டலை நியாயப்படுத்தும் சித்தாந்தங்களை வீழ்த்துவதற்குமான புரிதல் அவசியம். மேலும், இந்தப் புரிதலை களச் செயல்பாடுகளோடும், போராட்டங்களோடும் இணைத்திட வேண்டும். சி.பி.ஐ(எம்), அந்தப் பாதையில்தான் தொடர்ந்து பயணிக்கிறது. சாத்தியமான நட்புச் சக்திகளோடு கைகோர்த்து இப்போராட்டத்தை வலுப்படுத்தவும் செய்கிறது.

பெண்ணுரிமைப் பாதுகாப்பு என்ற மகத்தான இலக்கை நோக்கிய பயணத்தில் இந்த மின் நூலும் உரிய பங்காற்றும்.

இதற்காக உழைத்த, பிழை திருத்தம் பார்த்த தோழர்கள் மற்றும் தொழில்நுட்ப வல்லுனர்களுக்கு வாழ்த்துகள். பகிர்ந்து பரவலாக்கிடுவீர்.

கே.பாலகிருஷ்ணன்

மாநிலச் செயலாளர்,

சி.பி.ஐ(எம்)

பாலின நிகர்நிலை நோக்கிய நீண்ட பயணத்தின் ஒரு பகுதியாக, மாநில அளவிலான பெண்ணுரிமை பாதுகாப்பு சிறப்பு மாநாட்டினை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்) முன்னெடுத்துள்ளது.

ஐ.நாவின் "நிலைத்த வளர்ச்சிக்கான இலக்குகள்" (Sustainable Development Goals - SDG) குறித்த 202 அறிக்கை உலகம் முழுக்க இலக்குகளை நோக்கிய முன்னேற்றங்கள் எதிர்பார்த்த அளவிலான வேகத்தில் நடைபெறவில்லை என்கிறது.

2030 இல் பாலின சமத்துவம் என்ற இலக்கு நோக்கிய பயணம் குறித்த 17 அளவுகோல்கள் பற்றிய மதிப்பீடே இது என்பதை இச்சிறப்பு மாநாடு கருத்தில் கொள்கிறது.

இந்தியாவிலும், தமிழ்நாட்டிலும் இந்த அனுபவம் வேறுபட்டதாக இல்லை என்பது மட்டுமின்றி பாலின சமத்துவத்திற்கு புதிய சவால்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது. இந்தியச் சமூகத்தில் நிலப் பிரபுத்துவம் தகர்க்கப்படாமையும், நவீன தாராளமயத்தின் உள்ளார்ந்த பாலின பாரபட்சம் மற்றும் நுகர்வியமும், மதப் பழமைவாதம் வளர்ந்து வருகிற வலது திருப்ப சூழலும், பாலின பாகுபாடுகளுக்கு முக்கிய காரணிகளாக உள்ளன.

பெண்கள் சமூகம், இல்லம், பணித்தலம் என எல்லா தளங்களிலும் பாகுபாடுகளை, வன்முறைகளை எதிர் கொள்கிறார்கள். பாலின சமத்துவம் என்பது பெண்களின் அடையாளம், பங்கேற்பு, பாதுகாப்பு ஆகிய மூன்று மிக முக்கியமான கூறுகள் கொண்டதாகும். இந்தியச் சூழலில் மூன்று கூறுகளுமே தாக்குதல்களுக்கு ஆளாகி வருகின்றன.

பெண்கள் மற்றும் பெண் குழந்தைகளுக்கு எதிரான வன்கொடுமைகள் நாடு முழுமையும் அதிகரித்து வருகிறது. 2016 முதல் 2021 வரை 5 ஆண்டுகளில் மட்டும் பெண்கள் மீதான வன்முறைகள் தொடர்பான 22.8 லட்சம் வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

2011-க்கும் 2021-க்கும் இடையில் 10 ஆண்டுகளில் பெண்கள் மீதான வன்முறை வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள விகிதம் 87 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது.

உலக அளவில் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பான நாடுகள் பட்டியலில், 170 நாடுகளில் 148 ஆவது இடத்தில் இந்தியா இருக்கிறது. 2021 இல் தில்லியில் பெண்கள் மீதான வன்முறை விகிதம் 147.8 சதவீதம் என்ற அளவிற்கு கடுமையாக அதிகரித்துள்ளது. இரவில் பெண்களின் பாதுகாப்பு குறித்து ஆய்வு செய்யச் சென்ற மகளிர் ஆணையத் தலைவரையே ஓடுகிற காரில் உள்ளே இழுக்க முயன்ற அவலம் அரங்கேறியது.

தமிழகத்தில் பெண்கள் மீதான வன்முறைகள் ஒவ்வொன்றும் அதிகரித்து வருகின்றன. 2021 இல் 2421 ஆக இருந்த பாலின வன்முறைகள் 2022 இல் 2918 ஆக அதிகரித்தது. இவற்றில் பாலியல் பலாத்காரம் 432, வரதட்சணை மரணங்கள் 29, கணவர், உறவினர்களின் துன்புறுத்தல் 1093, பாலியல் துன்புறுத்தல் 1414 ஆகும். போக்சோ சட்டத்தின் கீழ் பதிவான வழக்குகள் 2016 - 1583, 2017 - 1587, 2013 - 2039, 2019 -2396, 2020 - 3090 என்ற விவரங்கள் நிலைமையின் கடுமையை எடுத்துரைக்கின்றன.

"தமிழ்நாடு பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கான இழப்பீட்டு நிதியம்" இருந்தாலும் கடந்த அதிமுக ஆட்சிக் காலத்தில் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு குழந்தைக்கு கூட இந்த நிதியத்தின் மூலம் நிதியுதவி வழங்கப்படவில்லை.

கலாஷேத்ரா பிரச்சினையில் தேசிய பெண்கள் ஆணையத்தின் அணுகுமுறையே அதிர்ச்சியை தந்தது. காவல் துறையின் அணுகுமுறையும் பாரபட்சம் நிறைந்ததாக இருப்பதற்கு கள்ளக்குறிச்சி பள்ளி மாணவி மரணம் தொடர்பான வழக்கு சாட்சியம் ஆகும்.

ஒன்றிய அரசு பெண்கள் பாதுகாப்பில் காட்டுகிற அலட்சியம் சித்தாந்த ரீதியான பிற்போக்குத் தனத்தின் வெளிப்பாடு. டெல்லியில் ஒலிம்பிக் மல்யுத்த வீராங்கனைகள் போராட்டம் ஒரு உதாரணம். குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ள பாஜக எம்பி பிரிஜ் பூசன் சரண் சிங் இதுநாள் வரை கைது செய்யப்படவில்லை.

கலாசேத்ரா, பத்மா சேஷாத்ரி போன்ற பிரபல கல்வி நிறுவனங்களில் பாலியல் வன்முறை குற்றச்சாட்டுக்கள் தேசத்தை அதிர வைத்தன. ஆளும் கட்சி தலைவர்கள் பலர் பாலியல் குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு ஆளாவது தொடர் கதையாக உள்ளது. பாஜக ஆளும் மாநிலங்களான உத்தரப் பிரதேசம், அசாம், மத்தியப் பிரதேசம், மகாராஷ்டிரா ஆகியவற்றில்தான் அதிகமான பாலியல் வன்முறை வழக்குகள் பதிவாகியுள்ளன. உன்னாவ், ஹாத்ராஸ், கத்துவா, ஆசாராம் பாபு ஆசிரமம் ஆகிய இடங்களில் நடந்த நிகழ்வுகள் நாட்டையே உலுக்கின. இவை அதிகார வர்க்கத்தின், சட்ட ஒழுங்கு இயந்திரத்தின் பாரபட்சங்களும் வெளிப்பட்ட நிகழ்வுகள் ஆகும்.

நீதிமன்றங்கள் மதப் பழமைவாதத்திற்கு இரையாவதும், நீதிபதிகள் பிற்போக்கான கருத்துக்களை வெளியிடுவதும் அதிகரித்துள்ளது. திருமணம் செய்து கொள்வதாக

வாக்குறுதி அளித்து ஒரு பெண்ணை பாலியல் பலவந்தத்திற்கு ஆளாக்கியவன் நீதி மன்றத்தில் செவ்வாய் தோஷம் அந்த பெண்ணுக்கு இருப்பதே திருமணம் செய்யாததற்கு காரணம் என்றவுடன் அலகாபாத் உயர் நீதிமன்றம் லக்னோ பல்கலைக் கழக ஜோதிட துறைக்கு உத்தரவிட்டது.

கர்நாடகா உயர்நீதிமன்றம் பெண் சடலத்தோடு உடலுறவு கொள்ள முயற்சித்தது குற்றமல்ல என்று குற்றவாளியை விடுவித்ததும் சாட்சியங்கள். அரசியல் சாசனத்தால் வழி நடத்தப்பட வேண்டிய நீதி மன்றங்கள் சனாதன தர்மத்தால் வழி நடத்தப்படுகின்றனவோ என்ற கேள்வி எழுகிறது.

சாதி ஆணவக் கொலைகள் தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக நிகழ்கின்றன. தலித் எதிர்ப்பு அரசியல் என்ற வகையில் இடை நிலைச் சாதியினரை திரட்டுவது என்ற போக்கும் சாதி மறுப்பு திருமணங்கள் மீது வன்மத்தை விதைத்து படுகொலைகள், தாக்குதல்களுக்கு காரணங்களாகின்றன.

கல்வி இடை நிற்பவர்கள், நுகர்வு கலாச்சாரம் உருவாக்கியுள்ள அழுத்தங்கள், வரதட்சணை கொடுமைகள், தனிப் பெண்களின் பிரச்சினைகள், போதை கலாச்சாரம், ஆன் லைன் சூதாட்டம் ஆகியனவும் பெண்களை அலைக்கழித்து வருகின்றன.

சட்ட மன்றங்களிலும், நாடாளுமன்றத்திலும் பெண்களுக்கான 33 சதவீத இட ஒதுக்கீடு மசோதா ஒன்றிய அரசால் நிறைவேற்றப்படவில்லை. நாகாலாந்து சட்டமன்றத்தில் 60 ஆண்டுகளில் முதன் முறையாக இரண்டு பெண் எம்.எல்.ஏ க்கள் இந்த ஆண்டுதான் அடியெடுத்து வைத்துள்ளனர்.

இந்திய பெண்களின் நாடாளுமன்ற பிரதிநிதித்துவம் உலக வரிசையில் 2014 இல் 117 ஆக இருந்தது. 2020 இல் 143 க்கு வீழ்ந்துள்ளது. பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ், நேபாளம் ஆகியன இந்தியாவை விட அதிக பெண் பிரதிநிதித்துவம் கொண்ட நாடுகளாக உள்ளன. இந்தியா பாராளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் சேர்த்து பெண்கள் 10.5 சதவீதமே உள்ளனர். மாநில சட்ட மன்றங்களில் 9 சதவீதம் மட்டுமே. அரசின் உயர் மட்ட பதவிகள், கார்ப்பரேட் உலகின் இயக்குநர்கள் ஆகியவற்றில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் மிகக் குறைவு.

பெண்களின் உடை உரிமை கேள்விக்கு ஆளாக்கப்படுகிறது. ஹிஜாப் அணிவதை எதிர்த்து சங் பரிவாரங்கள் கிளப்பிய வெறுப்பில் ஆயிரக்கணக்கான இஸ்லாமிய மாணவிகள் கல்வியை இழந்தது உள்ளிட்ட நிகழ்ச்சிகள் உதாரணங்கள் ஆகும்.

தமிழ்நாடு கவர்னரே குழந்தை திருமணத்தை நியாயப்படுத்தி தனது சொந்த வாழ்க்கையையே உதாரணமாகக் காட்டிப் பேசினார். பண்பாட்டு ரீதியாக சாதித் தூய்மையை, மதப் பழமை வாதத்தை பாதுகாக்க வேண்டிய கடமை பெண்கள் மீது சுமத்தப்படுகிறது. குடும்ப ஜனநாயகம் எல்லாம் தொலைதூரக் கனவாக உள்ளது.

ஆகவே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்) நடத்தும் பெண்ணுரிமை சிறப்பு மாநாடு பாலின சமத்துவத்திற்கான பயணத்தில் பாலின வேறுபாடு இன்றி கைகோர்க்குமாறு அனைத்து இடதுசாரி, ஜனநாயக, முற்போக்கு, சமூக நீதி, எண்ணம் கொண்ட அமைப்புகள், மற்றும் தனி நபர்களுக்கும் அறை கூவல் விடுக்கிறது.

பாலின வன்முறையற்ற சமூகம் படைப்போம் என்ற முழக்கத்தோடு அநீதிகளுக்கு எதிராக களம் காண்போம். பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதி கிடைக்க துணை நிற்போம், சட்டங்களை மேலும் பலப்படுத்தவும், நீதி வழங்கல் முறையிலுள்ள தடைகளை அகற்றவும் குரல் கொடுப்போம் என்றும் வேண்டுகோள் விடுக்கிறது.

போக்சோ நீதிமன்றங்களின் வழக்குகள் விரைவில் முடிக்கப்பட்டு குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட ஏற்கெனவே ஆணையிடப்பட்டு துவங்கப்படாத மையங்களில் சிறப்பு நீதிமன்றங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். நிலுவை வழக்குகள் அதிகமாக உள்ள மாவட்டங்களில் கூடுதல் நீதிமன்றங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், சாட்சியங்களை பாதுகாக்கவும், அவர்கள் வழக்கில் தங்கள் கடமையை அச்சமின்றி நிறைவேற்றவும் சிறப்பு சட்டம் உருவாக்கப்படவேண்டும் என்றும் சிறப்பு மாநாடு கோரிக்கை விடுக்கிறது.

சாதி ஆணவக் கொலைகளுக்கு எதிராக தனிச் சட்டம் வேண்டுமென்று ஒன்றிய, மாநில அரசுகளை இச் சிறப்பு மாநாடு வலியுறுத்துகிறது. பெண்களின் மாண்புகளை பாதுகாக்கும் வகையில் படைப்பாளர்கள் தங்கள் படைப்புகளை இச் சமூகத்திற்கு கொடுக்க வேண்டும் என இம் மாநாடு படைப்பாளர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுகிறது.

குடும்ப வன்முறைகளுக்கு எதிராகவும், குழந்தைகள் மீதான பாலியல் தாக்குதல்களுக்கு எதிராகவும், விழிப்புணர்வு பிரச்சாரத்தை நடத்தி பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதிக்காக போராடும் நம்பிக்கையையும், துணிவையும் தருவோம் என்று இச்சிறப்பு மாநாடு உறுதியேற்கிறது.

நாடாளுமன்றம், சட்டமன்றங்களில் 33 சதவீத இட ஒதுக்கீடு கொண்டு வரப்படவும், உள்ளாட்சி பிரதிநிதிகளாக செயல்படும் பெண்கள் சுதந்திரமாக பணியாற்றுகிற நல்ல சூழலை உருவாக்கவும் தொடர்ந்து மக்கள் கருத்தை திரட்டவும் மாநாடு முடிவு செய்கிறது.

வாழ்க்கையின் எல்லா அம்சங்களிலும் சமத்துவம் நிலவ தமிழ்ச் சமூகத்தில் பரந்த உரையாடலை உருவாக்குவோம் என்றும் மாநாடு தீர்மானிக்கிறது.

"வானத்தில் பாதி நாங்கள்"

என்று பெண்கள் பிரகடனம் செய்கிற நிகர் நிலைச் சமூகமாக மாற்றுகிற பயணத்தில் எல்லோரும் இணைய வேண்டுமென்று இந்த மாநாடு அறை கூவி அழைக்கிறது.

மாநாட்டு உரைகளின் தொகுப்பு

உணர்வுபூர்வமாக களத்தில் நிற்கிறோம்!

கே.பாலகிருஷ்ணன்

மாநிலச் செயலாளர், சி.பி.ஐ(எம்)

இந்த மாநாட்டில் பேசியவர்களில், பாதிப்புக்கு ஆளான பெண்கள் என்கிற முறையில், சிலர் கண்ணீரோடு இங்கு பேசியது நமது நெஞ்சத்தை உலுக்கியது.

தமிழகத்தில் எந்தபகுதியில் ஒரு பெண்பாதிக்கப்பட்டாலும் நெடும் போராட்டங்கள் நடத்தி, நீதிக்கான போராட்ட வரலாற்றில் முத்திரை பதித்துள்ளது சி.பி.ஐ(எம்). வாச்சாத்தி, பழங்குடி பெண்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகள் தொடர்பான வழக்கை 16 ஆண்டுகள் நடத்தி 200 க்கும் மேற்பட்ட குற்றவாளிகளுக்கு தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்த இயக்கம்தான் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்).

அண்ணாமலை நகர் காவல்நிலையத்தில் நந்தகோபால் அடித்து கொலை செய்யப்பட்டு அவரது மனைவி கூட்டுபாலியல்வல்லுறவுக்கு ஆளாக்கப்பட்ட வழக்கில் உச்சநீதிமன்றம் வரை சென்று வாதாடி போராடி அந்த குற்றவாளிகளுக்கு தண்டனை பெற்றுக் கொடுத்தது நமது இயக்கம். இப்படி ஏராளமாகக் கூறிக்கொண்டே செல்லலாம். பிரச்சனைகளில் நீதியை பெற்றுத்தரும்வரை போராடுகிறோம். வெறும் பார்வையாளர்களாக பல கட்சிகள் இருப்பதைப் போல் அல்லாமல் உணர்வுபூர்வமாக களம் காண்கிறோம். எனவேதான் இந்த மாநாட்டை நடத்துகிறோம்.

இங்கே நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் தமிழக மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் விரிவாக கொண்டு செல்லப்படும்.

பெண்களுக்கு எதிரான அநீதி காலம் காலமாக நடத்தப்படுகிறது. மகாபாரதத்தில், பஞ்சபாண்டவர்கள் நாடு நகரங்களை எல்லாம் வைத்து சூதாடுகிறார்கள். சொத்துக்களை எல்லாம் வைத்து சூதாடியவர்கள் கடைசியாக தங்களது மனைவி திரவுபதியை வைத்து சூதாடியதாக மகாபாரதம் சொல்கிறது. இந்த விவரிப்பு வெளிப்படுத்தும் செய்தி ஆணுக்குபெண்சரிநிகர் அல்ல என்பது மட்டுமல்ல, ஆண் சூதாடுவதற்கான பொருளாகவும், உடமையாகவும் பெண் பயன்படுத்தப்படுகிறாள் என்பதாகும்.

ராமாயணத்தில் சீதையை ராவணன் கடத்திச்சென்ற பிறகு, மீட்டு வருகிறார்கள். நீண்டநாட்கள் பிரிவுக்கு பிறகு கணவனை பார்க்க சீதை வருகிறாள். சீதையைப் பார்த்து ராமன் அடுத்தவன் குடியிலே இத்தனை காலம் வாழ்ந்த நீ ஒரு யோக்கியமான பெண்ணா? என்று கேள்வி எழுப்பியதுடன், இல்லை என நிரூபிக்க அவரை தீயில் இறங்கச்

சொன்னதாக ராமாயணம் சித்தரிக்கிறது. புராண இதிகாசங்களில் பெண் பற்றிய சித்தரிப்பு இதுதான்.

அடித்தட்டில் இருக்கும் சாதாரணபெண் மட்டுமல்ல, அதிகாரத்தின் உச்சத்தில்இருப்பவர்கள் கூட இதில் தப்பவில்லை. தமிழ்நாட்டின்சமீபத்திய நிகழ்வு காவல்துறை கண்காணிப்பாளராகப் ணியாற்றிய ஒரு பெண் அதிகாரி காவல்துறையின் உயர் அதிகாரி ஒருவரால் பாலியல்சீண்டலுக்குள்ளாக்கப்பட்டார். தமிழகத்தின் சட்டஒழுங்கை பாதுகாக்க வேண்டியவர்- பெண்களுக்கான பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்த வேண்டியவர். அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த பொறுப்பில் இருந்த ஐபிஎஸ்அதிகாரி மீதான அந்த புகாரை பதிவு செய்வதற்கே பெரும் சிரமத்தை அந்த பெண்அதிகாரி அனுபவித்தார். தற்போது அந்த வழக்கில் 3 ஆண்டு சிறைத்தண்டனை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மாநாட்டுக்கு திமுக துணைப் பொதுச் செயலாளர் கனிமொழியை அழைத்திருக்கிறோம். சனாதன கொள்கையை - மனுவாத்தை தூக்கிப்பிடிக்கும் ஒரு அரசாங்கம் மத்தியஆட்சி அதிகாரத்தில் இருக்கிறது. அதற்கு எதிராக வலுவாக போராட வேண்டிய அவசியம் இருப்பதால்தான் திமுக தலைவர்களையும் அழைத்து இந்த மாநாட்டை நடத்துகிறோம்.

வருகிற நாடாளுமன்ற தேர்தலில் பொது சிவில் சட்டத்தை நிறைவேற்றப்போவதாக கூறுகிறார்கள். ராஜ்நாட்சிங் சென்னை வந்தபோது இதை தெரிவித்துள்ளார். பொது சிவில் சட்டத்தை நிறைவேற்றத் துடிக்கும் மோடியும் ராஜ்நாட்சிங்கும் சட்டமன்றங்கள், நாடாளுமன்றத்தில் பெண்களுக்கு 33 சதவிகித இட ஒதுக்கீடுக்கான மசோதாவை நிறைவேற்றுவதில் ஏன் அக்கறை காட்டவில்லை?. மாநிலங்களவையில் அந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள சூழ்நிலையில் மக்களவையில் அறுதிப்பெரும்பான்மையுள்ள பாஜகவால் மிக எளிதாக அந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட முடியும். பெண்களை அதிகாரப்படுத்த முடியும். ஆனால் அவர்களை வழிநடத்தும் மனுநீதி கோட்பாடுதான் ஒன்பதுஆண்டுகளாக அந்த மசோதாவை கிடப்பில் போட வைத்துள்ளது.

ஆணுக்கு பெண் அடிமை என்பது எல்லோரது சிந்தனையிலும் எழுதப்படாத நீதியாக உள்ளது. ஒரு பெண் ஆணை சார்ந்துதான் இருக்க வேண்டும் என்று. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மனு எழுதி வைத்தான் ஆண் இல்லாவிட்டால் பெண் இருக்க முடியாது. பிறப்பிலே தந்தைக்கு அடிமையாக, வாழ்க்கையிலே கணவனுக்கு அடிமையாக, இறுதியாக மகனுக்கு அடிமையாக ஆணை சார்ந்துதான் பெண் இருக்க வேண்டும் என்கிற மனு நீதி இன்றைக்கும் சிந்தனையில் ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. கணவன் கையாலாகாதவனாக இருந்தாலும் சரி, கணவனே கண் கண்ட தெய்வம் என்று அவனை வணங்குவதுதான் ஒரு பத்தினிக்கு அழகு என்று சொல்லப்படுகிறது. கணவன் இறந்துவிட்டால் அந்த சிதையிலேயே உயிர் நீப்பதுதான் பத்தினிக்கு அழகு என்று பழங்கால மதச்சடங்குகள் வலியுறுத்துகின்றன.

மற்ற மதங்களில் பெண்களுக்கு சமத்துவம் வந்துவிட்டது என்று கூறிவிட முடியாது. ஆனால், மனுநீதி மிக மோசமான சட்டங்களை எழுத்துப்பூர்வமாக முன்வைக்கிறது.

எனவேதான், மறுவாதத்தை தூக்கிப்பிடிக்கும் ஆர்எஸ்எஸ் வழிகாட்டுதலில் செயல்படும் பாஜக ஆட்சியில் முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில் பெண்கள் மீதான கொடுமைகள் பல மடங்கு அதிகரித்துள்ளன.

பாரதி பாடியது போல் பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும் பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம் என்று பாலினசமத்துவ சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்கிற நோக்கத்தில்தான் இந்த மாநாட்டை நடத்துகிறோம்.

தமிழ்நாடும் கேரளாவும் பெண் ஆதரவு மாநிலங்கள்

பி.கே.ஸ்ரீமதி

முன்னாள் அமைச்சர், கேரளம்.

பெண்களின் சமஉரிமைக்கான பல்வேறு போராட்டங்களை முன்னெடுப்பதன் தொடர்ச்சியாக இந்த மாநாட்டை முன்னெடுத்துள்ள சிபிஐ(எம்) தமிழ்நாடு மாநிலக்குழுவை பாராட்டுகிறேன். சமத்துவம் அல்லது சமநிலை என்பது பல நூற்றாண்டுகளாக உலகமெங்கும் உள்ள பெண்சமூகத்தால் வலியுறுத்தப்படுகிறது. இந்தியாவில் பாலின சமத்துவத்தை நம்மால் எதிர்பார்க்க முடியுமா என்கிற கேள்வி எழுகிறது. அது தேவையானது என நாம் கூறுகையில், 140 கோடிமக்களைக் கொண்ட நமது நாட்டில் பெரும்பாலானவர்கள் தேவையில்லை என கருதுவதை மறைத்து வைக்க வேண்டியதில்லை.

நாட்டு விடுதலையின் 76 ஆவது ஆண்டை கொண்டாட உள்ளோம். நமது வீடுகளிலும், சமூகத்திலும், அதிகாரதளத்திலும், ஆட்சி மட்டத்திலும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்கிற நிலையிலும் நமது சகோதரர்களுக்கு இணையாக சமவாய்ப்பு சகோதரிகளுக்கும் வழங்கப்படவேண்டும். எல்லாவீடுகளிலும் சமத்துவம் உள்ளதாக கூறிவிட முடியாது. இந்தியாவில் வறுமையைப்போல், ஆண்பெண்அசமத்துவமும் அதிகரித்து வருகிறது.

தமிழ்நாட்டில் ரேசனில் இலவசமாகஅரிசி கிடைக்கிறது. இதுபோன்ற திட்டங்கள் பட்டினியை ஒழித்துள்ளன. கேரளத்திலும் இப்போது பட்டினி இல்லை. ஆனால் வட இந்தியாவில் நிலைமைஅப்படி இல்லையே. ஒரு வேளை உணவுக்குக்கூட வழிவகுக்காத பல மாநிலங்கள் நமதுநாட்டில் உள்ளன. பீகார், ஒடிசா போன்ற மாநிலங்களில் வறுமையில் மக்கள் வாடுகிறார்கள்.

வறுமையை எதிர்கொள்ள மகாத்மா காந்தி வேலை உறுதிச்சட்டத்தின் கீழ் ஏராளமான பெண்கள் வேலைசெய்கிறார்கள் .2004ஆம் ஆண்டு மன்மோகன்சிங் தலைமையில் அமைந்த யுபிஏ முதலாவது அரசாங்கம் ஊரக வேலை உறுதிக்கான சட்டத்தை நிறைவேற்ற இடதுசாரி கட்சிகள் காரணாக இருந்தன. குறைந்த சம்பளமே அதில் கிடைத்த போதிலும், இந்த திட்டம் ஏழை மக்களுக்கு நிவாரணமாக அமைந்தது. பாஜக ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு இந்த சட்டபூர்வ உரிமையினை தொடர்ந்து சீர்குலைக்கிறது. கூலி கொடுக்காமல் மோசடி செய்கிறது.

நமது நாட்டில் டாக்டர் அம்பேத்கர் தலைமையில்உருவாக்கப்பட்ட அரசமைப்பு சாசனம் உள்ளது. அதை எழுதும் குழுவில் 18 பெண்களும் இடம் பெற்றிருந்தனர். அதை எழுதும்போது இந்த நாட்டின் குடிமக்கள் அனைவரும் சமம் என்றனர். அனைவருக்கும் வாழ்வதற்கு ஏற்ற சூழலை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்றார்கள். அனைவருக்கும்

வேலையும் கல்வியும் கொடுக்க வேண்டும் என்றார்கள். ஆனால் இன்று வரையிலும் இவை சாத்தியமாகவில்லை.

கேரளமும், தமிழ் நாடும் இந்த நிலைமையில் குறிப்பிடத்தக்க சாதனையை செய்துள்ளன. 1957 வரை தமிழ்நாட்டின்ப குதியாக இருந்தது கேரளத்தின் வடக்கு தெற்குப் குதிகள். கேரளம் உருவான பின்னர் இ எம் எஸ்தலைமையில் அமையப்பெற்ற இடதுசாரி அரசு நிலப்பிரபுத்துவத்தை ஒழித்தது. அனைவருக்கும் குடியிருப்புக்கு 10 சென்ட் நிலம் வழங்கியது. 1957 மற்றும் 1967 ஆம் ஆண்டுகளில் அமைந்த இடதுசாரி அரசுகள் இந்த முக்கியமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின.

1957க்கு முன்பு தமிழ்நாட்டைவிட வறிய நிலை கேரளத்தில் இருந்தது. அமைப்பு ரீதியாகவும் அரசியல் ரீதியாகவும் அணிதிரட்டப்பட்ட மக்களால் அந்த நிலைமையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது.

தமிழ்நாட்டிலும் பெண்களுக்கு ஆதரவான நடவடிக்கைகள் அரசால் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. பேருந்தில் பெண்கள் இலவசமாக பயணம் செய்யலாம். கேரளத்தில் அதிக அளவில் ஏழை பெண்களுக்கு மாதம் ரூ.1600 வழங்கப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டிலும் கேரளத்திலும் பள்ளி மாணவர்களுக்கு சீருடை,பாடப் புத்தகங்கள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. கேரளத்தில் குடும்பஸ்ரீ (மகளிர் சுய உதவிக் குழுக்கள்) மூலம் வருவாய் ஈட்டி பெண்கள் முன்னேற பல்வேறு திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

பெண்களுக்கு சமவாய்ப்பளிக்க சட்டம் இயற்றுமாறு ஐக்கிய நாடுகள் சபை தெரிவித்துள்ளது. நானும் கனிமொழியும் நாடாளுமன்றத்தில் அதற்காக போராடினோம். இன்றும் அதற்காக போராகிறோம். இந்தப் போராட்டத்தை வலுப்படுத்தும் சி.பி.ஐ(எம்) தமிழ்நாடு மாநிலக் குழுவினை வாழ்த்துகிறேன்.

எல்லா மேடைகளிலும் சமத்துவம் வர வேண்டும்!

கனிமொழிஎம்.பி.,
திமுக துணை பொதுச் செயலாளர்,

சகோதரர்களை விட சகோதரிகள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய அதுவும் சரிசமத்தை விட அதிகமாக பெண்கள் இருக்கும் இந்த அரசியல் மேடையில் நான் கலந்து கொள்வதில் மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகிறேன். எல்லாமேடைகளிலும் பெண்கள் சரிசமமாக அமரக்கூடியநிலை வர வேண்டும்.

பெண்களுக்கு சட்டமன்றங்களிலும் நாடாளுமன்றத்திலும் 33 சதவிகிதம் இட ஒதுக்கீடு வேண்டும் என தொடர்ந்து குரல் கொடுத்து வருகிறோம். அந்த மசோதாவை கஷ்டப்பட்டு மாநிலங்களவையில் நிறைவேற்றினோம்.

இன்று ஒன்றியஆட்சியில் இருக்கும் பாஜக தன்னுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலேயே மகளிருக்கான இட ஒதுக்கீடு மசோதாவை கொண்டு வருவோம். நிறைவேற்றுவோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தது. ஆனால் லிஸ்ட் ஆப் பிசினஸ் என நாடாளுமன்ற கூட்டத்தொடருக்கு முன்னால் ஒரு பட்டியல் வெளியிடுவார்கள் அந்த பட்டியலில் கூட பெண்களுக்கான இட ஒதுக்கீடு மசோதா இதுவரை இடம் பெற்றதில்லை.

பல முறை இதற்காக நாங்கள் குரல் எழுப்பியிருக்கிறோம். ஆனால், இன்று இருக்கும் ஒன்றிய அரசு எந்த குரலையும் காதில் வாங்கிக்கொள்ளாத அரசாக இருக்கிறது. அவர்கள் பேசுவதை மட்டும்தான் மற்றவர்கள் கேட்க வேண்டும். நாம் எதை சொன்னாலும் அவர்களது காதுகளில் விழாது என்கிற நிலையை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பெண்களின் குரலை கேட்கமாட்டோம் என்ற அடக்குமுறையை சந்திப்பவர்களாக நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

மாற்றமே வரவில்லை என்று சொல்லமாட்டேன். நம்முடைய முன்னோர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் இருந்து வெகுதூரம் பயணித்து பல்வேறு மாற்றங்களை சந்தித்துள்ளோம். அடுத்த தலைமுறை இன்று நாம் பார்ப்பதை விட சமநிலையை நோக்கிய இணக்கமான சூழலைசந்திக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன்தான் இந்த மாநாடுகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனாலும், இங்கே வந்திருக்கும் மாற்றம் போதுமானதாக இல்லை.

இங்கு மட்டுமல்ல உலக அளவில் பெண்கள் சரிசமமாக நடத்தக்கூடியசூழ்நிலை இன்னும் வந்து விடவில்லை. இன்றும் பெண்கள் சரிசமமான ஊதியத்துக்காக போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களது அடிப்படை உரிமைகளுக்காக, கல்வி பெறுவதற்காக, வேலைவாய்ப்புகளுக்காக, வேலைக்கு போகும் உரிமைகளுக்காக போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் தாண்டி பெண்கள் இந்த உலகில் பிறப்பதற்காக போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றும் பெண் என்பதற்காக கருவிலோ அல்லது பிறந்த உடனோ கொல்லப்படக்கூடிய ஒரு சூழலில்தான் நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

முன்பு, உலகம் முழுவதும் உள்ள பெண்கள் தங்களது ஓட்டுஉரிமைக்காக போராடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அடிபட்டார்கள் சிறைசென்றார்கள், கொலை செய்யப்பட்டார்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்சி ஆட்சிப்பொறுப்பில்இருந்த தமிழ்நாட்டில் முதன்முதலாக பெண்களுக்கு ஓட்டுரிமை வழங்கப்பட்டது இங்கேதான். பெண்ணுரிமை பற்றி பேச முன்வராத காலத்தில், 'பெண்களின் கையில் உள்ள கரண்டியை பிடுங்கிவிட்டு புத்தகங்களை கொடுங்கள்' என்று சொன்ன பெரியார் செயல்பட்டார். பெண்ணுக்கு எதெல்லாம் தடையாக இருக்குமோ அது குடும்பமாக இருந்தாலும் அன்பாக இருந்தாலும் அதையெல்லாம் தகர்த்து வரச்சொன்னவர் பெரியார். இந்த அடித்தளத்தில் இருந்து தான் நம் நாட்டில் பெண்ணுரிமையை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும்.

எந்தசாதியாக, மதமாக இருந்தாலும் மீறமுடியாத அளவுக்கு அடக்குமுறையை பெண்கள் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில வருடங்களுக்கு முன்னால் காஷ்மீர் பகுதியில் ஒரு குழந்தை கோவிலுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கே அந்த கோவிலில் பணி செய்து கொண்டிருந்த பூசாரிகள் உட்பட பலரால் பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளாக்கபடுகின்றது. அந்த இஸ்லாமிய சிறுமியின் தந்தை அவளை காணவில்லை என்று தேடிக் கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில் கூறியது, 'நான் எல்லா இடத்திலேயும் தேடினேன் ஆனால் கோவிலில் தேடவில்லை. ஏனென்றால் அது தெய்வத்தின் இடம், அங்கே இப்படி ஒரு சம்பவம் நடக்கும் என்று என்னால் கற்பனை செய்து கூட பார்க்கமுடியவில்லை.' இப்படி சொல்ல கூடிய அளவில் நம்மை எல்லாம் அதிர வைக்கக்கூடிய நிகழ்வு, இந்த நாட்டின் பெரும்பான்மையான இந்துக்களை அதிர வைக்கக்கூடிய நிகழ்வு, சகித்துக்கொள்ளமுடியாததாக அந்த சம்பவம் நடந்தது.

அந்த குற்றத்தை செய்தவர்களுக்காக ஒன்றியத்தில்த ற்போது ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய பாஜகவின் தலைவர்கள் ஒரு ஊர்வலம் செல்கிறார்கள். இவர்களால்

பெண்களை பாதுகாக்க முடியுமா என்ற கேள்வி நம் முன்னால் எழுகிறது. எந்த இடத்திலும் இவர்கள் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பினை உறுதி செய்தது கிடையாது. முத்தலாக்குக்கு எதிராக ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வந்து முஸ்லீம் சகோதரிகளை எல்லாம் நாங்கள் பாதுகாக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த சட்டத்தின் மீதான விவாதத்தின் போது நான் அதை எதிர்த்த போது ஒன்றிய அமைச்சர் ஏன் உனக்கு இஸ்லாமிய சகோதரி மீது அக்கறை இல்லையா என்று என்னைபார்த்துக் கேட்டார். நான் அவரிடம்கேட்ட ஒரே கேள்வி உங்களுக்கு இஸ்லாமிய சகோதரி மீது அக்கறை இருக்கிறதா? முத்தலாக் சொல்லிவிட்டு ஒரு குடும்பத்தை கைவிட்டு விடுகிறான் என்றால் அவனை ஒரு ஆண்டு சிறைக்கு அனுப்புவீர்கள். அந்த குடும்பத்தின்நிலை என்ன? என்ற அக்கறை இல்லை. அந்த குழந்தைகளை யார் பராமரிப்பார்கள்? என்ற கேள்வி எழவில்லை.

இந்த நாட்டில் வாழக்கூடிய மற்றமதங்களை சார்ந்த சகோதரிகள் மீது ஏன் உங்களுக்கு அக்கறை இல்லை என்று நான்கேட்டேன். இந்து சகோதரிகளை விட்டுவிட்டு எத்தனையோ பேர் போகிறார்கள். அதேபோல் கிறிஸ்தவ சகோதரிகளை விட்டுவிட்டு செல்கிறார்கள். இந்த அக்கறை இஸ்லாமிய சகோதரிகள்மேல் மட்டும் எப்படி வருகிறது என்றால் ஒரு மதத்தை சார்ந்தவர்களை எந்த வழியிலாவது துன்புறுத்த வேண்டும், இந்த சமூகத்தில் இருந்து விரட்ட வேண்டும், அச்சுறுத்த வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டை அவர்கள் எடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பெண்கள் மீது எந்த அக்கறையும் இல்லை.

ஒரு பெண்தன்னுடைய உடையை அவள் தான் தீர்மானிக்கவேண்டும். வேறு யாருக்கும் அந்த உரிமை கிடையாது. நீங்கள் குறையாக உடுத்துகிறீர்களோ மிகையாக உடுத்துகிறீர்களோ அது உங்கள் முடிவாக இருக்க வேண்டும் .புடவை கட்டணுமா இல்ல ஜீன்ஸ் போடணுமா பர்தா போடணுமா அது அவர்களது உரிமை என்பதை நாம் முடிவு செய்ய வேண்டும். ஆனால், கர்நாடகாவில் பர்தாவை போட்டுக்கொண்டு கல்லூரிகளுக்கும் பணிகளுக்கும் சென்ற பெண்கள் சந்திக்கக்கூடிய எதிர்வினைகள், வன்முறைகள் என்ன என்று நாம் பார்த்தோம்.

ஒவ்வொரு முறையும்பெண் மீது வன்முறை நடக்கும்போது பாஜகவில் இருக்கக்கூடிய பல தலைவர்கள் முன்வைக்க கூடிய கருத்துகள்என்ன?. அவர்கள் கையில் ஏன் செல்போன் கொடுத்தீர்கள், செல்போன் கொடுத்தால்இப்படித் தான், பெண்கள் வெளியே என்றால் இப்படித் தான் ஆகும் என்றெல்லாம் பேசுவதை பார்க்கிறோம். யார் பாதிக்கப்படுகிறார்களோ அவர்கள் மீதே குற்றச்சாட்டு வைப்பவர்கள்தான் இன்று மத்தியில் ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒரு சமூகமும், அரசியல் அமைப்பும் வன்முறையை தன்கையில் எடுத்துக் கொள்கிறது. மக்களை பிரித்து ஆளக்கூடிய ஒன்றாக தொடர்ந்துசெயல்படுகிறது. நாங்கள் மட்டுமே எல்லோரையும் விட சிறந்தவர்கள் மேலானவர்கள் வேறு யாருக்கும் உரிமை கிடையாது என்று இயங்குகிறது. ஜனநாயகத்திற்கு எதிராக கருத்துகளை தொடர்ந்து முன்வைக்கும்போது அந்த ஜனநாயகத்திற்கு எதிரான கருத்துக்கள் என்பது முதலில் இந்த

நாட்டிலே சரிசமமாக இருக்கக்கூடிய பெண்களை தான் அதிக அளவில் பாதிக்கக்கூடியது என்று நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஒரு உதாரணத்தை நான்இங்கேசொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு இன்று கல்வி வளர்ச்சியில் அதுவும் மிக பெரிய மாநிலங்களை வரிசையில் எடுத்துக்கொண்டோம் என்றால் முன்னணியிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு மாநிலம். பெண்களுக்கான உயர்கல்வியிலே தமிழ்நாட்டில் நாம் 72௪ தவிகிதத்தை அடைந்திருக்கிறோம். தேசிய சராசரி என்னெவன்றால் 24 . இந்த நிலைக்கு வருவதற்கு நாம் தொடர்ந்து என்னென்ன முயற்சிகள் முன்வைத்திருக்கிறோம் என்று மறந்துவிடக் கூடாது.

பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் பல பள்ளிக்கூடங்களை தமிழ்நாட்டில் உருவாக்கி தந்தார்கள். மதிய உணவுதிட்டத்தை உருவாக்கி தந்தார்கள். நம் பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்தில் வந்து படிக்கட்டும் என்ற வாய்ப்பைபெற வேண்டும் என்பதற்காக அது இன்னும் தொடர்கிறது. கலைஞர் அவர்கள் அதை சத்துணவுத் திட்டமாக மாற்றித் தந்தார்கள். வீட்டில் கஷ்டம் வரும் போது பெண்களின் கல்வியை த்தான் நிறுத்துவார்கள். பெண்களின் கல்வி தடைபட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காக அந்த பெண்களுக்கு 10 -வது வரை படித்தால் திருமண உதவி திட்டத்தை அறிவித்தவர் கலைஞர் அவர்கள். அடுத்து பெண்கள் கல்லூரிக்கு என்றால் பெண்களுக்கு கட்டணம் கட்ட தயங்குவார்கள். ஆனால் பெண்கள் அரசு கல்லூரிகளில் படிக்கும்போது கட்டணம் கிடையாது என்ற திட்டத்தை கொண்டு வந்தோம். அதன் பிறகு கல்லூரிகள் தூரமாகஇருந்தால் பெண்களை அனுப்பமாட்டார்கள் அதனால் அருகிலேயே அரசு கல்லூரிகளை உருவாக்கினோம். இப்படி இன்று 72 சதவிகிதம் பெண் உயர்கல்வியில் தொட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

ஆனால் தற்போது ஒன்றியஅரசால் கொண்டு வரப்பட்ட கல்வி கொள்கை சொல்வது என்னவென்றால், கல்லூரி எல்லாவற்றையும் மூடிவிட்டு ஒரு கல்லூரி வளாகத்தை உருவாக்க வேண்டும். அந்த வளாகத்தில் எல்லா மாணவர்களையும் கொண்டு வந்து படிக்க வைத்தோமானால் மறுமடியும் பெண்கல்வி என்பது மிகப் பெரிய கேள்விக்குறியாக மாறும். இப்படி ஒவ்வொன்றிலும் கல்வியாக இருக்கட்டும், பெண்களின் பாதுகாப்பாக இருக்கட்டும், அவர்களின் அடிப்படை உரிமைகளாக இருக்கட்டும், அவர்களுக்கு நியாயமாக வழங்க கூடிய இடஒதுக்கீடு ஆகட்டும் அவற்றில் இந்த பாஜக அரசு கைவைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது,

ஒவ்வொரு மசோதாவும் கொண்டு வரப்படும்போதும் மாநில உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன, சிறுபான்மை உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன, விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையிலே தான் நாம் இங்கேநின்றன்கொண்டிருக்கிறோம்.

எந்தவொரு தளத்திலும் ஒன்றிய அரசு பெண்களுக்கு பாதுகாப்புக்கான எதையும் செய்யவில்லை.

இங்கே இருக்கக்கூடிய எல்லோர் கைகளிலும்தொலைபேசி இருக்கிறது. எல்லோர் கைகளிலும் சமூக வலைத்தளங்கள் இருக்கிறது. அதை தொடர யாரும் இல்லை என்ற சூழலிலே, இருக்கக்கூடிய செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலையிலே அங்கே பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள், ஒரு கருத்தை பெண்கள் பேசும்போது அவர்களுக்கு எழக்கூடிய பிரச்சனைகள் என்ன என்பதை நாம் தொடர்ந்து கவனித்து கொண்டு இருக்கிறோம். டெக்னாலஜி வளந்துகொண்டே இருக்கிறது. ஆனால் மனித மனங்கள் வேறு ஒரு கால கட்டத்தில் சிக்கிக்கொண்டு எந்த பொதுவெளியில் பெண்களைப் பார்த்தாலும் சமமாக பார்க்கமுடியாத ஒரு சூழலிலே நாம் நின்று கொண்டு இருக்கிறோம். உலகம் நிஜத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதை தாண்டி சைபர்உலகத்தில் நாம் மாறிக்கொண்டு இருக்கும் ஒரு நிலை, அங்கே பெண்களுக்கு எதிராக எத்தனை வன்முறைகளை கட்டவிழ்த்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

வேலைக்கு போகக்கூடிய இடத்திலே பாதுகாப்பு இல்லை, தொடர்ந்து பல்வேறு பிரச்சனைகளை, பாலியல்ரீதியான அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொள்ள கூடிய ஒரு சூழலிலே பெண்கள் இன்னும் போராடி தமக்கான இடத்தை அடைந்து கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். இந்த போராட்டங்கள் இந்த சமூகத்திற்கான போராட்டங்கள் ஆகும். இந்த போராட்டங்கள் என்பது அரசியல் விழிப்புணர்வு எல்லா போராட்டங்களாகமாற வேண்டும். தொடர்ந்து நம்முடைய உரிமைகளுக்காக நாம் போராட வேண்டிய ஒரு காலகட்டத்திலே நாம் இருந்து கொண்டு இருக்கிறோம். பெண்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றால் வரக்கூடிய நாடாளுமன்ற தேர்தலிலே நாம் நம்முடைய பணிகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும். நிச்சயமாக ஒரு அரசியல் மாற்றத்தை ஒரு ஆட்சி மாற்றத்தை உருவாக்கிக் கட்டுவதில் நம்முடைய கடமை இருக்கிறது என்று உணர்ந்து கொண்டு செயல்பட வேண்டும்.

சமத்துவத்தை நோக்கி சரியான பார்வையுடன் முன்னேறுவோம்!

உ. வாசுகி

மத்தியக் குழு உறுப்பினர்,

சி.பி.ஐ(எம்).

இந்த மாநாடு பெண் சமத்துவத்திற்காக ஒரு உரத்த குரலை எழுப்புவதற்கும், பெண் போகப்பொருளும் அல்ல, பாவப்பொருளும் அல்ல அவள் சம உரிமை படைத்த மனுசி என்று குரல் கொடுப்பதற்காகவும் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த பெண்ணுரிமை மாநாடு சிறப்பாக நடக்கிறது என்றால் அதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்பது நாம் நடத்தும் புரட்சியில் பெண்களும் இணைந்து பங்கேற்க கூடிய துணிச்சல்காரர்கள் என்பதால் தான்.

சமூகத்தில் பல நேரங்களில் பெண்ணுக்கு எதிரி ஆண் அல்லது பெண்ணுக்கு எதிரி பெண் போன்ற வாதங்கள் உண்டு. இந்த இரண்டையும் நிராகரித்து, சுரண்டல் நிறைந்த இந்த சமூக அமைப்புதான் பெண்ணுக்கு எதிரி என்ற தெளிவான தத்துவ பார்வையை சி.பி.ஐ(எம்) முன் வைக்கிறது. சமூகத்தில் பெண்களின் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்பதென்பது ஒருவரோ இருவரோ அல்லது பெண்கள் மட்டுமே போராட்டம் நடத்துகிற விஷயமோ இல்லை. பல தளங்களில், பல துறைகளில் பெண்களுக்கு சமத்துவம் வேண்டும் என்று அனைவரும் சேர்ந்து போராட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதுதான் இந்த மாநாடு சொல்லும் செய்தியாகும்.

ஒரு பெண்எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகள் பல்வேறு நிலைகளில் நிகழ்கின்றன. பெண் ஒரு பாலினம் என்ற முறையில் பாலியல்ரீதியான தொந்தரவுகள், வரதட்சணை, பெண் கருக்கொலை என பலதரப்பட்ட பிரச்சனைகளைச் சந்திக்கின்றனர். அதேபோல ஒரு பெண்விவசாயி, விவசாய தொழிலாளி, அலுவலக ஊழியர் என்ற முறையில் வேலைத்தளங்களில் பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். அதே போல நாட்டின் குடிமகள் என்ற நிலையில் நாட்டை பாதிக்கின்ற விலைவாசி உயர்வு, வேலையின்மை பிரச்சனைகளையும் பெண்கள் சந்திக்கின்றனர்.

எங்கு பெண்களின் கூட்டங்கள் போட்டாலும், என்ன பேசினாலும், இந்த கேஸ்விலை கூடியிருக்கிறதா அதை என்னவென்று கேட்டு சொல்லுங்கள் என்பது தான் பெண்கள் மத்தியில் இருந்து வரக்கூடிய கோரிக்கையாக இருக்கிறது. அதனால், இந்த தேசத்தை பாதிக்கிற எல்லா முக்கியமான பிரச்சனைகளும் நாட்டின் குடிமக்களாக உள்ள பெண்களையும் பாதிக்கின்ற பிரச்சனையாக இருப்பதை சி.பி.ஐ(எம்) கவனத்தில் கொண்டுள்ளது.

இப்போது நடந்து வரும் பாஜக அரசாங்கத்தின் கீழ் சிறுபான்மை மக்களுக்கு எதிராக அதிகமான தாக்குதல் நடக்கிறது. எனவே கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய பெண்கள் கூடுதலாக இந்த ஆட்சியின் கீழ் பிரச்சனைகளை சந்திக்கிறார்கள். சாதியம் என்பது எல்லா மட்டங்களிலும் ஊடும்பாவுமாக நிற்கிறது. தலித் பெண்கள் பழங்குடியின பெண்கள் கூடுதலாக பிரச்சனைகளை, ஒடுக்குமுறைகளை சந்திக்கிறார்கள் என்பதை நாம் களத்தில் பார்க்கிறோம்.

இவ்வளவு பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. இவற்றுக்கு எதிராக சி.பி.ஐ(எம்) போராடுகிறது. ஜனநாயக மாதர் சங்கம் போராடுகிறது. மற்ற அமைப்புகள் போராடுகிறார்கள் என்பது உண்மைதான். ஆனால் இந்த போராட்டங்கள் இரண்டு விதங்களில் நடத்த வேண்டும். ஒன்று, பிரச்சனை நடந்த உடனே களத்தில் இறங்கி போராடுவது. பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணுக்கு நீதி கிடைக்க நியாயம் கிடைக்க எல்லா முயற்சிகளையும் செய்வது. இன்னொரு பக்கம் பெண்ணை அடிமையாக சித்தரிக்கிற - நியாயப்படுத்துகிற கருத்துகளை எதிர்த்து கருத்தியல் தளத்தில்தான் போராட வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. குறிப்பாக ஆர்.எஸ்.எஸ் பாரதிய ஜனதா கட்சி ஆட்சி செய்கின்ற இந்த நேரத்தில் களத்திலும் கருத்தியல் தளத்திலும் பெண்ணுரிமையை பாதுகாப்பதற்காக, நாம் நடத்துகின்ற போராட்டங்கள் அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. மற்ற சமயங்களில் களமும் கருத்தியலும் போதும். பாஜக ஆட்சியில் இன்னொரு தனி டிப்பார்ட்மென்டை உருவாக்கவேண்டியிருக்கிறது. அது என்னவென்றால், அவர்களது பொய்யை அம்பலப்படுத்துகிற ஒரு டிப்பார்ட்மென்ட் எல்லா மதச்சார்பற்ற கட்சிகளுக்கும் இன்றைக்கு தேவையாக இருக்கிறது.

அம்பேத்கர் எங்க ஆளு என்பார்கள். கொஞ்சம் விட்டால் திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் நடந்த தோள் சீலை போராட்டம் மோடி தலைமையில் நடந்தது என்று சொல்லக் கூட அஞ்சமாட்டார்கள். வரலாறை அந்த மாதிரி திருத்தி எழுதுவார்கள். பாடத்திட்டங்களில் இப்படியான பொய்களை கொண்டு வருவார்கள்.

அண்மையில் ஒடிசாவில் ரயில் விபத்து நடந்தது. நாமெல்லாம் வேதனைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் அவர்கள் வதந்தியை கிளப்புகிறார்கள், ஸ்டேஷன்மாஸ்டர் ஒரு முஸ்லிம் எனவும், விசாரிக்கிறார்கள் என்று தெரிந்ததும் அவர் ஓடிப்போயிட்டார். தலைமறைவு ஆகிவிட்டார். ஆகவே இவர்களை எல்லாம் அடையாளம் காண வேண்டும். இஸ்லாமியர்கள் என்றால் வேலை கொடுக்க கூடாது. என்று பிரச்சாரத்தை நடத்துகின்றனர்.

அதன்பிறகு விசாரித்தால்தான் தெரிகிறது ஸ்டேசன்மாஸ்டர் ஒரு இந்து. அவர் எங்கும் ஓடிப்போகவில்லை. தலைமறைவாகவில்லை என்கிற விசயங்கள் வெளியே வருகிறது. அதனால் இந்த ஆட்சியைப் பொறுத்தவரை பொய்களை உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிற்சாலையாக, எதைப்பற்றியும் கவலைப்படாமல் பொய்களை மூலதனமாக போட்டு தொழில் செய்கிற ஒரு அமைப்பாக- அரசியல் அமைப்பாக இருக்கிறார்கள். எனவே இந்த பொய்களை நாம் வடிகட்டவேண்டியிருக்கிறது. அம்பலப்படுத்தவேண்டி இருக்கிறது.

ஒன்றியஆட்சியைப் பற்றி பேசுகிறபோது சி.பி.ஐ(எம்) இரண்டு விசயத்தை பார்க்கிறது. ஒன்று கார்ப்பரேட் ஆதரவு ஆட்சி, இன்னொன்று மதவெறியை கிளப்பிவிடுகிற ஆட்சி. இந்த இரண்டு அம்சமுமே பெண்களை மிக அதிகமாக பாதிக்கின்றவை.

இவர்கள் கார்ப்பரேட் ஆதரவு தாராளமயகொள்கையை கடைப்பிடிக்கிறார்கள். இதனால் பெண்கள் உயர்கல்விக்கு போவதற்கு சிரமப்படுகிறார்கள். தேசிய கல்வி கொள்கை என்ற பெயரில் பெண் கல்வி பின்னுக்கு தள்ளப்படுகிறது. இவர்கள் உருவாக்கி இருக்கிற புதிய கொள்கையில் சமூக நீதி, மதசார்பின்மை ஆகிய வார்த்தைகள் ஒரு இடத்தில் கூட வரவில்லை. இவை அல்லாமல் தனியார்மயமாக்குதல், விலைவாசி உயர்வு இதெல்லாமும் பெண்களுக்கு பிரச்சினையாகவே இருக்கிறது.

மறுபக்கம் சொந்தக்காலில் சுயமாகநின்று பெண்கள் படித்து வேலைக்கு சென்று சம்பாதித்து என்னுடைய வாழ்க்கையை நானேபார்த்து கொள்கிறேன் என இயங்குவதைத் தடுக்கிற விசயமாக பாஜகவின் கொள்கைகள் இருக்கின்றன. இத்தனை ஆண்டு காலமாக போராடி அங்குலம் அங்குலமாக அடைந்த முன்னேற்றத்தை பாஜகவினர் பின்னுக்குத் தள்ளுகிறார்கள்.

பாஜகவை வீழ்த்த விரும்புகிறவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? அவர்கள் கடைப்பிடிக்கிற கார்ப்பரேட் ஆதரவு கொள்கையை எதிர்க்க முன்வர வேண்டும். மறுவாதத்தை - சனாதனத்தை அனைத்து மட்டங்களிலும் எதிர்ப்பதற்கு முன்வர வேண்டும். 2500 வருஷத்துக்கு முன்னால் மறு சொல்லி விட்டுச் சென்றார். இப்போது எதற்காக மூச்சு விடாமல் அதையே பேசுகிறீர்கள் என்று கேள்வி எழுப்புகிறார்கள். அது பழைய கதை என்று நம்மால் ஒதுக்க முடியவில்லை. அந்த பழைய கதையை மாற்றுவதற்கு இன்று ஆட்சியில் இருக்கும் அரசாங்கம் செய்யும் அரசியலை தொடாமல்- அந்த அரசியலை எதிர்க்காமல், பாரதிய ஜனதா கட்சியை தேர்தலில் மட்டுமே வீழ்த்திவிடலாம் என கருத வேண்டாம். பாரதிய ஜனதா கட்சியும் ஆர் எஸ்எஸ்-உம் அதன் கிளை அமைப்புகளும் பல தளங்களில் வேலை பார்க்கிறார்கள். அத்தனை தளங்களிலும் நாம் திருப்பி அடிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கான எதிர்ப்பை கட்டமைக்க வேண்டும்.

பல இடங்களில் இன்றைக்கு பாலியல் குற்றவாளிகளாக பாஜக-யின் அமைச்சர்களும் ஊழியர்களும் ஆதரவாளர்களும் இருக்கிறார்கள். தில்லியில் போராடிக்கொண்டிருக்கும் மற்போர் வீராங்கனைகள் யார் மீது குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் என்றால் பிரிஜ்யூஷன்சரன்சிங் மீது. இவர் ஆறுமுறை எம்பி. அவர் இல்லாமல் அடுத்த தேர்தலை பாஜகவினால் சந்திக்க

முடியாது. அவரது செல்வாக்கு வேண்டும். அவரது சாதியின் ஓட்டுகள் வேண்டும் என்பதற்காக அவர் பாஜகவினால் பாதுகாக்கப்படுகிறார்.

காஷ்மீர் கத்துவாவில் 8 வயது சிறுமிக்கு நேர்ந்தது பயங்கர கொடூரமான விசயம். அந்த குற்றவாளிகளை பாதுகாக்க நடந்த ஊர்வலத்தில்தான் பாஜகயின் 2 அமைச்சர்கள் நேரடியாக பங்கேற்றகாட்சியை பார்த்தோம். நம்முடைய அரியலூர் நந்தினிக்கு நேர்ந்த கொடுமையில் பிரதான குற்றவாளிஇந்துமுன்னணியைச் சேர்ந்தவர் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. ஆசாராம்பாபு என்கிற சாமியார் செய்த அராஜகங்கள் ஏராளம். அவரை கைது செய்தபோது ஆர் எஸ்எஸ் சார்ந்தஅமைப்புகள் என்ன கூறின?. அவரை தொட்டால் இந்து கலாச்சாரமே சீர்கெட்டுப்போய்விடும் என்று. எனவே, மறுநீதி என்பது அன்றைக்கு இருந்த விசயம் என்று ஒதுக்க முடியாது. இன்றைக்கும் அது பின்பற்றப்படுகிறது. அந்த பெயரால் பெண்கள் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள். பாலியல் குற்றங்கள் செய்கிற குற்றவாளிகள் பாதுகாக்கப் படுகிறார்கள். எனவே நாம் பெண்ணுரிமைக்காக நடத்துகிற போராட்டம் என்பது பாஜகவினை வீழ்த்துகிற போராட்டத்தோடு இணைந்தது. அதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

இதையெல்லாம் புரிந்துகொள்ளாமல் நாம்தமிழர் கட்சியின் மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் சீமான் அவர்கள் எம்இனம் எம்இனம் என பேசுகிறார். இலங்கைத்தமிழர் பிரச்சனையை பேசும்போது எம் இனம் என்று சொல்வார். கேரளாவுக்கும் தமிழ்நாட்டுக்கும் சண்டை வந்தால், கர்நாடகத்துக்கும் தமிழ்நாட்டுக்கும், ஆந்திராவுக்கும் தமிழ்நாட்டுக்கும் இடையே பிரச்சனை வந்தால், எம்இனம் எம்இனம் என்று பேசுகிறார். அவருக்கு பின்னால் இருப்பவர்கள்தான் தமிழ் இனம். மற்றவர்கள் எல்லாம் ஜப்பானில் இருந்து - அமெரிக்காவில் இருந்து வந்தவர்கள் என்று நினைக்கிறாரா?. இந்த மேடையில் இருந்து என்ன கேட்கிறோம் என்றால், ஏராளமான தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் வரதட்சணையால் பாதிக்கப்படும்போது சீமான் எங்கே போயிருந்தார்? எம் இனம் பாதிக்கப்படவில்லையா? கதற கதற குழந்தைபாலியல் வன்முறை நடக்கிறது. அப்போதேல்லாம் எம் இனமாக அவருக்கு தெரியவில்லையா? கேஸ் விலை உயர்வால் அடுப்பைப் பற்றவைக்க முடியாமல் நமது தாய்மார்கள் கண்ணீர் வடிக்கிறார்களே? இந்த கேள்விக்கெல்லாம் சீமான் அவர்களும் அவரது ஆதரவாளர்களும் பதில் சொல்ல வேண்டும். பாஜக வந்திருச்சு வந்திருச்சு என்று மதச்சார்பற்றகட்சிகள் பூச்சாண்டி காட்டுகின்றன என்றும் வந்தா வரட்டும் என்றும் கூறுகிறார். என்னை விட பாஜக 500 ஓட்டு கூடுதலாக வாங்கி விடுமா என்கிறார். பாஜக ஆர்எஸ்எஸ் இந்துத்துவ சித்தாந்தத்தின் வேர்களையும் அதன் ஆழத்தையும் பார்க்கத்தவறும் முதிர்ச்சியற்ற பேச்சாகத்தான் சீமான் பேச்சை பார்க்க முடிகிறது. எதிரியைப் பற்றி அதிக மதிப்பீடு தேவையில்லை, ஆனால் குறை மதிப்பீடு நிச்சயமாக ஆர் எஸ்எஸ்ஐ சந்திக்க உதவாது.

சமூகத்தில் பெண் அவரவர் வீடுகளில் செலுத்தும் உழைப்பு மிக குறைத்து மதிப்பீடு செய்யப்படுகிறது. திமுக அரசு ஆயிரம் ரூபாய் உரிமைத்தொகை பெண்களுக்கு அறிவித்ததை சி.பி.ஐ(எம்) வரவேற்றது. ஜனநாயக மாதர் சங்கம் வரவேற்றது. இது

இன்னமும் விரிவாக்கப்பட்டு அனைத்து பெண்களுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும். பெண்களின் வீடு சார்ந்த உழைப்பு அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். பொதுவாக நமது ஆட்சியாளர்களின் கண்ணுக்கு - திட்டமிடுபவர்களின் கண்ணுக்கு அது தெரிவதில்லை. இன்றைக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளம் மாதம் ரூ.26,000 வேண்டும் என சிஜடியு கோரிக்கை வைக்கிறது. பெண்களின் இலவசமான வீட்டுஉழைப்பு இல்லையென்றால் 50,000 ரூபாய் கேட்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். பெண்கள் தங்கள் வீடுகளில் இலவசமாக உழைப்பது முதலாளித்துவத்துக்கு சாதகமாக இருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் அந்த உழைப்பை அங்கீகரிக்க வேண்டும். கணக்கில் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதைத்தான் சி.பி.ஐ(எம்) வலியுறுத்துகிறது.

குடும்பம் பற்றி பொதுவாக அரசியல் கட்சிகள் பேசுவதில்லை. ஆனால் சி.பி.ஐ(எம்) குடும்பத்தை ஜனநாயகப்படுத்த வேண்டும் என்கிறது. பெண் வீட்டில் செய்யும் வேலைக்கு ஆதரவு நடவடிக்கைகள் வேண்டும். பெண் மட்டுமே செய்கிற விசயமாக அது இருக்க கூடாது. பெண்ணின் வீடுசார் உழைப்பு குறித்து, கணக்கில் வராத உழைப்பு குறித்து சி.பி.ஐ(எம்)அதனுடையதிட்டத்தில்எழுதிவைத்திருக்கிறது.

புதிது புதிதாக வன்முறைகள் வருகின்றன. வலைத்தள வன்முறை வருகிறது. இணையதளத்தில் புகைப்படங்கள் இருந்தால் அதையெல்லாம் போட்டோஷாப் செய்து ஆபாசமாக்கி அந்த பெண்ணை மிரட்டி பல்வேறு வேலைகளுக்கு பயன்படுத்துகிற- அண்மையில் கைதான காசி உள்ளிட்ட- நபர்கள் இந்தகுற்றங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

தலித் பெண்கள் சந்திக்கிற பிரச்சனைகள் அதிகம். சாதிய ஒடுக்குமுறையாக கூடுதலான வன்முறை அவர்கள் மீது நடத்தப்படுகிறது. ஆலய வழிபாட்டுக்கான உரிமை மறுக்கப்படுகிறது. இப்போதுகூட கிருஷ்ணகிரியில் பழங்குடியின பெண்கள் சித்தூர் (ஆந்திரா) போலீசால் சட்டவிரோதமாக கைது செய்யப்பட்டு, காவலில்வைத்து அந்த தொழிலாளிகளை - ஏழைகளை ஆண்களையும் பெண்களையும் சித்தூர் காவல்துறை செய்திருக்கிற அக்கிரமம் அட்டுழியம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் வாயை திறந்து பேசக்கூடமுடியாத அளவுக்கு அட்டுழியம் நடந்திருக்கிறது. பாலியல் வல்லுறவு செய்வது, தலைகீழாக கட்டி தொங்கவிடுவது. இரும்புராடை எண்ணையில் நனைத்து அதில் மிளகாயை புரட்டிஆணாக இருந்தாலும் பெண்ணாக இருந்தாலும் அவர்களது அந்தரங்க இடத்தில் அதனை செலுத்துவது என்பது உட்பட மிருகத்தனமான கொடுமைகள்நடந்திருக்கிறது. அதில் சி.பி.ஐ(எம்)தான் தலையிட்டிருக்கிறது. மலைவாழ் மக்கள் சங்கம்தான் தலையிட்டிருக்கிறது. கடைக்கோடியில் இருக்கும் பெண்களுக்கு ஏற்படும் பிரச்சனைகளில் எல்லாம் இன்றைக்கு களத்தில் முன்வரிசையில் நின்று குரல்கொடுப்பது நம்முடைய இயக்கங்கள்தான் என்பதை பெருமையோடு சொல்ல முடியும்.

தமிழகத்தில் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் தொடர்ந்து நடக்கின்றன. வேங்கைவயல் போன்ற சம்பவங்கள் நிச்சயமாக தமிழகத்தின் சமூக நீதி பாரம்பரியத்தை களங்கப்படுத்துவதாக அமைந்திருக்கிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

பெண்தொழிலாளிகள் நிலையும் சிபிஎம் ஆய்வும்

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இந்த மாநாட்டைஓட்டி 2 ஆய்வுகள்செய்தார்கள். ஒன்று நூறு நாள் வேலை செய்யும் 167 பெண்களிடம் நடத்திய ஆய்வு. அதில் பெரும்பாலானவர்கள் வாங்கும் ஊதியம் என்பது ரூ.250-க்கும் குறைவு. அதாவது சட்டக்கூலி கிடைக்கவில்லை. அதேபோல இந்த 6 மாத காலத்தில் எத்தனை நாள் வேலை கிடைத்திருக்கிறது என்கிற கேள்விக்கு 116 பேர் 14 நாள் 15 நாள் வேலை கிடைத்ததாக கூறியிருக்கிறார்கள். அதே போல அந்த வேலை செய்கிற தளத்தில் குழந்தைகாப்பகம் இல்லை, முதல் உதவி பெட்டி கிடையாது. குடிநீர் வழங்குகிற ஏற்பாடுகிடையாது. என்ன வேண்டும் என கேட்கிற போது தொழிலாளிகள் இயல்பாகவே 100 நாளை 200 நாட்களாகமாற்ற வேண்டும், சம்பளம்குறைந்தது 400 ரூபாய் அளவுக்கு உயர வேண்டும். மதிய உணவை அரசு வழங்க வேண்டும். இந்த திட்டத்தில் சாதிய பாகுபாடு இருக்க கூடாது, என்பன போன்ற விசயங்களை அவர்கள் முன்வைக்கிறார்கள்.

அதுபோல கடைகளில் வேலை செய்யும் பெண்கள் குறித்த ஆய்வும் மாநாட்டைஓட்டிநடத்தப்பட்டது. அது இன்னும் முழுமையாகவில்லை. ஆனால் எல்லோரும் கூறுவது லீவு, சம்பளம் போதாது, போக்குவரத்து படி இதர பேட்டா பல இடங்களில் வழங்குவதில்லை. இந்த சம்பளத்தை வைத்து குடும்பம் நடத்த முடியவில்லை. சம்பளம் அதிகரிக்க வேண்டும். என்கிற கோரிக்கைகள்தான்வருகின்றன. விலைவாசி ஏறவில்லை என்றால், சம்பளம் அதிகம் வேண்டும் என்று கேட்க வேண்டிய தேவை வராது. விலைவாசி விண்ணை முட்டும்போது சம்பளம் உயர்த்தக் கேட்பது நியாயமே. நாம் செய்த ஆய்விலும் அதுதான் வந்திருக்கிறது.

திமுகதுணை பொது செயலாளர் சகோதரிகனிமொழி அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக நாம் இங்கு முன்வைக்கும்கோரிக்கைகளை அரசின் கவனத்துக்கு அவர் கொண்டு செல்வார் என்கிற நம்பிக்கையோடு ஒருசில கோரிக்கைகளை உங்கள் சார்பாக நான் வலியுறுத்துகிறேன். முதலாவதாக சாதிஆணவகுற்றங்களுக்கு எதிராக மோடி அரசாங்கம் ஜென்மத்துக்கும் சட்டம் கொண்டு வராது. மாநில அரசாங்கம் கொண்டு வருவதற்கானவழி இருக்கிறது. எனவே தமிழக அரசு இந்த கோரிக்கையைதீவிரமாக பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அனைவருக்கும் நல்ல நிரந்தரமான பணியை கொடுப்பதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும். அனைத்தும் அவுட்சோர்ஸ், ஒப்பந்தப்பணி என சென்று கொண்டிருப்பது பெண்களுக்கு பொருளாதார விடுதலையை கடுமையானதாக்குகிறது. இது போன்ற பொருளாதார விசயங்களில் சில மாற்றங்கள் தேவை. தமிழகத்தில் பெண் கல்விக்காக போராடிய வரலாறு உண்டு. ஆனால், இப்போது ஒன்றிய அரசு கொண்டு வரும் தேசிய கல்விக் கொள்கை, இதுவரை அடைந்த முன்னேற்றங்களை எல்லாம் திருப்பிவிடுகிறது. எனவே, தமிழகத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கல்விக்குழு தேசியகல்விக்கொள்கைக்கு மாற்றான- முற்போக்கான - சமூகநீதி, சமநீதியை

உள்ளடக்கிய கொள்கையாக அதை உருவாக்குவதற்கான முயற்சியை தமிழக அரசு செய்ய வேண்டும்.

பல சமயங்களில் வன்முறைக்கு காரணமாக போதைப்பழக்கமும் குடிப்பழக்கமும் இருக்கிறது. எனவே, மதுக்கடைகளை படிப்படியாக மூடும் ஏற்பாடுசெய்யப்பட வேண்டும். இதில் தமிழக அரசு இன்னும் வேகம்காட்ட வேண்டும். இப்போது மூடப்பட்டகடைகளில் பல, அதிகமாக விற்பனை நடக்காதவை ஆகும். விற்பனைஅதிகம் உள்ள கடைகளாக இருந்தாலும் பொதுமக்களையும் பெண்களையும் பாதிக்கிறது என்றால் அந்த கடைகளை படிப்படியாக மூட வேண்டும்

ஒன்றிய அரசுக்கு எதிராக சி.பி.ஐ(எம்) உள்ளிட்ட மதச்சார்பற்ற கட்சிகள் உறுதியாகநிற்கின்றன. பாஜகயை தேர்தலில் மட்டுமல்ல, அனைத்து தளத்திலும் தோற்கடிப்பதற்கான அந்த புள்ளியில் நாம் இருவரும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும்.

பெண்ணுரிமை பாதுகாப்பு சிறப்பு மாநாடு

உறுதிமொழி

பாலின பேதமற்ற, வன்முறையற்ற, சமத்துவ சமூகம் மலர,அனைத்து வகையான முன்னெடுப்புகளிலும்என்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்வேன் என்றுஉளமார நான் உறுதியேற்கிறேன்.

பாலின வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்டபெண்களுக்கும், குழந்தைகளுக்கும்நீதி கேட்டு நடைபெறும் போராட்டத்திற்குஎல்லா வகையிலும் துணை நிற்பேன் எனஉளமார உறுதியேற்கிறேன்.

ஆண், பெண், திருநர்கள்பாகுபாடுகள் ஏதுமின்றிஒருவர் வலி மற்றொருவர் உணர்ந்து தோழமை ததும்பும் வாழ்க்கையைமுன்னெடுக்க உறுதியேற்கிறேன்.

சாதி மறுப்பு திருமணங்களுக்கும்,மதம் கடந்த திருமணங்களுக்கும்முழுமையாக ஆதரவு வழங்கி அத்தம்பதியரின் வாழ்க்கை துணையை தேர்வு செய்யும் உரிமையை பாதுகாக்க உளப்பூர்வமாக உறுதியேற்கிறேன்

குடும்ப ஜனநாயகத்தை பாதுகாப்பேன் என உளமாற உறுதியேற்கிறேன்.

சனாதன சிந்தனைகளால் பாலின பேதம் கற்பிக்கும்பிற்போக்கு கருத்தியலை வேரோடும்,வேரடி மண்ணோடும்வீழ்த்துவதற்குநான் உறுதி ஏற்கிறேன்.

பணித்தளங்களில் பாலின சமத்துவத்தை நிலைநாட்டவும், போதையற்ற தமிழகம், வன்முறையற்ற வாழ்க்கை என்ற இலக்குகள் நோக்கி முன்னேற கருத்திலும், களத்திலும் உறுதியாகப் போராடவும் உள்ளத்தின் ஆழத்தில் இருந்து உறுதியேற்கிறேன்.

தீக்கதிர் நாளிதழில் வெளியான கட்டுரைகள்

பெண்ணும் ஆணும் சமம் என்போம்! பெண்ணுரிமை காத்து நிற்போம்!!

- கே.பாலகிருஷ்ணன்

பெண்ணுரிமை பாதுகாப்பு சிறப்பு மாநாட்டினை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட்கட்சி ஜூன் 25 அன்று கன்னி யாகுமரி மாவட்டம் தக்கலையில் எழுச்சி யுடன் நடத்தவிருக்கிறது. இன்றைக்கு நாடு முழுவதிலும் பெண்கள் மற்றும் பெண் குழந்தைகளுக்கு எதிரான வன்கொடுமைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வரும்நிலையில், சமூக பண்பாட்டு அரசியல் தளத்தில் இப்பிரச்சனையை முன்னெடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் மார்க் சிஸ்ட் கட்சி இத்தகைய மாநாட்டினை நடத்துகிறது.

வீடுகள் உட்பட சமூகத்தின் அனைத்து இடங்களும் பெண்களுக்கு பாதுகாப்பற்றவையாக மாறியுள்ளன. சமூகத்தின் அடித் தட்டில் உள்ள ஏழை-எளிய பெண்கள் மட்டுமல்ல, மிகப்பெரும் காவல்துறை அதிகாரி என்ற பொறுப்பில் இருந்தாலும்கூட பெண் என்றால் பாதுகாப்பற்றவரே என்ற நிலை அதிகரித்துள்ளது. அதற்கு உதாரணம்தான்தமிழ்நாட்டில் காவல்துறை கண்காணிப்பாளராக உள்ள பெண் அதிகாரிக்கு பாலியல்தொல்லை கொடுத்த வழக்கில் சிறப்பு டிஜிபி ராஜேஷ் தாஸ் மீது வழக்குதொடரப்பட்டு, விரிவான விசாரணை நடத்தப்பட்டு, அவருக்கு 3 ஆண்டுகள் சிறை தண்டனை விதித்து விழுப்புரம் தலைமை குற்றவியல் நடுவர் நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டுள்ள சம்பவம். இச்சம்பவத்தில் வழக்குப் பதிவு செய்யவே பெரும் போராட்டம் நடத்தும் நிலை. பாதிக்கப்பட்டவர் காவல்துறையின் உயர் அதிகாரியாக இருந்தபோதிலும், அந்தப் பெண்ணுக்கு நீதி கிடைக்கவிடாமல் சீர்குலைப்பதற்குசிறப்பு டிஜிபி தரப்பில் இழுத்தடிப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதுதெரிந்ததே. காவல்துறையில் உள்ள உயர் அதி காரிக்கே இதுதான் நிலைமை என்றால், எந்த அதிகாரமும் அற்ற சாதாரண ஏழை-எளிய, நடுத்தர வர்க்க பெண்களின் கதி என்னஎன்பதே நம் கேள்வி.

கடந்த ஆண்டு (2022) வெளியிடப்பட்ட தேசியக் குற்ற ஆவணக் காப்பகத்தின் அறிக்கையின்படி, 2020 இல் ஒரு லட்சம் பேருக்கு 56.5 சதவீதமாக இருந்த பெண்கள் மீதான வன்முறை விகிதம் 2021 இல் 64.5 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. இதில், கணவர் மற்றும் அவரது உறவினர்களால் நிகழ்த்தப்படும் வன்முறை, பெண்ணின் கவுரவத்தை இழிவுபடுத்தும் நோக்கத்திலான வன்முறை, பெண்களைக் கடத்தல், பாலி யல்வல்லுறவு ஆகிய பல வடிவங்களிலான வன்முறைகள் அடங்கும்.

148 ஆவது இடத்தில் பெண்களின் பாதுகாப்பு

2016 முதல் 2021 வரை 5 ஆண்டுகளில் மட்டும் பெண்கள் மீதான வன்முறைகள்தொடர்பாக 22.8 லட்சம் வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. 2011-க்கும் 2021-க்கும் இடையில் 10 ஆண்டுகளில் பெண்கள் மீதான வன்முறை வழக்குகள் பதிவுசெய் யப்பட்டுள்ள விகிதம் 87

சதவீதம் அதி கரித்துள்ளது. உலக அளவில்பெண்களுக்கு பாது காப்பான நாடுகள் பட்டியலில், 170 நாடு களில் 148 ஆவதுஇடத்தில் இந்தியா இருக்கி றது. தேசத்தின் தலைநகரிலேயே பெண் களுக்குப்பாதுகாப்பு உறுதி செய்யப்பட வில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால், 2021 இல் தில்லியில் பெண்கள் மீதான வன்முறை விகிதம் 147.6 சதவீதம் என்ற அளவிற்குகடுமையாக அதிகரித்துள்ளது.

பாஜக ஆளும் மாநிலங்களில்...

கடந்த ஆண்டுகளைவிட, பாலியல் வல்லுறவு உள்ளிட்ட வன்முறைகள் தொடர்பாக ஒரேஆண்டில் உத்தரப் பிரதேசத்தில் அதிக வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன (56,083 வழக்குகள்). உ.பி., அசாம், மத்தியப் பிரதேசம், மகா ராஷ்டிரா ஆகியமாநிலங்களில்தான் 2017-2021 - நான்கு ஆண்டுகளில் மிக அதிகமான பாலியல்வன்கொலைகள் பதிவாகியுள்ளன. இவை பாஜக ஆளும் மாநிலங்கள். பெண்களை போகப்பொருளாகவும் அடிமைகளாகவும் நடத்துமாறு வற் புறுத்தும் ஆர்எஸ்எஸ் அமைப்பின்வழி காட்டுதலின்படி செயல்படும் பாரதிய ஜனதா கட்சியின் அரசுகள் ஆளும்மாநிலங்க ளில் மிக மிகக் கொடூரமான சம்பவங்கள் தினந்தோறும் அரங்கேறுகின்றன.உத்த ரப்பிரதேசத்தின் உன்னாவ் நகரில் 2017 இல் நடந்த கும்பல் பாலியல்வல்லுறவு சம்பவத்தை யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. சிறுமியான அந்தப் பெண், பாஜக சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த குல்தீப் சிங் செங்கார் மற்றும்கும்பலால் கொடூரமாக வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார். இச்சம்ப வம்வெளிச்சத்திற்கு வந்த நிலையில், அப்பெண்ணின் தந்தை மீதே பொய்யாக வல்லுறவுக்குற்றம்சாட்டி அவரை சிறையில் தள்ளினார்கள். சிறையிலேயே அந்த தந்தையைகொல்லவும் செய்தார் கள். தந்தையை இழந்து, தனக்கு நேர்ந்த கொடுமைக்கு எந்தநீதியும் கிடைக்காத நிலையில், அந்தப் பெண் உத்தரப்பிரதேச முதலமைச்சரின்வீட்டு வாசலிலேயே தீக்குளிக்க முயற்சி செய்தார். வேறு வழி யின்றி, இந்தவழக்கு சிபிஐ வசம் ஒப்படைக் கப்பட்டது. இந்த நிலையில், அந்தப் பெண்ணும் அவரது உறவினர்களும் சாலை விபத்தில் சிக்க வைக்கப்பட்டு, பெண்ணும்வழக்கறிஞரும் படுகாயமடைந்தனர்; உறவினர்கள் இருவர் கொல்லப்பட்டனர்.அப்பெண்ணின் சித்தப்பா, பொய் வழக்கு புனையப்பட்டு சிறையிலடைக்கப்பட்டார்.நீண்ட போராட்டத்திற்குப் பிறகே பாஜக சட்டமன்ற உறுப்பினர் குல்தீப்சிங்கிற்கு ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

சாமியார்களும் பூசாரிகளும்...

ஆசாராம் பாபு என்கிற பாஜக கார்ப்பரேட் சாமியார். இவரது ஆசிரமத்தில்எத்தனை பாலியல் வல்லுறவு குற்றங்கள், படுகொலைகள்! பாஜக, விஷ்வ ஹிந்துபரிஷத், ஏபிவிபி, இந்து ஜாக்ரதி மன்ச உள்ளிட்ட இந்துத்துவா மதவெறி அமைப்புகள் இவருக்கு பக்கபலம். இவரை கைது செய்வதற்கு மிகப்பெரிய போராட்டத்தைநடத்த வேண்டியிருந்தது. 2018 இல் உலகையே அதிர வைத்த ஒரு கொடுமைஜம்மு-காஷ்மீரின் கத்துவா என்ற இடத்தில் நடந்தது. 8 வயது குழந்தை யை பூசாரி, காவல்துறை அதிகாரி உள்ளிட்டவர்கள் கோயிலுக்குள் அடைத்து வைத்து கும்பல் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கி கொடூரமாக படுகொலையும் செய்தனர்.பாதிக்கப்பட்ட குழந்தையின் பெற்றோர் இஸ்லாமியக் குடும்பம்.

இந்த குற்றவாளிகளை விடுவிக்க கோரி போராட்டம் நடத்திய கட்சிதான் பாரதிய ஜனதா கட்சி. எத்தனை வெட்கக் கேடு!

அதேபோல உத்தரப்பிரதேசத்தில் ஹாத்ரஸ் நகரில் நடந்த கொடூரமான கும்பல் பாலியல் வன்கொலை சம்பவம். திரிபுராவில் இப்போது பாஜக ஆட்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கு இரண்டே மாதங்களில் 12 பாலியல் வல்லுறவு குற்றங்கள் பதிவாகியுள்ளன. அத்தனையும் பாஜக உள்ளிட்ட மதவெறி அமைப்புகளைச்சேர்ந்த பிரமுகர்கள், குண்டர்களால் நிகழ்த்தப்பட்ட சம்பவங்களே.

துயருறும் விதவைப் பெண்கள்

பாலியல் வன்குற்றங்கள் மட்டுமல்ல, பெண்களுக்கு எதிரான இதர பல சமூககொடுமைகளில் மிகவும் முக்கியமானது, விதவைப் பெண்கள் படும் துயரங்கள். இன்றைக்கு பழைய காலத்தைப் போல கணவன் இறந்தவுடனே சதி, உடன்கட்டை ஏறுதல் என்றபெயரில், கணவனின் சிதை மீது அப்பெண்ணையும் தள்ளி உயிரோடு எரித்துவிடுவது என்ற பயங்கரம் நீண்ட பல போராட்டங்களுக்குப் பின்னர் நின்று போனது என்றபோதிலும், இளம்வயதி லேயே விதவையாகிவிடும் பெண்கள், தினம் தினம் செத்துப்பிழைக்கும் கொடுமைகளை காண்கிறோம். ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றால், பலஇளம்பெண்கள் விதவைப் பெண்களாக இருப்பதை பார்க்கும் போது, உள்ளம் துயருறுகிறது. 30-35 வயதிலேயே இந்தப் பெண்கள் கணவனை இழந்து நிரகதியாகநிற்கிறார்கள். இதில் பெரும்பாலும் மது போதைக்கு அடிமையாகி இளம்வயதிலேயே கணவனை பறிகொடுத்துவிட்டோம் என்ற அவலக்குரலே ஓங்கி நிற்கிறது.

படிப்படியாக மதுக்கடைகளைக் குறைப்பது, போதைப்பொருட்கள் நடமாட்டத்தைத் தடுப்பது ஆகியவை மிக முக்கியம். மேலும், விதவை மறுமணம், சமூகத்தில் முக்கிய இடம்பெற வேண்டும். இதற்கு விழிப்புணர்வு, முன்முயற்சிகள் தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். 2011 மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி, மொத்தமுள்ள 121 கோடி மக்களில் 5.55 கோடிப் பெண்கள் விதவைகள். இவர்களில் 2.23 கோடிப்பேர் குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்துகின்றனர். அதாவது, மொத்தக் குடும்பங்களில் 9 சதவீதம் குடும்பங்கள், விதவைப் பெண்களின் பொறுப்பில் இயங்குகின்றன. 2011 கணக்கின்படி, தமிழ்நாட்டில் 22.33 லட்சம் விதவைப் பெண்கள் குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ளனர். அதாவது, 100 பேரில் 12 பேர் விதவைகள். இது 2011 கணக்கு. தற்போது 2021 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு விபரங்கள் வெளியானால், எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக இருக்கக் கூடும்.

பெண்கள் இன்றைக்கு மிகப்பெரும் சாதனைகளை நிகழ்த்துகிறார்கள். பல போராட்டங்களுக்குப் பின்னர் கல்வி கற்க வாய்ப்பு கிடைத்த பிறகு கல்வியிலும்சரி, விளையாட்டு உள்ளிட்ட பல துறைகளிலும் சரி ஆண்களையும் மிஞ்சி சிகரங்களை எட்டுகிறார்கள். ஆனாலும், அவர்கள் சமமானவர்கள் அல்ல என்றஆணாதிக்க சமூகத்தின் சிந்தனை வலுவாக வேரூன்றி நிற்கிறது. இன்றைக்கும் பெண்குழந்தைகளின் கல்வி முடக்கப்படும் அவலம் நீடிக்கிறது. மூடபழக்கவழக்கங்களும் பெண்களை

அடிமைப்படுத்துகிற திசையில் இழுத்துச் செல்கின்றன. இவற்றுக்கு எதிராக சமூக, பண்பாட்டு, அரசியல் தளங்களில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். இடைவிடாத போராட்டங்களையும் நடத்தவேண்டும். நடைமுறையில் பாலியல் வல்லுறவு உட்பட பெண்களுக்கு எதிரான ஏராளமான குற்றச் சம்பவங்களில் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, அனைத்திந்திய ஜனநாயக மாதர் சங்கம் உள்ளிட்ட இயக்கங்கள் எண்ணற்ற வழக்குகளை நடத்தி, குற்றவாளிகளுக்கு தண்டனை பெற்றுத் தந்துள்ளன. ஆனால் இந்த வழக்குகளை நடத்துவதற்கே, பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு நீதியைப் பெறுவதற்கே நீண்ட நெடிய போராட்டத்தை நடத்த வேண்டியுள்ளது. இதுவே மிகப் பெரும் தண்டனை போல பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கும் சமூக இயக்கங்களுக்கும் மாறி விடுகிறது.

குடும்பத்துக்குள்ளேயே...

பொது வெளிகளில் மட்டுமல்ல, குடும்பத்திற்குள்ளும் சொந்த வீட்டிற்குள்ளும் கூட பாதுகாப்பற்ற நிலையே நீடிக்கிறது. தமிழகத்தை மட்டும் உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால், அதிர்ச்சியளிக்கும் புள்ளி விவரங்கள் பதிவாகியுள்ளன. தேசிய குடும்பநல 5 ஆவது ஆய்வு 2019-20 முடிவுகள் நாட்டிலேயே குடும்ப வன்முறை நிகழ்வுகள் அதிகம் நடக்கும் மாநிலங்களில் 2 ஆவது இடத்தில் தமிழ்நாடு உள்ளது எனத் தெரிவிக்கிறது. ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட பெண்களில், திரு மணமானவர்களில் 44.7 சதவீதம் பேர் குடும்பத்திற்குள்ளேயே பாலியல் அல்லது வேறுவிதமான குடும்ப வன்முறைக்கு ஆளாவது தெரியவந்துள்ளது. ஆய்வில் பங்கேற்ற ஆண்களில், 52.8 சத வீதம் பேர் மனைவியை தாக்குவது நியாயமே என்று கூறியுள்ளனர். 80 சதவீதம் பெண்கள் கணவர் தங்களை தாக்குவது சரியே என்கூட குறிப்பிட்டுள்ளனர். இன்றைய ஆணாதிக்க சமூகம்தனது செயல்களை நியாயப்படுத்துவதன் விளைவே இது. பிறந்த வீட்டிலேயே தந்தை தனது தாயின் மீது நிகழ்த்தும் குடும்ப வன்முறையை கண்ணுற்ற பெண்களின் சதவீதம் 48 ஆக உள்ளது. இது தமிழகத்தில் குடும்ப வன்முறையை இயல்பான நடைமுறையாக எடுத்துக் கொள்ளும் மனநிலையை காட்டுகிறது. குடும்ப வன்முறைக்கு எதிரான வலுவான கருத்தியல் பிரச்சாரத்தின் தேவையை இது உணர்த்துகிறது. அதேபோல, பெண் குழந்தைகள் மீதான வன்முறைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகின்றன. சாதி ஆணவப் படுகொலைகள் தொடர்கின்றன. சாதி ஆணவப் படுகொலைக்கு எதிராக சிறப்புச் சட்டம் இயற்ற வேண்டும் என்பது உள்ளிட்ட பிரச்சாரங்களையும் போராட்டத்தையும் இன்னும் வலுவாக நடத்த வேண்டியுள்ளது. பணியிடங்களில் பாலியல் வன்முறைகள், கல்வி நிலையங்களில் பாலியல் சீண்டல்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. இதற்கு எதிரான சட்ட நடவடிக்கைகளை வலுப்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

தட்டிப் பறிக்கப்படும் பெண்களின் அதிகாரம்

இத்தகைய பின்னணியில், அரசியல் களத்தில் பெண்களின் உரிமைகளை உறுதிசெய்யும் போராட்டத்தையும் வலுவாக முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நாடாளுமன்றம், சட்டமன்றம், உள்ளாட்சி மன்றங்களில் பெண்களின் உரிமைகளையும் அதிகாரத்தையும் உறுதி செய்வதற்கு தொடர் விழிப்புணர்வையும் போராட்டத்தையும் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக, உள்ளாட்சி

மன்றங்களில் தமிழ்நாட்டில் 50 சத வீதம் பெண்களுக்கு இடஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. சரி பாதி பெண் பிரதிநிதிகள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது ஜனநாயகத்தின் உயரிய அம்சமாகும். ஆனால் நடைமுறையில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அந்த பெண் பிரதிநிதிகள் அந்தப் பதவிக்குரிய அங்கீகாரத்தையும் அதிகாரத்தையும் பெறுகிறார்களா என்றால், இல்லை என்பதே உண்மை. அந்தப் பெண் பிரதிநிதிகளின் கணவரோ அல்லது ஆண் உறவினரோதான் அதிகாரம் செலுத்துகிறார். பெண்ணின் அதிகாரமும் பொறுப்பும் தட்டிப்பறிக்கப்படுகிறது. அவர், கவுன்சிலராக இருந்தாலும் சரி அல்லது மாநகராட்சிமேயராக இருந்தாலும் சரி. அரசும் அதிகாரிகளும் அதை கண்டு கொள்வதில்லை என்ற நிலையே நீடிக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் தலித் பெண் பிரதிநிதியாக இருந்தால், அவருக்கு அமர்வதற்கு நாற்காலி கூட போடப்படாத அவலங்களும் கொடுமைகளும் வெளிவந்ததைப் பார்த்தோம். நாடாளுமன்றம், சட்டமன்றங்களில் 33 சதவீத இடஒதுக்கீடு வழங்குவது நீண்ட நெடும் காலமாககிடப்பில் போடப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, பெண்களை அதிகாரப்படுத்துவது என்ற ஜனநாயகத்தின் மிக முக்கிய செயல்பாடு முடமாகியே இருக்கிறது.

சமூகத்தையே மனிதத் தன்மையற்றதாக...

இன்றைய இந்திய அரசியல் சூழல் - பாஜக தலைமையிலான 9 ஆண்டுகால ஆட்சி, சமூகத்தையே மனிதத் தன்மையற்றதாக மாற்றி வருகிறது. பெண்கள் மற்றும் பெண் குழந்தைகள் மீதான வன்முறைகளையும் வன்குற்றங்களையும் எவ்விதமான நடவடிக்கையும் இல்லாமல் தொடர்வதற்கு வழி செய்துள்ளது. நீண்ட காலம் போராடிப்பெற்ற பெண்களின் உரிமைகளையும் அதிகாரங்களையும் பின்னோக்கி இழுக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளது. மனுஸ்மிருதி கூறியது போல, “கணவன் மூடனாக, அயோக்கியனாக, ஆண்மையற்றவனாக இருந்தாலும் கற்புடைய மனைவி அவனை ஒரு தெய்வமாகக்ருதி சேவை செய்ய வேண்டும்.” “தனது கணவனின் மரணத்திற்குப் பிறகு புனிதமான மலர்கள், கூழ், கனிகள் ஆகியவற்றை மட்டும் உண்டு தனது உணர்ச்சிகளை அடக்கியாள வேண்டும். இன்னொரு ஆண் மகனின் பெயரைக் கனவிலும் நினைக்கக் கூடாது” - என்றெல்லாம் வற்புறுத்தி பெண்களை அடிமைகளாகவே நடத்தும் கொடிய சிந்தனையை மீண்டும் அமலாக்க முயற்சிக்கிறது. இத்தகைய பின்னணியில் இதற்கு எதிரான வலுவான போராட்டத்தை சமூக பண்பாட்டு அரசியல் தளங்களில் கட்டமைக்கவேண்டியுள்ளது. சமூகத்தின் அனைத்துத் தரப்பு பெண்களையும், அவர்களுக்கு ஆதரவாக அனைத்துத் தரப்பு ஆண்களையும் அணிதிரட்டி, பெண்ணும் ஆணும் சமம் என்பதை உயர்த்திப் பிடிக்கும் ஒரு சமூகத்தைப் படைக்க தொடர் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுதியேற்கிறது.

வானத்தில் ஒருபாதி அங்கே அமரட்டும்

- உ.வாசுகி

பாலின சமத்துவம் இந்தியச் சூழலில் பெரும்பாலானவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத கருத்தியலாக உள்ளது. குடும்ப வன்முறை, அரசு வன்முறை மதவெறி வன்முறை, பாலியல் வன்முறை, வல்லுறவு என பல வகையான வன்முறை வெறியாட்டங்களை பெண்கள் சந்தித்து கொண்டுள்ளனர்.

நியாயப்படுத்தப்படும் வன்முறை

வன்முறை என்பதே சமத்துவம் இன்மையின் முக்கியமான வெளிப்பாடு தான். ஆனால் பண்பாட்டு ரீதியான காரணங்களால் பெண்கள் மீதான வன்முறை பெரும்பாலும் நியாயப்படுத்தப்படுகிறது அல்லது அதற்கு காரணமே பெண்தான், பெண்ணினுடைய நடவடிக்கைதான், பெண்ணினுடைய உடைதான் என பெண்ணை பலிகடாவாக ஆக்கப்படுகிறார். இத்தகைய மூச்சடைக்கும் குடும்பச் சூழலில் இருந்து விடுபட வேண்டும் என்று நினைப்பவர்கள் பல்வேறு காரணங்களால் தயங்கிநிற்கின்றனர்.

குடும்பம் என்பது அதில் உள்ள உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் மதிப்பதாக இருக்க வேண்டும். அனுசரிப்பு என்று வந்தால் அனைவரும் அனுசரிக்க வேண்டும். பெண்ணுரிமை பேசுபவர்களால் தான் குடும்பம் உடைபடுகிறது என்பதெல்லாம் பத்தாம் பசலித்தனமான ஆணாதிக்க ஆர் எஸ் எஸ் பாஜக சொல்லுகிற கருத்து.

அதில் நமக்கு ஏற்பில்லை. மனு ஸ்மிருதி கோட்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்த தீவிர வேகத்தில் செயல்படும் ஆர் எஸ் எஸ்ஸின் அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல், பெண்கள் முற்றிலும் ஒதுக்கப்பட வேண்டியதாகும். முள்ளில் சேலை விழுந்தாலும் சேலையில் முள் விழுந்தாலும் என நீட்டி முழக்கி, எது நடந்தாலும் பெண் அனுசரிக்க வேண்டும் என்று முடிகிற வியாக்கியானங்கள் நொறுக்கப்பட வேண்டும்.

பெண்ணுரிமையை இந்த சமூகம் கெட்ட வார்த்தை பட்டியலில்தான் வைத்திருக்கிறது. அந்த வார்த்தைக்கும் கருத்தியலுக்கும் முதலில் உரிய இடம்வேண்டும்.

கருணை அல்ல! “கைகள் உயரட்டும், தலைகள் நிமிரட்டும், வானத்தின் ஒரு பாதி அங்கே அமரட்டும்” என்ற கவிதை வரிகள் நிதர்சனமாக வேண்டும். இப்பிரச்சனையை கருணை என்ற அடிப்படையில் அணுகினால் போதாது, மனமாற்றம் வேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுத்தாலும் நிற்காது. கட்டமைப்பு ரீதியாக பார்ப்பதே சரியானது.

பெண் மீதான ஒடுக்குமுறை மூன்று மட்டங்களில் நிலவுகிறது-பெண் என்பதால், உழைப்பாளி என்பதால், குடிமகள் என்பதால் – என மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் திட்டம் வரையறுக்கிறது; மக்கள் ஜனநாயகப் புரட்சிக்கு அணி திரட்டும் போது சாதிய பாலின பாகுபாடுகள் நிலவுவது பெரும் தடைக்கல்லாக உள்ளது என விளக்குகிறது. இவற்றை எதிர்த்த போராட்டம் வர்க்கப் புரட்சிக்கு வலு சேர்க்கும் என முன் வைக்கிறது.

ஆண் மேலாதிக்க சமூக அமைப்பு இந்திய சமூக அமைப்பும் குடும்பமும் ஆண்மேலாதிக்கக் கட்டமைப்பு உடையதாக இருப்பதால் பெண்ணுக்குத்தாழ்ந்த சமூகஅந்தஸ்தே நிலவுகிறது. நியாயப்படுத்தவும் படுகிறது.

பெண்ணடிமைத்தனம் என்பது வர்க்க சமூகம் உருவானதோடு ஒத்திசைந்து தோன்றியது என்கிறார் மாமேதை ஏங்கல்ஸ். நிலப்பிரபுத்துவம் பெண்ணடிமைத்தனத்தை நிறுவன மயமாக்கியது, அதற்கு ஒரு தத்துவ தளத்தைக் கட்டமைத்தது. முதலாளித்துவம் தனது லாபநோக்கில் உழைப்புச் சுரண்டலுக்கு ஏதுவாக இந்த பாகுபாட்டைப் பயன்படுத்தி வருகிறது.

அதன் ஒரு பகுதியாக, பெண்ணின் உழைப்புக்கு முக்கியத்துவமோ, சமமதிப்போ இல்லை. கடந்த காலத்தில் பீடித் தொழிலில் குறைவான கூலியாக இது பிரதிபலித்தது. விவசாயத்திலும் ஆண் கூலிக்கும் பெண் கூலிக்கும் இடையே பெரும் இடைவெளி இருந்தது. பின்னர் சட்டக் கூலி நிர்ணயிக்கப்பட்ட போது, பெண் செய்யும் நடவு, களை எடுப்பது உள்ளிட்ட விவசாய வேலைகளுக்கு, ஆண் வேலைக்கான ஊதியத்தை விட குறைவாகவே தீர்மானிக்கப்பட்டது.

ஊரக வேலை உறுதிச் சட்டத்தில் தான் சம கூலி உண்டு, அதுவும் இடதுசாரிகளின் நிர்ப்பந்தத்தாலேயே கொண்டு வரப்பட்டது. ஆணாதிக்க சமூகஅமைப்பின் ஓர் அலகு தான் குடும்பம். எனவே சமத்துவமின்மை குடும்பத்துக்குள் பட்டவர்த்தனமாக பிரதிபலிக்கிறது. சலிப்பூட்டும் வீட்டு வேலைகள் என தோழர் லெனினால் வர்ணிக்கப்பட்ட அத்தனையும் பெண்ணின் மீதே சுமத்தப்பட்டுள்ளது.

குடும்பம் புனிதமானது, கேள்விகளுக்கு அப்பாற்பட்டது என்கிற நிலப்பிரபுத்துவ கருத்தியலை முதலாளித்துவமும், தம் சொந்த நிகழ்ச்சி நிரலுக்காக வழிமொழிகிறது. கணக்கில் வராத வீடு சார் உழைப்பு ஐநா சபை பல பத்தாண்டுகளாக, வீடு சார் உழைப்பைக் கணக்கில் வராத உழைப்பு என்றும், பல லட்சம் கோடி ரூபாய் மதிப்பு வாய்ந்தது என்றும்,

இது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக் (ஜிடிபி) கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை என்றும் குறிப்பிட்டது.

இங்கிலாந்து நாட்டின் மான்செஸ்டர் நகரத்தில் 1972ல் நடந்த மூன்றாவது தேசிய பெண் விடுதலை மாநாட்டில், வீடுசார் உழைப்புக்கு ஊதியம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கை செல்மா ஜேம்ஸ் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்ட 'வீடுசார் உழைப்புக்கு ஊதியம் கோரும் பிரச்சார மேடை' சார்பில் முன்வைக்கப்பட்டது.

இந்த முன்முயற்சியில் மார்க்சிய பின்புலமுள்ள பெண்ணியவாதிகளும் இருந்தனர். பெண்களின் இலவச உழைப்பு முதலாளித்துவத்துக்குப் பயன்படுகிறது என சுட்டிக்காட்டி, வீட்டில் பெண்கள் செய்யும் வேலை சமுதாயத்தின் அடிப்படையான பணி என்ற அங்கீகாரம் வேண்டும் என்பதுடன் இணைத்து, இந்த 'இலவச உழைப்புக்கு' அரசு ஊதியம் அளிக்க வேண்டும் என்று கோரப்பட்டது.

ஆகஸ்ட் பெபெல் சொன்னது... பெண்கள் வீட்டில் செய்யும் வேலைக்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தாக்கம் ஜெர்மானிய சோஷலிஸ்டும், ஜெர்மானிய சமூக ஜனநாயக கட்சியை நிறுவியவர்களில் ஒருவருமான ஆகஸ்ட் பெபெல் அவர்களால் 1879ல் அவர் எழுதிய 'பெண்களும் சோஷலிசமும்' என்ற நூலில் எழுப்பப்பட்டது. "அரசாங்கமே ஆங்காங்கே மையப்படுத்தப் பட்ட மலிவு விலை உணவகங்கள், சலவையகங்களை நடத்தினால், பெண்கள் பெருமளவு இதிலிருந்து விடுதலையாக முடியும்,

இது பெண்களின் தனிப்பட்ட வேலை என்பது மாற வேண்டும்" என அந்நூலில் வாதிடுகிறார். அறிவியல் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் பெண்களை மீண்டும் அடூப்படிக்குத் தள்ளி விடுவதாக இருக்கக் கூடாது, பெண்கள் அந்தக்குறுகிய வெளியிலிருந்து வெளியேறி முழுமையான பொது வெளிக்கு வருவதற்கு உதவவேண்டும் என்பதே அவரது வாதத்தின் சாராம்சம்.

1898ல் சார்லட் பெர்க்கின்ஸ் என்ற சோஷலிச பெண்ணியவாதி, பெண்களின்குடும்ப வேலை, உற்பத்திசார் உழைப்பிலிருந்து அவர்களைப் பிரித்து, வீடு என்ற எல்லைக்குள்ளேயே நிறுத்தி விடுவதால், அவர்கள் மீதான ஒடுக்குமுறைக்குக்காரணமாக அமைகிறது, எனவே அந்த உழைப்பு மதிப்பு மிக்கதாக அங்கீகரிக்கப்படவேண்டும் என்றார். எழுதியது மட்டுமல்ல,

நடத்திக் காட்டியதும் கம்யூனிஸ்டுகளே! புரட்சிக்குப் பின், சோவியத் யூனியனில் இந்தப் பிரச்சனை முன்னுக்கு வந்தது. பெண்களின்தோள்களிலிருந்து வீட்டு வேலைகள் அகற்றப்பட வேண்டும் என்பதை மிக அழுத்தமாகப் பேசியவர்களில் இனேசா அர்மண்ட் மற்றும் அலெக்சாண்ட்ரா கொலந்தாய் முக்கியமானவர்கள். இவர்களின் முயற்சியால் 1917-18ல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள் (போல்ஷ்விக்கட்சி) பெண்களுக்கான தனித்துறை உருவாக்கப்பட்டது.

உற்பத்தியில் ஈடுபடுவோரின் உழைப்புக்கு, அதாவது வருமானம்ஈட்டுவோரின் உழைப்புக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் உண்டோ, அதே முக்கியத்துவம்ஊதியமில்லா வீடு சார் உழைப்புக்கும் கிடைத்திட வேண்டும் என கொலந்தாய்வாதிட்டார். எனவே இவற்றை சமூகமயமாக்கி, வீட்டுக்கு வெளியே கூட்டு உழைப்பின்மூலம் இதனைச் செய்ய வைத்து, அத்தகைய ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் வழங்குவது எனக்கொண்டு வந்தனர்.

அதாவது, இப்பணிகள் அவரவர் வீட்டில் பெண் செய்ய வேண்டிய தனிப்பட்டகடமைகள் என்பதிலிருந்து மாறி பொது வெளிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. இதன் மூலம்சலிப்பூட்டும் இலவச கட்டாய உழைப்பிலிருந்து விடுபட்டு, ஆணுக்கு இணையாகப்பெண்களும் சமூக உற்பத்தியிலும், பொதுப் பணிகளிலும் ஈடுபட முடியும் என்பதுநிறுவப்பட்டது.

ஆனால் இந்நிலை சுலபமாக வந்து விடவில்லை. 1922-24 கால கட்டத்தில்சோவியத் ஒன்றியத்தின் நகர்ப்புறம், கிராமப்புறம், மத்திய தர மற்றும்தொழிலாளர் குடும்ப உறுப்பினர்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டனர். மலிவு விலைஉணவகம், குழந்தைக் காப்பகம் போன்ற ஏற்பாடு களை அரசு செய்தால், பெண்களுக்கு 60 சதவீத நேரம் மிச்சமாகும்.

பாலின சமத்துவம் இந்தியச் சூழலில் பெரும்பாலான வர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத கருத்தியலாக உள்ளது. குடும்ப வன்முறை, அரசு வன்முறை மதவெறிவன்முறை, பாலியல் வன்முறை, வல்லுறவு என பல வகையான வன்முறை வெறியாட்டங்களைபெண்கள் சந்தித்து கொண்டுள்ளனர். நியாயப்படுத்தப்படும் வன்முறை வன்முறைஎன்பதே சமத்துவம் இன்மையின் முக்கியமான வெளிப்பாடு தான். ஆனால் பண்பாட்டுரீதியான காரணங்களால் பெண்கள் மீதான வன்முறை பெரும்பாலும்நியாயப்படுத்தப்படுகிறது அல்லது அதற்கு காரணமே பெண்தான், பெண்ணினுடையநடவடிக்கை தான், பெண்ணினுடைய உடை தான் என பெண்ணே பலிகடாவாகஆக்கப்படுகிறார்.

இத்தகைய மூச்சடைக்கும் குடும்பச் சூழலில் இருந்து விடுபட வேண்டும்என்று நினைப்பவர்கள் பல்வேறு காரணங் களால் தயங்கி நிற்கின்றனர். குடும்பம்என்பது அதில் உள்ள உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் மதிப்பதாக இருக்க வேண்டும்.அனு சரிப்பு என்று வந்தால் அனைவரும் அனுசரிக்க வேண்டும். பெண்ணு ரிமைபேசுபவர்களால் தான் குடும்பம் உடைபடுகிறது என்பதெல்லாம் பத்தாம்பசலித்தனமான ஆணாதிக்க ஆர் எஸ் எஸ் பாஜக சொல்லுகிற கருத்து. அதில் நமக்குஏற்பில்லை. மனு ஸ்மிருதி கோட்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்த தீவிர வேகத்தில்செயல்படும் ஆர் எஸ் எஸ்ஸின் அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல், பெண்கள் முற்றிலும்ஒதுக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

முள்ளில் சேலை விழுந்தாலும் சேலையில் முள் விழுந்தாலும் என நீட்டிமுழக்கி, எது நடந்தாலும் பெண் அனுசரிக்க வேண்டும் என்று முடிகிறவியாக்கியானங்கள் நொறுக்கப்பட வேண்டும். பெண்ணுரிமையை இந்த சமூகம் கெட்டவார்த்தை பட்டியலில் தான் வைத்திருக்கிறது. அந்த வார்த்தைக்கும்கருத்தியலுக்கும் முதலில் உரிய இடம் வேண்டும். கருணை அல்ல! “கைகள்உயரட்டும், தலைகள் நிமிரட்டும், வானத்தின் ஒரு பாதி அங்கே அமரட்டும்” என்றகவிதை வரிகள் நிதர்சனமாக வேண்டும். இப்பிரச்சனையை

கருணை என்ற அடிப்படையில் அணுகினால் போதாது, மனமாற்றம் வேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுத்தாலும் நிற்காது. கட்டமைப்பு ரீதியாக பார்ப்பதே சரியானது.

பெண் மீதான ஒடுக்குமுறை மூன்று மட்டங்களில் நிலவுகிறது - பெண் என்பதால், உழைப்பாளி என்பதால், குடிமகள் என்பதால் - என மார்க்சிஸ்ட்கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் திட்டம் வரையறுக்கிறது; மக்கள் ஜனநாயகப் புரட்சிக்கு அணிதிரட்டும் போது சாதிய பாலின பாகுபாடுகள் நிலவுவது பெரும் தடைக்கல்லாக உள்ளது என விளக்குகிறது. இவற்றை எதிர்த்த போராட்டம் வர்க்கப் புரட்சிக்கு வலு சேர்க்கும் என முன் வைக்கிறது. ஆண் மேலாதிக்க சமூக அமைப்பு இந்திய சமூக அமைப்பும் குடும்பமும் ஆண் மேலாதிக்கக் கட்டமைப்பு உடையதாக இருப்பதால் பெண்ணுக்குத்தாழ்ந்த சமூக அந்தஸ்தே நிலவுகிறது.

நியாயப்படுத்தவும் படுகிறது. இது இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல... பெண்ணடிமைத்தனம் என்பது வர்க்க சமூகம் உருவானதோடு ஒத்திசைந்து தோன்றியது என்கிறார் மாமேதை ஏங்கல்ஸ். நிலப்பிரபுத்துவம் பெண்ணடிமைத்தனத்தை நிறுவனமயமாக்கியது, அதற்கு ஒரு தத்துவ தளத்தைக் கட்டமைத்தது. முதலாளித் துவம் தனது லாபநோக்கில் உழைப்புச் சுரண்டலுக்கு ஏதுவாக இந்த பாகுபாட்டைப் பயன்படுத்தி வருகிறது. அதன் ஒரு பகுதியாக, பெண்ணின் உழைப்புக்கு முக்கியத்துவமோ, சமமதிப்போ இல்லை. கடந்த காலத்தில் பீடித் தொழிலில் குறைவான கூலியாக இதுபிரதிபலித்தது. விவசாயத்திலும் ஆண் கூலிக்கும் பெண் கூலிக்கும் இடையே பெரும் இடைவெளி இருந்தது.

பின்னர் சட்டக் கூலி நிர்ணயிக்கப் பட்ட போது, பெண் செய்யும் நடவு, களை எடுப்பது உள்ளிட்ட விவசாய வேலைகளுக்கு, ஆண் வேலைக்கான ஊதியத்தை விட குறைவாகவே தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஊரக வேலை உறுதிச் சட்டத்தில் தான் சம கூலி உண்டு, அதுவும் இடதுசாரிகளின் நிர்ப்பந்தத்தாலேயே கொண்டு வரப்பட்டது. ஆணாதிக்க சமூக அமைப்பின் ஓர் அலகு தான் குடும்பம். எனவே சமத்துவமின்மை குடும்பத்துக்குள் பட்டவர்த்தனமாக பிரதிபலிக்கிறது. சலிப்பூட்டும் வீட்டுவேலைகள் என தோழர் லெனினால் வர்ணிக்கப்பட்ட அத்தனையும் பெண்ணின் மீதே சுமத்தப்பட்டுள்ளது.

குடும்பம் புனிதமானது, கேள்விகளுக்கு அப்பாற்பட்டது என்கிற நிலப்பிரபுத்துவ கருத்தியலை முதலாளித்துவமும், தம் சொந்த நிகழ்ச்சி நிரலுக்காக வழிமொழிகிறது. கணக்கில் வராத வீடு சார் உழைப்பு ஐநா சபை பலபத்தாண்டுகளாக, வீடு சார் உழைப்பைக் கணக்கில் வராத உழைப்பு என்றும், பலலட்சம் கோடி ரூபாய் மதிப்பு வாய்ந்தது என்றும், இது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக் (ஜிடிபி) கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை என்றும் குறிப்பிட்டது.

இங்கிலாந்து நாட்டின் மான்செஸ்டர் நகரத்தில் 1972ல் நடந்த மூன்றாவது தேசிய பெண் விடுதலை மாநாட்டில், வீடுசார் உழைப்புக்கு ஊதியம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கை செல்மா ஜேம்ஸ் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்ட 'வீடுசார் உழைப்புக்கு ஊதியம் கோரும் பிரச்சார மேடை' சார்பில் முன்வைக்கப்பட்டது. இந்த முன்முயற்சியில் மார்க்சிய பின்புலமுள்ள பெண்ணியவாதிகளும் இருந்தனர். பெண்களின் இலவச உழைப்பு முதலாளித்துவத்துக்குப் பயன்படுகிறது என சுட்டிக்காட்டி, வீட்டில் பெண்கள் செய்யும் வேலை சமுதாயத்தின்

அடிப்படையானபணி என்ற அங்கீகாரம் வேண்டும் என்பதுடன் இணைத்து, இந்த 'இலவச உழைப்புக்கு' அரசு ஊதியம் அளிக்க வேண்டும் என்று கோரப்பட்டது. ஆகஸ்ட் பெபெல் சொன்னது...பெண்கள் வீட்டில் செய்யும் வேலைக்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றகருத்தாக்கம் ஜெர்மானிய சோஷலிஸ்டும், ஜெர்மானிய சமூக ஜனநாயக கட்சியைநிறுவியவர்களில் ஒருவருமான ஆகஸ்ட் பெபெல் அவர்களால் 1879ல் அவர் எழுதிய 'பெண்களும் சோஷலிசமும்' என்ற நூலில் எழுப்பப்பட்டது. "அரசாங்கமே ஆங்காங்கேமையப்படுத்தப் பட்ட மலிவு விலை உணவகங்கள், சலவை யகங்களை நடத்தினால், பெண்கள் பெருமளவு இதிலிருந்து விடு தலையாக முடியும், இது பெண்களின்தனிப்பட்ட வேலை என்பது மாற வேண்டும்" என அந்நூலில் வாதிடுகிறார்.

அறிவியல்தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் பெண்களை மீண்டும்அடுப்படிக்குத் தள்ளி விடுவதாகஇருக்கக் கூடாது, பெண்கள் அந்தக் குறுகிய வெளியிலிருந்து வெளியேறிமுழுமையான பொது வெளிக்கு வருவதற்கு உதவ வேண்டும் என்பதே அவரது வாதத்தின்சாராம்சம். 1898ல் சார்லட் பெர்க்கின்ஸ் என்ற சோஷலிச பெண்ணியவாதி, பெண்களின் குடும்ப வேலை, உற்பத்திசார் உழைப்பிலிருந்து அவர்களைப் பிரித்து, வீடு என்ற எல்லைக்குள்ளேயே நிறுத்தி விடுவதால், அவர்கள் மீதான ஒடுக்குமுறைக்குக் காரணமாக அமைகிறது, எனவே அந்த உழைப்பு மதிப்பு மிக்கதாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்றார். எழுதியது மட்டுமல்ல, நடத்திக்காட்டியதும் கம்யூனிஸ்டுகளே! புரட்சிக்குப் பின், சோவியத் யூனியனில் இந்தப்பிரச்சனை முன்னுக்கு வந்தது. பெண்களின் தோள்களிலிருந்து வீட்டு வேலைகள்அகற்றப்பட வேண்டும் என்பதை மிக அழுத்தமாகப் பேசியவர்களில் இனேசா அர்மண்ட்மற்றும் அலெக்சாண்ட்ரா கொலந்தாய் முக்கியமானவர்கள். இவர்களின் முயற்சியால் 1917-18ல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள் (போல்ஷ்விக்க் கட்சி) பெண்களுக்கானதனித்துறை உருவாக்கப்பட்டது. உற்பத்தியில் ஈடுபடுவோரின் உழைப்புக்கு, அதாவது வருமானம் ஈட்டுவோரின் உழைப்புக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் உண்டோ, அதே முக்கியத்துவம் ஊதியமில்லா வீடு சார் உழைப்புக்கும் கிடைத்திட வேண்டும்என கொலந்தாய் வாதிட்டார். எனவே இவற்றை சமூகமயமாக்கி, வீட்டுக்கு வெளியேகூட்டு உழைப்பின் மூலம் இதனைச் செய்ய வைத்து, அத்தகைய ஊழியர்களுக்கு ஊதியம்வழங்குவது எனக் கொண்டு வந்தனர்.

அதாவது, இப்பணிகள் அவரவர் வீட்டில் பெண் செய்ய வேண்டிய தனிப்பட்ட கடமைகள் என்பதிலிருந்து மாறி பொது வெளிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. இதன் மூலம் சலிப்பூட்டும் இலவச கட்டாய உழைப்பிலிருந்து விடுபட்டு, ஆணுக்கு இணையாகப்பெண்களும் சமூக உற்பத்தியிலும், பொதுப் பணிகளிலும் ஈடுபட முடியும் என்பது நிறுவப்பட்டது. ஆனால் இந்நிலை சுலபமாக வந்து விடவில்லை. 1922-24 காலகட்டத்தில் சோவியத் ஒன்றியத்தின் நகர்ப்புறம், கிராமப்புறம், மத்திய தர மற்றும் தொழிலாளர் குடும்ப உறுப்பினர்கள் ஆய்வு செய்யப்பட்டனர்.

மலிவு விலை உணவகம், குழந்தைக் காப்பகம் போன்ற ஏற்பாடு களை அரசுசெய்தால், பெண்களுக்கு 60 சதவீத நேரம் மிச்சமாகும் என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.செய்தித்தாள் வாசிப்பது, அரசியல் பணிகளில் ஈடுபடுவது, கிளப்புக்குப் போவது, கலாச்சார

நடவடிக்கைகளுக்கு செல்வது, ஓய்வான நேரம்கிடைப்பது போன்றவற்றில் ஆண்கள் தான் முன்னணியில் உள்ளனர்.

எனவே பெண்களுக்கு இந்த அளவு நேரம் கிடைத்தால்தான் சமூகப் பணியிலும், தம்மை மேம்படுத்திக் கொள்ளும் பணியிலும் ஈடுபட முடியும் என ஆய்வின்முடிவுகள் விளக்கின. இதன் தொடர்ச்சியாகவே தோழர் லெனின் வழிகாட்டுதலில், மலிவு விலை உணவகம், மலிவு விலை சலவையகம், குழந்தைக் காப்பகம் போன்றவை சட்டப்பூர்வமாக்கப்பட்டன. இதற்குப்பின், பெண்கள் இதுவரை எண்ணிப் பார்க்காத அனைத்துப் பணிகளிலும் ஈடுபட ஆரம்பித்தனர். வளர்ச்சியடைந்த முதலாளித்துவ நாடுகளை விட, சோவியத் பெண்கள் பல்வேறு துறைகளில் முத்திரை பதித்தனர்.

1970களில் மார்கரெட் பென்ஸ்டன், பெக்கி மார்ட்டன் போன்ற மார்க்சிய பெண்ணியவாதிகள், பெண்ணின் குடும்ப உழைப்பு மதிப்பு மிக்கது என்பதை மார்க்சிய ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்தில் முன்வைத்தனர். ‘பொங்கிப் போடுறத விட்டுட்டு...’ இந்த அனுபவங்களையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்தே, அனைத்திந்தியஜனநாயக மாதர் சங்கம் தன் நிலைபாட்டை உருவாக்கியது. ஊதியம் கேட்பது என்ற கோரிக்கையை எழுப்பாமல், பெண்களின் வீடு சார் உழைப்பு அங்கீகரிக்கப்படவேண்டும்; அளவீடு செய்யப்பட வேண்டும்; சமூகமும், திட்டம் தீட்டுபவர்களும் இதன் மதிப்பை உணர வேண்டும்என்று முன்னெடுத்தது. இதை ஒட்டியே, கருத்தியல் தளத்தில், ‘என் மனைவி சும்மா இருக்கிறாள்’ என்று பேசுவதைக் கடுமையாகச் சாடியது, பல கலை நிகழ்ச்சிகளையும் நடத்தியது. 1980களில் சென்னையில் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நடத்திய ஒரு ஆர்ப்பாட்டத்தை காவல்துறை தடியடி நடத்தி கலைத்தது.

பெண்களை அடிக்கும் போதெல்லாம், “புருஷனுக்கு பொங்கி போடறத விட்டுட்டு இந்த கையில் கொடியா புடிக்கிற, இந்த வாயில கோஷமா போடுற” என்ற கேள்விக்கணைகளையும் தொடுத்தது. இணையதளத்தில் வலுவாக கருத்துக்களை பதிவிடும் பெண்களை அவதூறு செய்யும் பின்னூட்டங்களில் இப்போதும், “புருஷனுக்கு சோறாக்கி போடறதவிட்டுட்டு, பேரப் புள்ளைய கவனிக்கிறத விட்டுட்டு இதெல்லாம் உனக்கு தேவையா” என்கிற ரீதியில் கருத்துக்களை பார்க்க முடியும். பெண் உழைப்பின் மதிப்பு என்ன? இன்று பல்வேறு தனி நபர்கள், அமைப்புகள் வீடுசார் உழைப்புக்கான நேரம், தன்மை எவ்வளவு மதிப்பு மிக்கது என்பதைப் பிரச்சாரம் செய்கின்றனர்.

உச்சநீதிமன்றம் மற்றும் சென்னை உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி பிரபாஸ்ரீதேவன் போன்றவர்கள், தம் தீர்ப்புகளிலும் பெண்ணின் குடும்ப உழைப்பை, வருமானம் சார்ந்த பணிக்கு ஈடாக அங்கீகரித்தனர். 2005ல் நிறைவேற்றப்பட்ட ‘பெண்கள் பிரச்சனைகள் குறித்த மார்க்சியப் பார்வை’ என்ற மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்தியக்குழு ஆவணம், “ஒரு தொழிலாளியின் ஊதியம் அவர்உழைப்பின் மதிப்புக்கு சமமானதல்ல, அடுத்த நாள் உழைப்பு சக்தியை மீண்டும் செலவிடுவதற்கான பராமரிப்புக்குத் தேவையான பொருட்களின் மதிப்பை ஒட்டியதாகத்தான் இருக்கும்” என மார்க்ஸ் கூறியதை மேற்கோள் காட்டுகிறது. “பெண்ணின் வீடுசார் இலவச உழைப்பு, சந்தையில் விற்கும் சரக்கை உற்பத்தி செய்யாது; உபரிமதிப்புக்கு நேரடியாக பங்களிப்பு செய்யாது; ஆனால், தொழிலாளியின்

பராமரிப்பு செலவைக் குறைக்கிறது, இது முதலாளித்துவ சுரண்டலுக்கு ஏதுவான சூழலைத் தீவிரப்படுத்துகிறது” என சுட்டிக்காட்டுகிறது.

விடுதலை எப்போது? நவீன தாராளமய கொள்கைகள் இந்நிலையை மேலும் ஊதி விடுகின்றன. சேவை நல நடவடிக்கை களிலிருந்து அரசு தம்மை விலக்கிக் கொள்ளும் நிலைமை, அவற்றைத் தனியார்மயப்படுத்தும் ஏற்பாடு போன்றவை பெண்ணின் பாரத்தை மேலும் கூடுதலாக்குகிறது. பெண்ணின் மீதான ஒடுக்கு முறைக்கு ஆணாதிக்கம்மட்டுமல்ல, அதற்கு அடிப்படையான நிலப்பிரபுத்துவம், முதலாளித்துவம் போன்றகாரணிகள் உள்ளன என்பதை மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் திட்டம் சரியாகவேமுன்வைக்கிறது.

இதற்கான தீர்வு, தனியுடமை ஒழிப்போடு இணைந்தது என்பதையும் விளக்குகிறது. சோஷலிச சமூகமே பெண் விடுதலைக்குத் தேவையான பவுதீக சூழலைஉருவாக்க முடியும். பெண்கள் சந்திக்கும் வர்க்க, பாலின, சாதிய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போரில், பெண்ணின் வீடு சார் உழைப்பை அங்கீகரிப்பது என்பது ஓர் அம்சம். தனியார்மயம், வணிகமயத்தோடு சமூக நீதியற்ற கல்விக்கொள்கை பெண் கல்விக்கும் வேட்டு வைக்கிறது,

வேலை வாய்ப்பு வெட்டப்பட்டு பெண்களின் வேலை வாய்ப்பும் பறிக்கப்படுகிறது, பெண்ணுக்கு எதிரான கருத்தாக்கங்கள் பெருமைப்படுத்தப்படும் சூழல், மறுத்துப்பேசும் வாய்ப்புகள் அடைக்கப்படுதல், அரசின் சேவைசார் நல நடவடிக்கைகள் - சத்துணவு, குடிநீர் விநியோகம் போன்றவை -தனியார்மயப்படுத்தப்படும் முயற்சி, பொதுவிநியோகம் பாதிப்பு... இவை அனைத்துமே பெண்ணின் தாழ்ந்த அந்தஸ்தை தக்க வைக்கின்றன.

வேலைநேரம் குறைந்தால்தான்... 8 மணி நேர வேலை நேரத்தை வலியுறுத்தி, முதலாம் சர்வதேச தொழிலாளர் மாநாட்டில் தோழர் மார்க்ஸ் பேசும் போது, வேலைநேரம் குறைந்தால் தான் ஓய்வு, பொழுதுபோக்கு, அரசியல் சமூக செயல்பாட்டுக்குத் தொழிலாளி நேரம் ஒதுக்க முடியும் என்பதைப் பிரதானமாக முன்வைக்கிறார். இதனைத் தற்போதைய பிரச்சனையுடன் பொருத்திப் பார்த்தால், பெண்ணின் வீடு சார் உழைப்பின் பாரத்தைக் குறைப்பது, குடும்ப உறுப்பினர்களும் அரசும் பகிர்வது போன்ற நடவடிக்கைகள்,

பெண்கள் உற்பத்திசார் உழைப்பில் ஈடுபடவும், ஓய்வு, பொழுது போக்கு, அரசியல் சமூக செயல்பாட்டுக்கு நேரம் ஒதுக்கவும் உதவும். வீட்டு வேலையும்அடிப்படை சமூகப்பணி என்ற கருத்து வலுப்படும். 2019 தேசிய புள்ளியியல்அறிக்கையில், ஒரு நாளைக்கு இலவச வீடுசார் உழைப்புக்காக, ஒரு பெண் 299 நிமிடங்கள், அதாவது 5 மணி நேரம் ஒதுக்கு கிறார். ஆண்களோ 97 நிமிடங்கள், அதாவது ஒன்றரை மணி நேரமே ஒதுக்குகிறார்கள்.

இது தவிர, குடும்ப உறுப்பினர்களின் உடல் நலம் பேண, பெண்கள் சராசரியாக ஒரு நாளைக்கு 134 நிமிடங்கள், அதாவது இரண்டே கால் மணி நேரம் ஒதுக்குகிறார்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஜெர்மனி, இத்தாலி, பிரிட்டன், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும் இதுதான் நிலைமை என பிரெஞ்சு ஆய்வு ஒன்றுகூறுகிறது.

2009 மதிப்பீட்டின் படி, உலகம் முழுவதும் பெண்கள் செய்யும் இலவச வீடுசார் உழைப்பின் மதிப்பு வருடத்துக்கு 612 பில்லியன் டாலர் என்பதாகும். குடும்ப அமைதிக்காக பெண்கள் மட்டுமே அனைத் தையும் தியாகம் செய்ய வேண்டும், குடும்பம் என்கிற அமைப்பை விமர்சிக்கக் கூடாது, கேள்விக்கு உள்ளாக்கக்கூடாது என்று பல ஆணாதிக்கவாதிகள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் திட்டம் மட்டுமே குடும்பத்தை ஜனநாயகப்படுத்த வேண்டும் என முன் வைக்கிறது.

குடும்ப வன்முறை ஒழுங்கு நடவடிக்கைக்குரிய குற்றம் என கட்சியின் அமைப்பு விதிகள் கூறுகின்றன. பெண்கள் அனைவரும் வந்து சேர வேண்டிய அரசியல் இடதுசாரி அரசியல் தான் என உரக்கச் சொல்லுகிற மாநாடாக, தக்கலையில் நடைபெற உள்ள பெண்ணுரிமை பாதுகாப்பு மாநாடு நிச்சயம் அமையும்.

காலம்தோறும் மனுவின் குரல்

- மதுக்கூர் இராமலிங்கம்

பெண்களுக்கு எதிராக சமூக, பொருளாதார, பாலியல் ஒடுக்குமுறைகள் மட்டுமல்ல, பண்பாட்டு ரீதியான ஒடுக்குமுறைகளும் ஏவி விடப்படுகின்றன. இன்னும் சொல்லப்போனால் பல்வேறு வகையிலான ஒடுக்குமுறைகளுக்கு ஒப்புதலை ஏற்படுத்துவதாக பண்பாட்டுத் தளம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதற்கு பல்வேறு எடுத்துக்காட்டுகளை சொல்ல முடியும்.

பாஜக ஆளும் உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்தில் பெண்ணுக்கு செவ்வாய் தோஷம் இருக்கிறதா என்று பார்க்க அவருடைய ஜாதகத்தை நீதிமன்றம் கேட்டது இதற்கு சமீபத்திய உதாரணமாகும். உ.பி.யில் ஒரு ஆசாமி திருமணம் செய்து கொள்வதாக ஏமாற்றி ஒரு பெண்ணை வன்புணர்வு செய்துள்ளார். அந்தப் பெண்ணை திருமணம் செய்து கொள்ள மறுத்த நிலையில், அவர் அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றத்தை அணுகியுள்ளார். அந்தப் பெண்ணுக்கு செவ்வாய் தோஷம் இருப்பதால் திருமணம் செய்துகொள்ள முடியாது என்று அந்த ஆசாமி கூறியுள்ளார்.

குற்றம் சாட்டப்பட்ட இவரை தண்டிப்பதற்கு பதிலாக அவர் கூறியபடி, அந்தப் பெண்ணுக்கு செவ்வாய் தோஷம் உள்ளதா என்பதை லக்னோ பல்கலைக்கழக ஜோதிடவியல் துறைத் தலைவருக்கு அனுப்பி ஆய்வு செய்யுமாறு உயர்நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டுள்ளது. இதற்கு கடும் எதிர்ப்பு எழுந்த நிலையில், அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றத்தின் உத்தரவுக்கு உச்ச நீதிமன்றம் தடை விதித்துள்ளது. பெண்ணின் திருமண வயதாக 18 தீர்மானிக்கப் பட்டுள்ளது. ஒரு காலத்தில் இரண்டு வயது குழந்தைக்கு கூட திருமணம் செய்துவைத்த கொடுமை நடந்தது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்திலேயே குழந்தைத் திருமணம் தடை செய்யப்பட்டது.

ஆனால் இன்னமும் சிதம்பரம் தீட்சிதர்கள் சிலர், தங்கள் வீட்டு பெண்குழந்தைகளுக்கு திருமணம் செய்து வைக்கும் கொடுமை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இது தொடர்பாக நான்கு வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. தமிழக ஆளுநர் ஆர். என். ரவி இந்த கொடிய பழக்கத்தை கண்டிப்பதற்கு பதிலாக குழந்தைத் திருமணம் செய்தவர்களுக்கு மறைமுகமாக ஆதரவு குரல் கொடுக்கிறார். அதுமட்டுமல்ல, பீகாரிலிருந்து வந்திருந்த மாணவர்களிடம் தமக்கே குழந்தைத் திருமணம் நடைபெற்றது என்றும், நானும் என்னுடைய மனைவியும் மகிழ்ச்சியாக இல்லறத்தை நடத்தினோம் என்றும், என்னுடைய புகழுக்கு என்னுடைய மனைவி காரணம் என்றும் குழந்தைத் திருமணத்தை நியாயப்படுத்துகிறார்.

குழந்தைத் திருமணம் செய்து கொண்டதால் தாம் ஒன்றும் குறைந்துபோகவில்லை என்பதே அவரது வாதமாக உள்ளது. தெலுங்கானா ஆளுநர் தமிழிசை சவுந்தர்ராஜன் மருத்துவம் படித்தவர். பாஜகவில் சேர்ந்து விட்டதால் மருத்துவ அறிவியலை முன்வைப்பதற்குப் பதிலாக, அறிவியலுக்குப் புறம்பான விசயங்களை முன்வைக்கிறார்.

கர்ப்பிணி பெண்கள் கர்ப்ப காலத்தில் ராமாயணத்தின் சுந்தரகாண்டத்தை படித்தால், வயிற்றில் உள்ள குழந்தைக்கும் நல்லது; சுகப்பிரசவமும் நடக்கும் என்று அடித்துவிடுகிறார். சுந்தரகாண்டம் படிக்கச் சொல்வது அவருடைய உரிமை. ஆனால், பெண்களுடைய உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படுத்தும் வகையில் மருத்துவ அறிவியலை புறக்கணித்து, நிரூபிக்கப் படாத விசயங்களை அறிவுரையாக கூறுவது ஒரு பொறுப்பான பதவியில் இருப்பவருக்கு அழகல்ல.

காலம் காலமாக பழமொழிகள் வழியாகவும், புனைந்துரைக்கப்பட்ட கதைகள் வழியாகவும் பெண்களுக்கு எதிராக அநீதிகள் நிலைநிறுத்தப்படுகின்றன. 'உண்டிசுருங்குதல் பெண்டிற்கு அழகு' என்கிறது அவ்வையின் ஆத்திச்சூடி. இதை மறுத்து, பாரதி தனது ஆத்திச்சூடியில், 'ஊண் மிக விரும்பு' என்கிறார்.

பெண்கள் குறைவாகச் சாப்பிட வேண்டும் என்கிற பழமொழியின் மூலம் சாணக்கியரின் அர்த்த சாஸ்திரத்தில் இருக்கிறது. ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்கள் அதிக பசியுடையவர்களாக இருப்பார்கள். ஆண்களைவிட அவர்களுக்கு இரண்டு மடங்கு பசி இருக்கும் என்று கூறுகிறது அர்த்தசாஸ்திரம். இதற்கு எந்த அறிவியல் அடிப்படையும் இல்லை. இவ்வாறு உளறி வைத்துள்ள சாணக்கியரைத்தான் நாடாளுமன்ற புதிய கட்டிடத்தில் பெரிய சிலையாக செய்து வைத்துள்ளது நேரந்திரமோடி அரசு.

சாணக்கியர் அத்துடன் நிற்கவில்லை. ஆண்களை விட பெண்களுக்கு பாலுணர்வு அதிகம் என்றும் சொல்லி வைத்துள்ளார். நாடாளுமன்றம் மற்றும் சட்டமன்றங்களில் பெண்களுக்கு குறைந்தபட்சம் 33 சதவீத இடஒதுக்கீட்டை வழங்க முன்வராத மோடி அரசு, இந்த சாணக்கியருக்கு நாடாளுமன்ற புதிய கட்டிடத்தில் சிலை வைக்கிறது.

கணவன் இறந்தவுடன் பெண்களை உடன்கட்டை ஏற்றும் கொடிய பழக்கம் பெரும் போராட்டத்திற்கு பிறகு தடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், நாடாளு மன்றத்திலேயே பாஜகவைச் சேர்ந்த சத்யபிரகாஷ் ஜோஷி என்பவர், உடன்கட்டை ஏறிய ராணி பத்மாவதியை புகழ்ந்து பேசினார். தன்னுடைய அரசு பரம்பரையின் பெருமையையும், தன்னுடைய கவுரவத்தையும் காப்பாற்றிக் கொள்ள உடன்கட்டை ஏறிய பத்மாவதியை வணங்குவதாக அவர் கூறினார். இதற்கு எதிர்க்கட்சிகள் கடும் எதிர்ப்பு தெரிவித்தன.

இந்தியாவில் மீண்டும் மனுதர்ம ஆட்சியை கொண்டுவர சனாதனவாதிகள் சதிசெய்கிறார்கள். மனுஸ்மிருதி என்பது உழைக்கும் மக்களுக்கு எதிரானது மட்டுமல்ல, பெண்களுக்கு முற்றிலும் எதிரானது. பெண்களை வழக்கில் சாட்சியாகக்கூட ஏற்கக் கூடாது என்கிறது மனுஸ்மிருதி.

சனாதனவாதிகள் தூக்கிப்பிடிக்கும் அந்தப் புத்தகத்தில், பிற்போக்குத்தனமான புழுக்கள் நெளிந்து கொண்டிருக்கின்றன.

பெண்கள் சிறுவயதில் தங்கள் தந்தையின் பாதுகாப்பிலும், திருமணத்திற்குப் பிறகு கணவரின் பாதுகாப்பிலும், முதுமையில் தன்னுடைய மகன்களின் பாதுகாப்பிலும்தான் இருக்க வேண்டும்.

அவர்கள் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் தனியாக வாழக்கூடாது. (மனு 5/151). ஒரு கணவன் எந்தவொரு சிறப்பும் இல்லாதவனாக இருந்தாலும், மற்ற பெண்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தாலும், கெட்டவனாக இருந்தாலும், நீதியற்றவனாக இருந்தாலும், அவனை வணங்கி சேவகம் செய்வதே மனைவியின் கடமை (மனு 5/157).

பெண்கள் பூஜை செய்வதோ, விரதம் இருப்பதோ சாஸ்திரத்தின்படி தடைசெய்யப்பட்டது. கணவனின் சொல்படி நடந்து அவனை சந்தோஷப்படுத்தினால் மட்டுமேபெண்கள் சொர்க்கம் செல்ல முடியும் (மனு 5/158).

கணவன் இறந்தபின் ஒரு பெண் எந்தவொரு ஆணின் பெயரைக்கூட சொல்லக் கூடாது (மனு 5/160). கணவனின் கடமைகளை நிறைவேற்றத் தவறும் ஒரு பெண் கேவலப்படுவாள், தொழுநோயாளி ஆவாள், இறந்தபின் குள்ளநரியின் கருப்பையை அடைவாள்

சனாதனிகள் தலையில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டாடுகிற மனு அநீதியின் ஒருசில வரிகள்தான் இவை. இத்தகைய ஒரு புத்தகத்தை புனிதப் படுத்துபவர்கள் பெண்கள் குறித்த மிக மோசமான, அருவருக்கத்தக்க பார்வையுடையவர்களாகவே இருப்பர்.

வேலைக்குச் செல்லும் பெண்கள் ஒழுக்கமுடையவர்கள் அல்ல என்று காஞ்சிசங்கராச்சாரியாராக இருந்த ஜெயேந்திரர் கூறினார். தற்போது, எழுத்தாளர்ஜெயமோகன் சமீபத்தில் அளித்த பேட்டி ஒன்றில், பெரும்பாலும் குடும்பரீதியான குற்றங்களுக்கு பெண்கள்தான் காரணமாக இருக்கிறார்கள் என்றும், பெண்கள் தங்களுக்கு 2000 ஆண்டுகளாக இருந்து வரும் சட்ட சமூக பாதுகாப்பை பயன்படுத்தி சுரண்டலில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள் என்றும் உளறிக் கொட்டி வாங்கிக் கட்டிக்கொண்டார். இவர் ஆர்எஸ்எஸ் அமைப்பின் அடிப்பொடிகளில் ஒருவர்.

இத்தகைய குரல்கள் அனைத்தும் மனுவின் எதிரொலிகளே ஆகும்.

மதவெறிக்கு எதிரான போராட்டம் என்பது பெண்ணுரிமையை பாதுகாப்பதற்கான போராட்டத்தின் ஒரு பகுதியே ஆகும்.

மதவெறி மாய்ப்போம்! சம உரிமை போற்றுவோம்!

“இந்தியாவின் வளர்ச்சிக்கு பெண்கள் அதிகாரம் பெறுவது முக்கியம். பெண்களை ஹோம் மேக்கர்களாகப் பார்க்கும் நாட்கள் போய்விட்டன. தேசத்தை கட்டி எழுப்புவவர்களாக பெண்களை நாம் பார்க்கவேண்டும்”

இப்படி பேசியவர் யாரென்று தெரிகிறதா?

உஜ்வாலா யோஜனா திட்டத்தின் கீழ் கேஸ் சிலிண்டர்களின் பயன்பாட்டில் நாள்பட்ட சுவாசப் கோளாறுகளிலிருந்து புகையற்ற சமையலறைகளை உருவாக்கி கோடிக்கணக்கான பெண்களை பாதுகாத்தார். அப்படி பாதுகாத்த இரட்சகர் யார்? தேசிய பாதுகாப்பு பணிகளிலும் ரஃபேல் விமானங்களில் பறப்பதிலும் பெண்களைக்காணலாம்? பெண்களை மதித்து அதிகாரம் அளித்து சமமாக உணர வைப்பதின் மூலம் மட்டுமே இந்தியா முன்னேற முடியும். ஆகவே உங்கள் மகளின் பிறந்த நாளன்று 5 மரக்கன்றுகளை நடுங்கள்...என்று அறைகூவல் விடுத்தவர் யார்? வேறு யாருமல்ல நமது இந்திய நாட்டின் பிரதமர் நரேந்திர மோடி அவர்கள்தான். மேலே காண்பவை மன்கி பாத்திலும் வேறு சில விழாக்களிலும் மோடி அவர்கள் பெண்களைப் பற்றிபேசிய வசனங்கள் தான் அவைகள். இத்தனை அழகான பொய்களோடு பெண்ணுரிமை காவலர்களாக தங்களை கட்டமைத்துக் கொள்ள வேறு யாரால் முடியும்? 33% மகளிர் இடஒதுக்கீடு மசோதாவை பெயரளவில் கூட விவாதத்திற்கு உட்படுத்தாத பாஜக அரசு பெண்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கி உள்ளதாக அளக்கிறது. தமிழ்நாடு கேரளா உள்ளிட்ட மாநிலங்களின் உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் 50% மகளிர் இட ஒதுக்கீடு சட்டம் இயற்றி தேர்தலையும் நடத்தி 50% பெண்களை அதிகாரமிக்க தலைவர்களாக நாற்காலிகளில் அமர வைத்து விட்டார்கள். பாஜக அரசு ஒரு சிறு துரும்பையாவது அசைத்ததுண்டா?

பத்தாம் பசலித்தனம் பழமைவாதம்

பழங்குடிப் பெண்ணான திரௌபதி முர்முவை குடியரசுத் தலைவராக தேர்ந்தெடுத்தோமே. இது அதிகார வழங்கல் இல்லையா என வாதிடுகிறார்கள். ஆனால் குடியரசுத்தலைவர் மாளிகையில் அதிகாரங்களற்ற ஒரு எளிய பழங்குடியினர் பெண்ணாக அதே சமயத்தில் அதிகாரமிக்க அம்மாளிகையில் வீற்றிருக்கிறார். நாடாளுமன்றத்தின் புதிய கட்டட திறப்பு விழாவிற்கு முதல் குடிமகளாக செல்லவேண்டிய குடியரசுத் தலைவர் அந்த விழாவின் எந்த இடத்திலும் காணமுடியவில்லை. அழைப்பில்லை என்பதோடு திட்டமிட்டே அவர் புறக்கணிக்கப்பட்டார் என்பதை இந்தநாடே அறிந்து அதிர்ச்சியில் உறைந்தது... பழங்குடியினப் பெண் என்பதால் மட்டுமல்ல அவர் கணவரை இழந்த ஒரு விதவைப் பெண் என்பதாலும் சுபநிகழ்ச்சியில் பங்கெடுக்கக் கூடாதென்ற பத்தாம் பசலித்தனமான பழமைகருத்தாலும் அவர் ஒதுக்கப்பட்டார். அதிகாரமிக்க அப்பெண்மணியின் அதிகாரம் எங்கே ஓடி ஒளிந்தது? இதுதான் பாஜக அரசு பெண்ணுக்கு கொடுக்கிற “அதிகாரம்”! தேசியப் பாதுகாப்பு பணியிலும் ரஃபேல் விமானத்தில் பெண்கள் பறப்பதாலும் அவர்களின் சிறகுகள் அதிகாரத்தோடு இணைக்கப்பட்டதாக அர்த்தம் இல்லை.

தலைமுடியை கொத்தாகப் பற்றியிழுத்து தங்க மங்கைகளான

மல்யுத்த வீராங்கனைகள் தலைநகர் டெல்லியில் இரவு பகலாக போராடுகிறார்களே.. அப்போராட்டம் எதன் காரணமாக தொடர்கிறது? ஆட்சி அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் அதனை ஏற்றெடுத்தும் பார்க்க ஏன் மறுக்கிறார்கள்? பாஜக ஆட்சியில் அவர்களது கட்சியில் எம்பியாக உள்ள பாலியல் குற்றம் புரிந்த பிரிஜ்பூஷனை ஏன் இன்னும் பெண்களின் அதிகாரம் சுற்றி வளைக்கவில்லை?

போராடியவர்களை பெண்ணென்றும் பாராமல் அவர்களின் தலைமுடியை கொத்தாகப்பற்றி இழுத்துச்சென்று காவல்துறையின் வாகனத்திற்குள் வீசியெறிந்தார்களே...அதுதான் பெண்களால் கட்டமைக்கப்பட்ட புதிய இந்தியாவா...போக்ஸோ பிரிவில் குற்ற வழக்கு பதிந்த பிறகும் குற்றவாளி மிக சுதந்திரமாக தலைநகரில் நடமாட முடிகிறதே எப்படி?

அதிகாரமிக்க போக்ஸோ சட்டம் கூட அதிகாரமிழந்து போனது மாண்புமிகு பிரிஜ்பூஷன்களால் தானே. உபி ஹத்ராஸில் 19 வயது பட்டியலினப்பெண் 4 பேர் கொண்ட கும்பலால் பலாத்காரம் செய்து கொடூரமாக நாக்கை அறுத்து முதுகெலும்பை உடைத்து கழுத்தை நெறித்து கொன்றார்கள்.

இவ்வழக்கின் முக்கிய குற்றவாளியை நீதிமன்றமே விடுவித்து நிரபராதி என தீர்ப்பு வழங்கிய போது அதனை எதிர்த்து உச்சநீதிமன்றத்தில் இதுவரைமேல்முறையீடு செய்யவில்லையே பாஜகவின் உபி அரசு? குஜராத்தில் மட்டும் என்ன வாழ்கிறது... குற்றங்கள் தான் அங்கேயும் வாழ்கிறது. பில்கிஸ் பானு வழக்கில் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்ட 12 குற்றவாளிகளை விடுதலை செய்து அதை கொண்டாடி மகிழ்ந்த பாஜக கூட்டம் அப்பெண்ணிற்கு நியாயம் வழங்கியதா அல்லது உச்சநீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு தான் செய்ததா? எதுவும் செய்யவில்லை.

கர்ப்பிணிப் பெண்ணை கைக்குழந்தையின் தாயை கூட்டாக பலாத்காரம் செய்த குற்றத்தை மரக்கன்றுகள் நட்டு மறைத்துவிட முடியாது.

பெண்கள் சிறுமிகள் வாழ்வதற்கு தகுதியற்ற நாடாக இந்தியா மாறிக்கொண்டிருக்கிறது என்ற தாமஸ் ராய்ட்டரின் ஆய்வறிக்கை முன்வைத்த விமர்சனத்தில் வெந்து நொந்து போன பாஜக அரசு பெண்களுக்கு அதிகாரம் வழங்குவதாக கூறுவது அப்பட்டமான பொய்கள் அன்றி வேறு என்ன? பெண்கள் குழந்தைகளின் மீதான பாலியல் வன்முறை குற்றங்களின் எண்ணிக்கை கூடிக் கொண்டே போகிறதே தவிர அவைகள் குறைந்த பாடில்லை.

சட்டங்களை வளைத்து குற்றவாளிகளை பாதுகாக்கும் பாஜக அரசு தான் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை கூடுவதற்கு அடிப்படை காரணமாகும். நவதாராள பொருளாதார கொள்கையின் கூர்மையான தாக்குதலும் விலைவாசி உயர்வும் பெண்களின் ஆரோக்கியத்தை ஈவிரக்கமின்றி பறித்து வருகிறது. ரத்த சோகைக்கு ஆட்பட்ட பெண்கள் வறுமையின் வடிவங்களாகவே உள்ளார்கள்.

புகையற்ற சமையலறைகளில் எரிவாயு உருளை களுக்கு கொடுக்கும் விலைகளோ பன்மடங்கு உயர்வு. ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் 100 நாளில் 15 தினங்கள்கூட வேலை கிடைக்காமல் கிராமப்புற பெண்களின் வேலைவாய்ப்பை ஒன்றிய பாஜக அரசு பறித்து வருகிறது. திட்டத்தின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் 33% குறைக்கப்பட்டதால் செய்து முடித்த வேலைக்கே ஊதியம் பெற முடியாமல் பெண்கள் அலைக்கழிக்கப்படுகிறார்கள்.

அரசுப்பணிகளில் விருப்ப ஓய்வு திட்டத்தாலும் புதிய பணியிடங்கள் நிரப்பப்படாத சிக்கன நடவடிக்கையாலும் பெண்களின் வேலை உரிமை பறி போய்கொண்டிருக்கிறது. பெண் கல்வி கற்க கூடாது. வேலைக்கு செல்லக் கூடாது. எந்த வயது பெண்ணாக இருந்தாலும் ஆண்களை சார்ந்தே வாழ வேண்டும் என்ற மனுஸ்மிருதிகோட்பாடு பாஜக வடிவில் உயிர் பெற்று வருவதை நாம் அனுமதிக்க முடியாது.

பெண்ணுரிமை என்பது பாலின சமத்துவம் மட்டுமல்ல சமூகத்தின் அனைத்து பாரபட்சங்களிலிருந்தும் விடுதலை பெறுவதாகும். அனைத்திலும் சமத்துவத்தை நிலைநிறுத்துவதாகும். மத வெறியை தகர்ப்போம் பெண்ணுரிமையை காப்போம் என்ற முழக்கத்தோடு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஜூன் 25ல் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக பெண்ணுரிமை மாநாடு நடைபெற இருக்கிறது. சங்கமிப்போம் தோழர்களே...

பாலின சமத்துவத்திற்கு எது தடை?

- என்.குணசேகரன்

இன்றைய நவீன உலகின் பெரிய குறைபாடு எதுவென்றால், பாலின சமத்துவம் இன்னமும் எட்டப்படவில்லை என்பதுதான். பாலின சமத்துவ இலக்கை அடைவதற்கான பாதையில் உலகம் முன்னேறி வருகிறதா என்பதும் கேள்விக்குரியது. இது குறித்து கேட்டால், ஏராளமான புள்ளி விவரங்களை நம் முன் வீசி, பெண்கள் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது என்று சில அதிகார வர்க்கங்கள் சாதிப்பார்கள். அந்த விவரங்கள் உண்மையானவை என்று எடுத்துக்கொண்டாலும் முழுமையான பாலின சமத்துவத்தை எப்போது அடைவது என்று கேட்டால், அதற்கு விடை இல்லை. பெண் அடிமைத்தனத்தின் சமூக வேர்கள் ஆழமானவை. இந்த வேர்களை களைந்தெறியாமல் பாலின சமத்துவ இலக்கை அடைய இயலாது. 'முதலாளித்துவம் இருக்கும் வரை பாலின சமத்துவம் சாத்தியமாகாது' எனவும், 'முதலாளித்துவம் முடிவிற்கு வந்தால்தான் பாலின சமத்துவ சாத்தியப்பாடு ஏற்படும்' என்றும் கம்யூனிஸ்ட்கள் சொல்வதுண்டு. உடனே, எந்தப் பிரச்சனையை எடுத்தாலும் முதலாளித்துவத்தின் மீதே குறைசொல்லும் பல்லவி பாடுவது கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு வாடிக்கை என்று பலர் சலித்துக் கொள்வதுண்டு. முதலாளித்துவம் இந்த விஷயத்தில் என்ன சாதிக்கப் போகிறது என்பதை கடந்த ஆண்டு வெளியான ஐக்கிய நாட்டு சபை அறிக்கை அம்பலப்படுத்தியுள்ளது.

300 ஆண்டு காத்திருப்பு!!

அனைத்து அம்சங்களிலும் பாலின சமத்துவம் அடைய வேண்டும் என்றால், இன்னும் 300 ஆண்டுகள் ஆகலாம் என்று ஐ.நா. கணித்துள்ளது. இதே ஐ.நா. சபை ஏற்கனவே 2030-க்குள் பாலின சமத்துவ இலக்குகளை எட்டுவதற்கு உறுதியளித்தது. பெண்களுக்கு நலத்திட்டங்கள், நிதி ஒதுக்கீடுகள் என ஏராளமான வசதிகளை நாங்கள் செய்து கொடுத்துள்ளோம் என்று முதலாளித்துவவாதிகள் ஆர்ப்பரித்து பேசினாலும் பாலின சமத்துவம் இன்னும் கானல் நீராகவே இருக்கிறது. இதற்கு, இந்தியாவும் விதிவிலக்கல்ல. உலகப் பொருளாதார மன்றத்தின் 2022-ஆம் ஆண்டுக்கான பாலின இடைவெளி அறிக்கையில் 146 நாடுகளில் இந்தியாவுக்கு 135-வது இடம்தான் கிடைத்தது. இது, 75-ஆண்டு கால முதலாளித்துவப் பாதை, மோடி அரசின் நவீன தாராளமயம், இந்துத்துவ சித்தாந்தம் செய்த கைங்கர்யம்! முதலாளித்துவம் காட்டும் தீர்வு என்ன? தற்போதுள்ள சமூகக் கட்டமைப்பை வைத்துக் கொண்டு, அவ்வப்போது சில நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டே இருந்தால், 300 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பெண் சமத்துவம் சாத்தியம்; அதுவரை காத்திருக்கவேண்டும்!! மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு என்ன நடக்கும் என்பது நமக்குத் தெரியப்போவதில்லை!

மேலோட்டமான நடவடிக்கைகள்

கடந்த செப்டம்பர் மாதம் ஐ.நா. வெளியிட்ட அறிக்கை பரவலாக ஊடகங்களில் வெளியானது. ஆனால், அதுகுறித்த தொடர் விவாதம் நடக்கவில்லை. அந்த அறிக்கை ஒவ்வொன்றையும் பட்டியலிடுகிறது.

- பெண்கள் மீதான வன்முறை தடுப்பு, திருமண உரிமை, பெண்களுக்கான சட்டப்பாதுகாப்பு ஆகியவற்றையெல்லாம் உறுதிப்படுத்துவதில் இன்றைய அரசாங்கங்கள் காட்டுகிற 'அக்கறையை' ஆய்வு செய்தால், இவற்றை அடைவதற்கு 286 ஆண்டுகளாகும்.
- அனைத்துத் துறைகளிலும் உயர் பொறுப்புகளை பெண்கள் பாலின சமத்துவத்துடன் அடைய வேண்டுமென்றால் 140 ஆண்டுகளாகும்.
- உலகம் முழுவதும் நாடாளுமன்றங்களில் பெண்கள் சமமான பிரதிநிதித்துவம் பெறுவதற்கு 40 ஆண்டுகளாகும்.

தற்போதுள்ள பாலின சமத்துவ திட்டங்கள், நடவடிக்கைகளை ஆய்வு செய்துதான் இந்த முடிவுக்கு அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். எனவே மேலோட்டமான பாலின சமத்துவ நடவடிக்கைகள் இலக்கை அடைவதற்கான பாதையாக இல்லை என்பது புலனாகிறது. இன்னமும் பெண்கள் மத்தியில் வறுமையும் மோசமான வாழ்வாதார சூழலும் நீடித்து வருகிறது. ஐ.நா அறிக்கையில் 38.30 கோடி பெண்கள் மிக மோசமான வறுமையில் வாடுவதாகவும், உணவு, உடை, இருப்பிட வசதி எதையும் பெற முடியாத நிலையில் வாழ்வதாகவும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. கல்வி கற்காத நிலையில் 54 சதவீதம் பெண்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். குடிநீர், கழிப்பிட வசதி போன்ற அடிப்படை வசதிகளற்றவாழ்க்கைச் சூழல், ஆண்டுதோறும் 8 லட்சம் பெண்கள் உயிரிழப்பதற்கு காரணமாக உள்ளது என்ற அதிர்ச்சித் தகவலை ஐ.நா. தெரிவித்துள்ளது.

மார்க்சிய தத்துவப் பார்வை

19- ஆம் நூற்றாண்டில் தொழில், அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி ஏற்படத்துவங்கி, முதலாளித்துவம் ஏற்றம் கண்டது. 20-ஆம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் பெண் உழைப்பாளர்கள் தேவை அதிகரித்தது. அப்போதும், பெண்கள் அடிமைத்தனத்திற்கும், ஒடுக்குமுறைக்கும் ஆளாகும் நிலை மாறவில்லை. குறைந்த ஊதியத்துடன் உழைப்புச் சுரண்டலுக்கான கருவிகளாக பெண்கள் பயன்படுத்தப்பட்டனர். பெண்கள் கல்வி வளர்ச்சி, பெண்ணுரிமை விழிப்புணர்வு ஓரளவு வளர்ந்தது. பெண்கள் இயக்கமும் வலுப்பெறத் துவங்கியது. இதற்கு முக்கியக் காரணம் மார்க்சிய தத்துவத்தின் எழுச்சியும், அன்றைய சோவியத்தில் நிகழ்ந்த சோசலிச சாதனைகளும் தான். பெண் ஒடுக்குமுறையை ஒரு வர்க்கப் பிரச்சனையாக மார்க்சியம் அணுகுகிறது. அப்படியானால், வர்க்க ஒடுக்குமுறைக்கு ஆளாகும் உழைக்கும் பெண்கள் மட்டும்தான் பாதிக்கப்பட்ட பகுதியினரா? மார்க்சியம் அவ்வாறு கருதவில்லை. பொருளாதார ரீதியில் உழைக்கும் பெண்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால், அனைத்து தரப்பு பெண்களும் வன்முறை, பாலியல்துன்புறுத்தல்கள் கொடுமைகளால் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

வர்க்க சமுதாயம் உருவானபோது பெண்ணடிமைத்தனமும் சமூகத்தில் வேருன்றியதால் இது வர்க்கப் பிரச்சனை என்று மார்க்சியம் கருதுகிறது. ஒரு சிறு கூட்டம் பெரும் கூட்டத்தின் உழைப்பினை சுரண்டி, உபரியை உடைமையாக்கி, ஆதிக்கம்செலுத்தும் நிலை ஏற்படுகிறது.இந்த வரலாற்றுக் கட்டத்தில் பெண்அடிமையாக்கப்படும் நிலையும் ஏற்படுகிறது. இந்த வரலாற்றை ஏங்கல்ஸ் “குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்” நூலில் விளக்குகிறார். வர்க்க சமுதாயத்தில் உருவான பெண்ணடிமைத்தனம் நிரந்தரமானதா? வர்க்க சமுதாயம் மறைந்து, சமத்துவ சமுதாயம் அமைகிறபோது பெண் சமத்துவமும் நிலைப்பெறும். அதற்கு, முதலாளித்துவம் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்படவேண்டும். இதற்கான வர்க்கப் போராட்டம், பெண் ஒடுக்குமுறை எதிர்ப்பு இயக்கத்துடன் முன்னேறிட வேண்டும்.இது மார்க்சிய தத்துவ பார்வை. முதலாளித்துவம் மறையும் வரை அனைவரும் காத்திருக்க வேண்டுமா ?மார்க்சியம்அவ்வாறு சொல்லவில்லை.மாதர் இயக்கமும்,மக்கள் இயக்கமும் இணைந்து பெண்கள்அன்றாடம் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளுக்கான போராட்டத்தையும், சமூக சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளையும், கருத்தியல் பணிகளையும் மேற்கொள்வது அவசியம். ஆனால், அடிப்படை சமூக மாறுதலுக்காகவும், பெண் ஒடுக்குமுறையிலிருந்து விடுதலை காணுகிற சோசலிச இலக்குடனும் பயணிப்பது அவசியம்.

மனுவை மறுத்து பெண்ணுரிமை காத்திடுவோம்!

- பி.சுகந்தி

இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டம் ஜனநாயகம், பாலின சமத்துவம், மதச் சார்பின்மைஆகியவற்றை எல்லாம் உயர்த்திப் பிடிக்கிறது. ஆனால் ஆர்.எஸ்.எஸ் நமது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை முழுமையாக நிராகரிக்கிறது. எனவே தான் அதன் ஞானத்தந்தை கோல்வால்கர் “மனு தர்மத்தின் நிழல் கூட படாத இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் இந்தியாவிற்கு பொருத்தமற்றது” என விமர்சித்தார். தற்போதுள்ள நிலையிலேயே அரசியல் அமைப்பு சட்டம் தொடர்ந்தால் இந்துத்துவவாதிகள் தங்கள் மனுதர்ம கருத்தியலை முழுமையாக நிறைவேற்ற முடியாது. மனுதர்மமே இந்திய அரசியல் அமைப்பு சட்டமாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிற மத அடிப்படைவாதிகள் கைகளில் இன்றைய ஆட்சி அதிகாரம் உள்ளது.

மனு அதர்மமே அரசியல் சட்டமாய்

பெண் பிறக்கும் போது தந்தைக்கும், திருமணத்திற்கு பின் கணவனுக்கும், முதுமையில் மகனுக்கும் அடிமை என்கிறது மனு அதர்மம்.பெண்ணுக்கு கல்வி கூடாது.அனைத்து சாதியிலும் உள்ள பெண்கள் சூத்திரர்களே. சூத்திரர்களுக்கு கல்வி, ஆயுதம், சொத்து இருக்கக் கூடாது என மனுதர்மம் கூறுகிறது. பெண்கள் வீட்டில்உழைக்க வேண்டும். சொத்து வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. சாதியில் உயர்வு, தாழ்வு இருக்கலாம்.ஆனால் அனைத்து சாதியிலும் உள்ள பெண் தாழ்ந்தவள், அடிமை என்கிறது மனுதர்மம். கணவன் நற்பண்புகள் அற்றவனாக இருந்தாலும், மனைவி அவனையே தெய்வமாக தொழ வேண்டும் என்பதே மனுவின் கோட்பாடு.எனவே மனு அதர்மத்தை ஏற்கிற இந்துத்துவ சக்திகளால் பெண்ணடிமைக் கோட்பாடுகள் வெவ்வேறு வடிவங்களில் இந்தியாவில் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இந்திய ஒன்றியத்திலும்,பலமாநிலங்களிலும் பாஜக ஆட்சியில் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் மனுவாத நிகழ்ச்சிநிரலை அமலாக்கிட அரசு எந்திரங்களைப் பயன்படுத்தும் நேரடி வாய்ப்பை அது பெற்றுள்ளது. இது பாலின சமத்துவம் மற்றும் பெண்ணுரிமைக்கு பெரும் சவாலாக உள்ளது. மேலும் தலித் மக்கள், ஆதிவாசி மக்கள், சிறுபான்மை மக்கள் உழைப்பாளர்களின் உரிமைகளுக்கும் பெரும் சவாலாகவே உள்ளது. திருமண உறவில் பெண்களுக்கு ஏற்படுகின்ற கொடுமைகளை எதிர் கொள்வதற்கு கிரிமினல் சட்டம் 498 (a) இருந்தது. ஆனால் பாஜக அரசு இந்த சட்டத்தின் மீது இப்போது தாக்குதலைதொடுத்துள்ளது. இச்சட்டத்தை நீர்த்துப்போக செய்யும் நடவடிக்கையில் பாஜக அரசு இறங்கியுள்ளது.

பாஜகவின் மனுவாத கொள்கைக்கு ஹாத்ரஸ் கொடுமை ஒரு உதாரணம். தலித் பெண்ணை பாலியல் பலாத்காரம் செய்த உயர்சாதி யினர் பக்கமே யோகி அரசாங்கம் வாதிட்டது. அந்தப் பெண் உயிரிழந்த போது கூட பெற்றோருக்குக் கூடத் தெரியாமல் காவல்துறையினர் அவரது உடலை எரித்தனர். வழக்கின் தீர்ப்பும் அதிர்ச்சியூட்டும் விதமாகவே இருந்தது. ஹரியானா மாநிலத்தில் 70 பெண்களை பாலியல் வன்புணர்வு செய்து படுகொலை செய்த குற்றவாளி ராம் ரஹீமுக்கு அம்மாநிலத்தில் எப்போதெல்லாம் தேர்தல் நடக்கிறதோ

அப்போதெல்லாம் பிணை கிடைக்கிறது. ஏனெனில் அந்த நபர் மூலம் சில ஆயிரம் வாக்குகள் பாஜகவுக்கு கிடைக்கின்றன. அதேபோல் குஜராத் அரசாங்கம் பில்கிஸ் பானுவை கும்பல் பலாத்காரம் செய்தவர்களை பொது மன்னிப்பு மூலம் விடுதலை செய்திருக்கிறது. அவர்கள் சிறையிலிருந்து வெளியே வந்த போது விஷவ ஹிந்து பரிசத் அமைப்பினர் மாலை அணிவித்து இனிப்புகள் வழங்கி வரவேற்பளித்தது. இவர்களின் விடுதலைக்கு பரிந்துரைத்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் மேற்கண்ட குற்றவாளிகளை பண்பட்ட பிராமணர்கள் என்றார். மனுஸ்மிருதி ஒரே குற்றத்திற்கு சாதி அல்லது வர்ண அடிப்படையில் யார் குற்றம் செய்தவர்? யார் பாதிக்கப்பட்டவர் என்பதைபொறுத்து வெவ்வேறு தண்டனைகளை பரிந்துரைக்கிறது.

பெண் ஆணின் உடமை என்ற கண்ணோட்டமும், குலப் பெருமையின் பாதுகாவலர் பெண்கள் என்ற கோட்பாடும் சாதி ஆணவப் படுகொலைகளில் பிரதிபலிக்கிறது .பெண்ணின் பாலின சுதந்திரம், வாழ்க்கை துணையை தேர்வு செய்யும் உரிமை மறுக்கப்படுகிறது . அகமண முறை சாதிய கட்டமைப்பை மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறது. தலித் இளைஞர்கள் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தை சார்ந்த பெண்களை காதல் செய்வது போல் நாடகம் நடத்தி கர்ப்பம் ஆக்கி ஏமாற்றிவிடுகிறார்கள் என தமிழகத்தில் பிரச்சாரம் செய்யும் பாமக போன்ற கட்சிகளும், இஸ்லாமிய இளைஞர்கள் இந்து பெண்களை காதலித்து ஏமாற்றுகிறார்கள் என வட மாநிலங்களில் இந்துத்துவா சக்திகளால் பிரச்சாரம் செய்யப்படுவதும் சாதிய வகுப்புவாத, ஆணாதிக்கத்தின் குரல்களே. உத்தரப்பிரதேசத்தில் அரசாங்கொண்டுவரப்பட்ட லவ் ஜிகாத் தடுப்பு சட்டம் அரசியல் சாசனத்திற்கும், உச்சநீதிமன்றத்தின் பல்வேறு தீர்ப்புகளுக்கும் எதிரானது.

பாஜக ஆட்சி நடத்தும் மாநிலங்களின் பாடப் புத்தகங்கள் பல தவறான பெண்ணடிமைத்தன கருத்துக்களை வலுவாக முன்னிறுத்துகிறது. உதாரணமாக பெண்கள் உரிமை கோருவது தான் குடும்பங்களில் பிளவு ஏற்பட காரணமாக இருக்கிறது என்று உத்தரப்பிரதேச பாடப்புத்தகம் கூறுகிறது. குடும்பங்கள் ஆணாதிக்க கட்டமைப்பாக இருப்பதும், ஜனநாயகமே உட்புகாத இருட்டறையாக இருப்பதுமே பிரச்சனைக்குகாரணம் என்பது வசதியாக மறைக்கப்படுகிறது. சாக்க்ஷி மகராஜ் என்ற பாஜக நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் இந்து பெண்கள் நான்கு குழந்தைகள் பெற்று இந்துகள் எண்ணிக்கையை பெருக்க வேண்டும் என்றார் .சங்கராச்சாரியார் ஒவ்வொரு இந்துப்பெண்ணும் 10 குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பேசியிருக்கிறார். மதத்தை வளர்க்க பெண்களை பிள்ளை பெறும் எந்திரம் ஆக்கிட துடிக்கிறார்கள்.

மனுவாதிகளாக நீதிபதிகள்

திருமணம் செய்து கொள்வதாக வாக்குறுதி அளித்து ஒரு பெண்ணுடன் பாலியல் உறவு கொண்ட ஒருவன் அப்பெண்ணை திருமணம் செய்து கொள்ள மறுத்த வழக்கு ஒன்று அலகாபாத் நீதிமன்றத்திற்கு வந்தது. அவ்வழக்கில் குற்றவாளி வாக்குறுதி கொடுத்ததை மறுக்கவில்லை. பாலியல் உறவு கொண்டதையும் மறுக்கவில்லை. மாறாக அப்பெண்ணிற்கு செவ்வாய் தோஷம், திருமணம் செய்தால் வாழ்க்கை நாசமாகி விடும்என வாதாடினான். அப்பெண்ணும் அப்பாவி தனமாக தனக்கு செவ்வாய் தோஷம் இல்லை என

மறுக்கிறார். பெண்ணின் வழக்கறிஞரும் அதே வாதத்தை பதிவு செய்தார். ஆனால் நீதிபதி பிறப்பித்த உத்தரவு ஆச்சரியத்தின் உச்சப் பட்சம். பத்து நாட்களில் அந்த பெண் தனது ஜாதகத்தை லக்னோ காவல்துறை தலைவரிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அவர் மூன்று வாரத்திற்குள் பெண்ணுக்கு செவ்வாய் தோஷம் இருக்கிறதா என்கிற அறிக்கையை நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என உத்தரவிட்டார். இதேபோன்று பாலியல் வன்கொடுமையால் பாதிக்கப்பட்ட 17 வயது சிறுமி ஏழு மாத கர்ப்பமாக உள்ள நிலையில் கரு கலைப்பு அனுமதி கோரி சிறுமியின் தந்தை குஜராத் உயர்நீதிமன்றத்தில் மனு தாக்கல் செய்திருந்தார். மனுவை விசாரித்த உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி ஒரு காலத்தில் திருமணம் செய்ய அதிகபட்சம் 14 முதல் 15 வயது தான். 17 வயதில் குழந்தை பிறந்துவிடும். பெண்கள் ஆண்களுக்கு முன்பே முதிர்ச்சி அடைகிறார்கள். இதனைத் தெரிந்துகொள்ள மனு ஸ்மிருதியை ஒருமுறை படியுங்கள். நமது சமூகத்தில் 17 வயதிற்குள் பிள்ளை பெற்றுக் கொள்வது தான் வழக்கம் என நீதிபதி திருவாய் மலர்ந்தார். 18 வயதிற்குள்ளான ஒரு பெண்ணுடன் பாலியல் உறவு கொள்வது சட்டப்படி தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் கீழ் நீதி வழங்க வேண்டியவர்கள் மனுதர்மத்தின் கீழ் அநீதியை நிலை நாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் நடக்கும் திருமணங்களில் கிட்டத்தட்ட மூன்றில் ஒரு பங்கு திருமணம் குழந்தை திருமணமாகவே நடக்கின்றது. அதிர்ச்சியூட்டும் வகையில் 2020 விட சுமார் 50% குழந்தை திருமணங்கள் அதிகரித்துள்ளன என்று தேசிய குற்ற ஆவண காப்பகத்தின் சமீபத்திய தரவுகள் தெரிவிக்கின்றன. 2006 குழந்தை திருமணத் தடைச் சட்டம் குழந்தை திருமணத்திற்கு கடும் தண்டனைக்கு வழிவகை செய்கிறது. ஆனாலும் குழந்தை திருமணங்கள் தங்குதடை இன்றி தொடர்கிறது. குழந்தை திருமணம் என்பது சட்டத்தை மீறுவதாக இருப்பது மட்டுமல்லாமல் பெண் குழந்தைகளுக்கு எதிரான வன்முறையின் வடிவமாகவும் இருக்கின்றது. இதனால் பெண் குழந்தைகள் தங்களுடைய கல்வியை தொடர முடிவதில்லை. அவர்களின் உடல் மற்றும் மன ஆரோக்கியத்திற்கும் ஆபத்தை ஏற்படுத்துகிறது. பெண் குழந்தைகளின் சிறார் கால குழந்தைப்பேறு அவர்களுடைய ஆயுட்காலத்தை குறைப்பதுடன் அவர்களின் உடல்நலம், ஊட்டச்சத்து, கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்புகளையும் மிக மோசமாக பாதிக்கிறது. அதே நேரத்தில் பெண்களின் திருமண வயதை 18 லிருந்து 21 வயதாக உயர்த்தும் ஒன்றிய அமைச்சரவையின் சமீபத்திய முடிவை அனைத்திந்திய ஜனநாயக மாதர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

பெண்களின் திருமண வயதை அதிகரிப்பது, அவர்களின் சுய தேர்வைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. உலகில் நடக்கும் ஒவ்வொரு மூன்று குழந்தை திருமணங்களில் ஒன்று இந்தியாவில் நடப்பதாக யூனிசெப் அறிக்கை கூறுகிறது. இந்தியாவின் இந்து அடிப்படை வாதம், பாரம்பரியம், புனிதம் என்ற பெயரால் குழந்தை திருமணம் பெண்கள் மீது வன்முறையை கட்டவிழ்த்து விடுகிறது. குழந்தைத்திருமணம் சட்டப்படி குற்றம் என தெரிந்திருந்தும் தமிழ்நாட்டின் ஆளுநர் ஆர்.என். ரவி தான் குழந்தைத்திருமணம் செய்து கொண்டதாக பகிரங்கமாக அறிவிக்கிறார். கலாச்சார காவலர்கள் என்று கூறிக்கொண்டு பல்வேறு சாதி அமைப்புகளும், மதவாத அமைப்புகளும், இந்தியா முழுவதிலும் தீவிரமாக பெண்களின் அடிப்படை உரிமைகளை தகர்க்கும் வண்ணம் செயல்பட்டு வருகின்றன. பெண்கள் எப்படி உடை உடுத்த வேண்டும், யாரைத் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

எத்தனை குழந்தைகளை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பது உள்ளிட்ட பெண்களின் அன்றாட வாழ்வு தொடர்பான விஷயங்களில் தலையீடு செய்கிறது.

மதத்தின் பார்வையில் பெண் என்பவள் ஆணை சுற்றி வரும் ஒரு துணைக்கோள் மட்டுமே. அவளுக்கென்று சுய மரியாதை எதுவும் தனியாக இல்லை. எதனையும் தீர்மானிக்கும் உரிமை கூடாது. கல்வி வேலை என்பதெல்லாம் இரண்டாம் பட்சம்தான். குடும்பத்தை தாங்குவது, ஆண் குழந்தைகளை பெற்றுக் கொடுப்பது முதல் கடமை. அரசியலில் மதம் ஆதிக்கம் செலுத்தக் கூடாது என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன சான்று வேண்டும். இந்தியா மதச்சார்பற்ற நாடாக நீடிப்பது பெண்களின் அடிப்படை உரிமைகளை பாதுகாப்பதோடு தொடர்புடையது. எனவே பெண்ணுரிமைக்காக குரல் கொடுப்பவர்கள், மதச்சார்பின்மைக்காகவும் உரத்துக் குரல் கொடுத்திட வேண்டும். அத்தகைய போராட்டத்தை தொடர்ந்து முன்னெடுக்கும் மார்க்சிஸ்ட் கட்சி ஜூன் 25ம் தேதி குமரியில் பெண்ணுரிமை பாதுகாப்பு மாநாட்டை நடத்துகிறது.

கரம் கோர்ப்போம். பெண்ணுரிமை பாதுகாப்போம்.

ஒரு பக்கம் 'கடவுள்' அளவிற்கு' உயர்வாக' சித்தரிக்கப்படுவது, இன்னொரு பக்கம் மனிதர்களாகவே நடத்தப்படாமல் இருப்பது. இதுதான் இந்தியப் பெண்களின் வாழ்நிலை. சாதி, மதம், ஆணாதிக்க முறை, வர்க்கம் - இவற்றின் அடிப்படையில் மிகுந்த ஒடுக்கு முறைகளைச் சந்திப்பவர்கள் பெண்கள். கிராமப்புறங்களில் பெண்கள் சந்திக்கும் ஒடுக்குமுறைகள் மிகமிக அதிகம். நிலவுடைமை சமூகஅமைப்பு உயிர்ப்போடு இருக்கும் பகுதி கிராமங்கள். எனவே, நகர்ப்புறப் பெண்களைக் காட்டிலும் கிராமப்புறங்களில் பெண்கள் சமூகக் கலாச்சார ஒடுக்குமுறைகளை அதிகம் அனுபவிக்கிறார்கள்.

ஒரு சில ஒடுக்குமுறைகளின் பட்டியல் இது:

- 1) கிராமப்புறங்களில் பெண் குழந்தை பிறப்பே வெறுக்கப்படும் விஷயமாக இருக்கிறது. வரதட்சணை கொடுத்து பெண்களுக்கு திருமணம் செய்து கொடுப்பது, மிகப்பெரும் சுமை எனக் கருதி, பெண் குழந்தைப்பேறையே வெறுக்கும் நிலை இருக்கிறது.
- 2) திருமணம் நோக்கியே பெண்களின் வாழ்க்கை கொண்டு செல்லப்படும் சூழலில், பெண்களைப் படிக்க வைப்பது, உயர்கல்வி பெறச் செய்வது, முறைசார் தொழில்களில் வேலை வாய்ப்பைத் தேடிக்கொள்வதற்கு பக்க பலமாக இருப்பது எனப் பெண்களின் வளர்ச்சிக்கான விஷயங்களில் குடும்ப அமைப்பு கவனம் செலுத்துவதில்லை.
- 3) 'ஆண் குழந்தை கட்டாயம் வேண்டும்' என்ற சிந்தனையால், இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்த பிறகும், குழந்தை பெற வேண்டிய கட்டாயச் சுமை கிராமப்புறப் பெண்கள் மீது திணிக்கப்படுகிறது. கருவிலேயே குழந்தையின் பால் கண்டறியப்பட்டு கருக்கலைப்பு செய்ய பெண்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். ('கருவிலே குழந்தையின் பால் கண்டு பிடிப்பது சட்டப்படி தடுக்கப்படுகிறது' என அறிவிப்பு வைத்தாலும், சத்தமில்லாமல் இந்த குற்றம் நடைபெற்றுக் கொண்டுதான் இருக்கிறது)
- 4) பெண்களுக்கு வரதட்சணை தர வேண்டியதைக் காரணம் காட்டி, குடும்பச்சொத்தில், குறிப்பாக குடும்பத்தின் விவசாய நிலத்தில் பெண்களுக்கு தர வேண்டிய பங்கை மறுப்பது என்பது கிராமப்புறங்களில் மிகவும் சாதாரணமான விஷயம். சொத்தில் பங்கு கேட் டால், பிறந்த வீட்டினரின் கோபத்துக்கு ஆளாகவேண்டும். நகை, நிலம் உள்ளிட்ட எந்தவிதமான சொத்துகள் பெண்களுக்கு இருந்தாலும், அவை எல்லாம் கணவர் கட்டுப்பாட்டில்தான் இருக்கும். சிறிய வேலைவாய்ப்புகள் மூலம் கிராமப்புறப் பெண்கள் ஈட்டும் சொற்ப வருமானத்தின்மீதும் குடும்ப ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவார்கள்.
- 5) பெண்கள் தனக்கான வாழ்க்கைத் துணையைத் தேடிக்கொள்வது, சாதி கடந்து காதலித்து மணமுடிப்பது மிகப்பெரும் 'கௌரவப் பிரச்சனை' என சமூகத்தில் பார்க்கப்படுகிறது. கிராமங்களில் இது மிக அதிகம். ஆணவக் கொலைகளுக்கு சாதி

ஒரு காரணமாக இருப்பது போலவே, ஆணாதிக்க ஆணவமும் ஒரு முக்கிய காரணமாக இருக்கிறது.

- 6) தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்த பெண்களாக இருந்தால், நிலைமை இன்னும் மோசம். இந்தப் பெண்கள் அனுபவிக்கும் வன்கொடுமைகள் நாகரிக சமூகத்தில்தானா நாம் வாழ்கி றோம் என்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்புகின்றன. இப்படி கிராமப்புறப்பெண்கள் சந்திக்கிற கலாச்சார ஒடுக்குமுறைகளை அடுக்கடுக்காக நிறைய சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். இந்த ஒரு கட்டுரை போதாது.

கல்வி மறுப்பு

2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, இந்தியாவின் மக்கள் தொகையில் 68 சதவிகிதத்தினர் கிராமப்புறங்களில் வசிக்கிறார்கள். இவர்களில் பாதி யளவுபெண்கள். அவர்களில் 58 சதவிகிதத்தினர் மட்டுமே கல்வியறிவு பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டின் மக்கள் தொகையில் 51 சதவிகிதத்தினர் கிராமப்புறங்களில் வசிக்கிறார்கள். ஒரு கோடியே 8 லட்சம் பெண்கள் தமிழ்நாட்டின் கிராமப்புறங்களில் வசிக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் நகர்ப்புறப் பெண்களின் கல்வியறிவு விகிதம் 82 சதவிகிதமாக இருக்க, கிராமப்புறங்களில் 65% பெண்கள் மட்டுமே கல்வியறிவு பெற்றுள்ளார்கள். பெண்கள் உயர்கல்வி பெற்றிருந்தாலும் கிராமப்புறக் குடும்பங்கள் திருமணத்திற்கு முன்பாக அவர்களை வெளி வேலைக்குச் செல்ல அனுமதிப்பதில்லை. பெரிய படிப்பிற்கான வேலைக்கு நகர்ப்புறங்களுக்கு இடம் பெயர வேண்டி இருக்கிறது. திருமணத்திற்கு முந்தைய பெண்களின் தனிப்பட்ட இடப்பெயர்வு விரும்பப் படுவதில்லை. திருமணம் மட்டுமே ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையில் நடக்க வேண்டிய அதிகபட்ச விஷயமாகப் பார்க்கும் போக்கு கிராமப்புறங்களில் அதிகம் இருப்பதால், முறைசார் பணிகளில் கிராமப்புறப் பெண்களின் வேலைவாய்ப்புக்கு முக்கியத்துவம் தரப்படுவதில்லை.

சமவேலைக்கு சமகூலி கிடையாது! குடும்ப வேலைக்கு மதிப்பு கிடையாது!

நிலமற்ற கூலித்தொழிலாளர் வர்க்கத்தைச் சார்ந்த பெண்கள், விவசாயக்கூலித் தொழிலில் ஈடுபடுவது, அக்கம்பக்க கிராமங்கள், ஊர்களில் கட்டட வேலை போன்ற விவசாயம் சாராத கூலி வேலைகளுக்குச் செல்வது போன்ற வேலைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். நிலமிருக்கும் குடும்பங்களில், குடும்ப விவசாய வேலைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். சிறு, குறு விவசாயக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள் தங்கள் நிலத்தில் உழைத்தது போக, கூலிக்கும் அடுத்தவர் நிலத்தில் உழைப்பது உண்டு. கிராமப்புறப் பொருளாதாரம் பெரும்பாலும் விவசாயம் சார்ந்தே இருக்கிறது. பெண்களின் உழைப்பை அதிகம் கோருகிற தொழிலாகவும் விவசாயம் உள்ளது. என்றாலும், பெண்களுக்கு சமவேலைக்கு சமகூலி தரப்படுவது கிடையாது. 'பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமமான மனிதர்கள் இல்லை, ஆண்களை விடத் தாழ்வானவர்கள்' என்ற ஆணாதிக்க சமூகத்தின் பார்வைதான் இந்த பொருளாதாரச் சுரண்டலுக்கு அடிப்படையாக இருக்கிறது. விடிந்ததில் இருந்து இரவு வரை வீட்டு வேலைகள் அனைத்தையும் பெண்களே செய்கிறார்கள். அவர்கள் செய்கிற இந்தக் குடும்ப வேலைக்கும் மதிப்பு கிடையாது. 'உழைத்து ஓடாய் தேய்வதே பெண்களின் கடமை' என்கிற பார்வை உள்ளது. எனவே, பெண்களின் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையால், வீட்டுவேலை

போக, பெண்கள் விவசாய உற்பத்தியில் ஈடுபட்டாலும், கிராமப்புறங்களில் நடைபெறும் வேறு பணிகளிலும் பங்களித்தாலும், பெண்களுக்கு சமகூலி வழங்கப்படுவதில்லை.

ஆண்களின் குடிப்பழக்கமும், பெண்கள் மீதான கூடுதல் சுமையும்

கிராமப்புறப் பெண்களிடம் நீங்கள் சந்திக்கும் மிகப்பெரும் பிரச்சனை என்னவென்று கேட்டால், தங்களுடைய குடும்ப ஆண்களின் குடிப்பழக்கத்தால் குடும்பம் வறுமைக்குத் தள்ளப்படுவதைத் தான் அவர்கள் முதலில் குறிப்பிடுவார்கள். கல்வி, வேலைவாய்ப்பு போன்ற வளர்ச்சிக் காரணிகளில் தமிழ்நாடு முன்னிலைவகித்தாலும், குடிப்பழக்கத்திலும் தமிழ்நாடு முதலிடம் வகிக்கிறது என்பதுதான் சோகமான உண்மை. “குடிப்பழக்கம் என்பது உடல் நலத்திற்கு மட்டும் கேடல்ல; சமூகநலத்திற்கும் கேடு” என்று மதுபாட்டில் லேபில்களில் ஓட்ட வேண்டும். அந்த அளவிற்குப் பெண்களின் வாழ்க்கையையும், குடும்பங்களையும், சமூகத்தையும் மது சீரழிக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் குடும்ப வருமானம் என்பதே மிகச் சொற்பம் என்ற நிலை. இந்த சூழலில் குடிப்பழக்கத்தால் ஏற்படும் பொருளாதாரச் சுமை பெண்கள் தலையில்தான் விழுகிறது. வேலை வாய்ப்பு கடினமாகக் குறைந்து, கிட்டத் தட்ட இல்லவே இல்லாத நிலையில், மூன்று வேலை உணவை குடும்பத்தினருக்கு உறுதி செய்து, குழந்தைகள் கல்வி, பிற தேவைகள் அனைத்தையும் பெண்கள்தான் கவனிக்கவேண்டியுள்ளது. போதாதக் குறைக்கு குடிப்பழக்கத்தால் ‘ரிப்பேர்’ ஆகும் ஆண்களின் உடல் நிலையைக் கவனிக்க மருத்துவம் பார்க்க வேண்டும். குடிப்பழக்கத்தால் ஏற்படுகிற இருதய நோய், முடக்குவாத நோய், சிறு நீரக நோய்களுக்கு அரசு மருத்துவமனைகளில் கிடைக்கும் சிகிச்சை குறைவுதான். எனவே கைக்காசைப் போட்டு தனியார் மருத்துவமனையில் சேர்த்து வைத்தியம் பார்க்கும் சுமையும் பெண்களுக்கு இருக்கிறது. இருக்கிற பொட்டு நகைகளை விற்று, அண்டா குண்டா என இருக்கிற அனைத்தையும் அடமானம் வைத்து, கந்துவட்டிக்காரர்கள், மைக்ரோ பைனான்ஸ் நிறுவனங்களிடம் கடன் பெற்று குடும்பத்தை நடத்துகிறார்கள் பெண்கள். இந்த நுண்நிதி தனியார் நிறுவனங்கள் கடனைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு பெண்கள் மீது செலுத்தும் வன்முறை மிகக்கொடூரமானது. கிராமப்புற மக்களுக்கு வங்கியின் கடன் சேவை எட்டாக்கனியாகவே இருக்கிறது. முறையான சிறிய கடன்கள் கிடைக்காத சூழலில், பெண்கள் தனியார்கடன் நிறுவனங்களிடம் சிக்கி வன்கொடுமைகளை அனுபவிப்பது தொடர்கதையாக இருக்கிறது. கந்துவட்டிக் கொடுமையைத் தடுக்க அரசும், காவல்துறையும்எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலும் கண்துடைப்பாகவே இருக்கிறது.

அருகி வரும் வேலை வாய்ப்பும், பெண்கள் மீதான தாக்கமும்

கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு மிகக் கடுமையாகக் குறைந்த நிலையில், இடதுசாரிகள் கொடுத்துவந்த தொடர்ச்சியான அழுத்தத்தினால், கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு உறுதித்திட்டத்தை 2005 ஆம் ஆண்டு ஒன்றிய அரசாங்கம் கொண்டு வந்தது. இந்தத் திட்டத்தில் பெண்கள் குறைந்தபட்சம் 30 சதவிகிதப் பயனாளிகளாக இருத்தல் வேண்டும். குறைந்தபட்சம் நூறு நாட்கள் வேலைவாய்ப்பை அரசாங்கம் உறுதி செய்ய வேண்டும் என்பது திட்டத்தின் இலக்கு. ஆனால் இத்தனை ஆண்டுகளில்ஒரு ஆண்டில் கூட நூறு நாள் வேலை உறுதி செய்யப்பட்டதில்லை. மாநிலத்திற்கு மாநிலம் கூலியில் சிறிய

மாறுபாடு உண்டு. தமிழ்நாட்டில் நடப்பாண்டில் இந்தத்திட்டத்தில் ஒரு நாள் வேலைக்கு 281 ரூபாய் கூலி நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. டிஜிட்டல் முறை வருகைப் பதிவு, வங்கிக் கணக்கில் கூலிப் பட்டுவாடா, ஆதார் இணைப்பு என தொழில்நுட்ப ரீதியான துன்புறுத்தல்களை கிராமப்புறப் பெண்கள் அதிகம் சந்திக்கிறார்கள். நாம் வேலைநாட்களை அதிகரிக்க வேண்டும், கூலியை உயர்த்த வேண்டும் எனத் தொடர்ந்து கோரிக்கை வைக்கிறோம். ஆனால் ஒன்றிய அரசாங்கமோ, ஊரக வேலைவாய்ப்பு உறுதித்திட்டத்திற்கான ஒதுக்கீட்டைத் தொடர்ந்து வெட்டிக் கொண்டே வருகிறது. இந்தாண்டு அது ஒதுக்கியுள்ள வெறும் 60 ஆயிரம் கோடி என்ற தொகையை வைத்து, 30 நாட்களுக்குக் கூட வேலை வழங்கமுடியாது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. புதிய தாராளமயக் கொள்கைகளை அதிதீவிரமாகச் செயல்படுத்தி, தன்னுடைய கார்ப்பரேட் குரோனிக்களை கொழுக்கச் செய்வதில் மட்டுமே மோடி அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை இருக்கிறது. கடன் தள்ளுபடி, வரி குறைப்பு எனப் பல்வேறு சலுகைகளை கார்ப்பரேட்களுக்கு வழங்குகிற மோடி அரசு, ஏழை மக்களை, குறிப்பாக கிராமப்புற ஏழைகளைக் கண்டுகொள்வதே கிடையாது என்பதற்கு சாட்சியாக, மகாத்மா காந்தி தேசிய வேலைவாய்ப்பு உறுதித்திட்டத்தை அது மெதுவாகக் கொலை செய்து வரும் செயல் இருக்கிறது. இதனால் கிராமப்புறப்பெண்கள் மீது கூடுதல் சுமை ஏற்றப்படுகிறது.

பாஜக தொடுக்கும் கலாச்சார ஒடுக்குமுறை

பாஜக ஆட்சியில் மனுஸ்மிருதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு நீதிமன்றங்கள் தீர்ப்பு எழுதுகின்றன. நவீன இந்தியாவின் வரலாற்றிலேயே பெண்கள் மிகக்கடுமையான ஒடுக்குமுறையை சந்திக்கிறார்கள். ஏற்கனவே சாதிய, ஆணாதிக்கக் கட்டமைப்புகள் வேறுவாழ்விடம் இருக்கிற கிராமப்புறங்களில், பாஜக, சங்கப்ரிவாரங்களின் மனித உரிமைகளுக்கு எதிரான பிற்போக்குப் பார்வையால் நிகழும் மாற்றங்களை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்துத்துவவாதிகள் சாதிப்பற்றுமிக்க கிராமப்புற இளைஞர்களைத் தங்கள் பக்கம் இழுக்கும் சூழலில், கலாச்சாரரீதியாகப் பெண்கள் மென்மேலும் தாழ்த்தப்படும் சூழல் கிராமப்புறங்களில் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. 'கண்ணியமான வாழ்க்கை சாமானியர்களுக்கு இல்லை; அதிலும் கிராமப்புற வாசிகளுக்கு இல்லை; குறிப்பாக, கிராமப்புறப் பெண்களுக்கு இல்லை; அவர்களில், குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகள் மற்றும் பழங்குடிப் பெண்களுக்கு அறவே இல்லை' என்கிற நிலை மோடி அரசாங்கத்தில் உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்ற இடதுசாரி ஜனநாயக சக்திகள் நாடு முழுவதிலும் உழைக்க வேண்டி இருக்கிறது. குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில், குறிப்பாக பெண்களை உள்ளடக்கி கடினமாக உழைக்க வேண்டி இருக்கிறது.

நவீன அடிமைகள்

-ஆர்.எஸ்.செண்பகம்

கிட்டத்தட்ட 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அடிமை வர்த்தகம் ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால் இன்றும் அது “நவீன அடிமைத்தனம்” வடிவத்தில்தொடர்கிறது. கட்டாயப்படுத்தி வாங்கும் உழைப்பு, மனித கடத்தல், கடன் வாங்கியவர்களை கொத்தடிமைகளாக்குவது, பரம்பரை பரம்பரையாக அடிமைகளாக வைத்திருப்பது, குழந்தைகளை கொத்தடிமைகளாக்கி அனைத்து வகையிலும் சுரண்டுவது, கட்டாயப்படுத்தி திருமணம் செய்வது, குழந்தைத் திருமணங்கள், குடும்பங்களில் வீட்டு அடிமைகளாக்குவது மற்றும் சரக்கு விநியோகச் சங்கிலியில் மறைந்துள்ள பல்வேறு முறைகளிலான அடிமைத்தனங்கள் ஆகிய அனைத்தையும் சேர்த்து ஒரே குடையின் கீழ் கொண்டு வரும் வார்த்தை தான் “நவீன அடிமைத்தனம்” என்பது. இதற்கு பல்வேறு உதாரணங்களை காட்ட முடியும். குறிப்பாக, 71 சதமான பெண்கள் நவீன அடிமைத்தனத்தில் உள்ளனர் என்பதை ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. அதனால்தான் சமூக பொருளாதார ஆர்வலர்கள் ‘நவீன அடிமைத்தனம்’ முழுக்க முழுக்க பெண்மயம் ஆவது பற்றி அதிகம் பேசுகிறார்கள்.

62:38

இந்தியாவில் பல குடும்பங்களில் செங்கல் சூளைகளில் குழந்தைகள் வேலைக்குத் தள்ளப்பட்டு கொத்தடிமைகளாக்கப்படுகிறார்கள். கார்ப்பெட்டுகள் மற்றும் ஆடை உற்பத்தி தொழிற்சாலைகளில் நவீன கொத்தடிமைத்தனத்தின் பல்வேறு வடிவங்களை நாம் காணமுடியும். வறுமையில் இருந்து தப்பிப்பதற்காக இந்த அடக்குமுறை வலையில் பல குடும்பங்கள் சிக்கியுள்ளன. பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் பெருமளவில் பாதிக்கப்படுகின்றனர். நவீன கொத்தடிமைத்தனத்தில் மனித உரிமைகள் படுகொலை செய்யப்படுகின்றன. இரண்டு முக்கிய அடிமை முறைமைகளான கட்டாய உழைப்பு மற்றும் கட்டாய திருமணம் என்ற பெயரிலான அடிமைத்தனத்தின் உலகளாவிய விகிதாச்சாரம் 62:38 ஆகும்.

2023 ஏப்ரல் 21 டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியாவில் ஒரு செய்தி வெளியானது. தில்லி குழந்தைகள் பாதுகாப்பு மையம், தில்லி அரசாங்கத்திற்கு இந்த அட்சய திருதியையின் போது சில குழந்தைத் திருமணங்கள் நடக்கக்கூடும் என்பதால் எச்சரிக்கையாக இருக்குமாறு தெரிவித்துள்ளதாக கூறியது அச்செய்தி. ஒரு இளம்பெண்ணுக்கு திருமணத்தை மறுப்பதற்கான உரிமை இல்லாதபோது, அந்தத் திருமணத்தை ‘அடிமை திருமணம்’ என்று கொள்ள வேண்டும். உலகளாவிய இன்று இந்த அடிமை திருமண நடைமுறை அதிகரித்து வருகிறது. ஒரு இளம் பெண் பணத்திற்காக விற்கப்படுகிறாள். அவள் கணவன் இறக்கும் போது அதே குடும்பத்தை சேர்ந்த மற்றொருவரின் உடமைப்பொருளாக மரபுரிமையின் மூலம் ஆக்கப்படுகிறாள். பணக்கார வயதான ஆண்களை திருமணம் செய்ய நிர்பந்திக்கப்படும் இளம் பெண்கள் பாலியல் மற்றும் வீட்டு அடிமைகளாக ஆக்கப்படுகிறார்கள்.

பெண் உழைப்பாளிகள் கதி!

பல நிறுவனங்கள் தொழிலாளர்களை கொத்தடிமைகளாக நடத்துகின்றன. அவர்களுக்கு சமூகப் பாதுகாப்பு, பாதுகாப்பான பணிச் சூழல், ஊதியத்துடன் கூடிய விடுப்பு, நிலையான ஊதியம், மருத்துவ சுகாதாரப் பலன்கள் போன்றவை வழங்கப்படுவதில்லை. முறைசாரா பொருளாதாரத்தில் கொத்தடிமைத்தொழிலாளர்கள் எப்போதும் நிறைந்திருப்பதை ஆளும் வர்க்கம் உறுதிப்படுத்துகிறது. அவர்கள் முகவர்களால் அல்லது முகமைகளால் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களாக்கப்படுகிறார்கள். இதனால் பெரிய கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் நேரடி மேற்பார்வையில் இருந்து அவர்கள் பிரித்து வைக்கப்படுகிறார்கள். இதுவே சுரண்டலுக்கும், பாதுகாப்பற்ற பணிச் சூழலுக்கும், முகமைகள் அதிக பண ஆதாயங்களை தேடவும், தொழிலாளர்களை நவீன அடிமைத்தனத்திற்கு தள்ளவும் வழிவகை செய்கிறது.

இதில் பெண் உழைப்பாளிகளின் கதி மிகக் கொடூரமானது. 'நவீன அடிமைகள்' உயிருள்ள சரக்காக - பண்டங்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். குறைந்த கூலியில்வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் - குறைந்த விலை சரக்காக அவர்களின் உழைப்பு சக்தி பார்க்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு விநியோகச் சங்கிலியில் அதிகரித்து வரும் அமைப்புசாரா துறையில் குறைந்த கூலிக்கு பெண் தொழிலாளர்கள் அதிக அளவில் பணியமர்த்தப்படுகின்றனர். இவர்களில் பெரும்பாலான பெண்கள் முறையான கல்வி, முறையான பயிற்சி அல்லது திறனறிவு இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதன் விளைவாக அவர்கள் நவீன கொத்தடிமைத்தனத்திற்கு மிக எளிதாக ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். 'புதிய அடிமைத்தனம்' உலகப் பொருளாதாரத்துடன் சிக்கலான முறையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. புதிதாக அடிமைப்படுத்தப்பட்ட மக்களை ஆளும் வர்க்கம் நீண்ட கால முதலீடுகளாக பார்ப்பதில்லை. உண்மையில், பழைய அடிமை முறைகளில் நீண்ட கால முதலீடுகளாக பார்க்கப்பட்டதால், அவர்களை பராமரிக்க வேண்டிய அவசியம் இருந்தது. மாறாக, தற்போதைய நவீன கொத்தடிமைகள் மலிவானவர்களாக, சிறிய அளவில் மட்டும் பராமரிப்பு தேவைப்படுபவர்களாக, பயன்படுத்திவிட்டு சக்கையாக தூக்கியெறியப்படுவர்களாக பார்க்கப்படுகிறார்கள்.

தொடர்புடைய மூன்று காரணிகள்

நவீன அடிமைத்தனத்தை உருவாக்குவதற்கு ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய மூன்று காரணிகள் உள்ளன. 1. கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக, அதிகரித்து வரும் மக்கள்தொகை காரணமாக வறுமையில் உழலும், அவநம்பிக்கையான மக்களால் உலகதொழிலாளர் சந்தைகள் நிரம்பி வழிகின்றன. 2. அறிவியல் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் விவசாயத்தை நவீனமயமாக்கி ஏழை விவசாயிகளை விவசாயத்தை விட்டு வெளியேற்றி, அவர்களையும் அவர்களது குடும்பங்களையும் அடிமைப்படுத்தத் தயார்நிலையில் வைத்துள்ளது. 3. வளரும் நாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள விரைவான பொருளாதார மாற்றம் காரணமாக உருவாகியுள்ள நவீன அடிமைத்தனத்தின் சிக்கலான நிதி உறவுகள் ஊழலையும் வன்முறையையும் வளர்த்து, சமூக நெறிமுறைகளை அழித்துள்ளது. பாலியல் வணிகத்திலிருந்து ஒரு குழந்தையை விடுவிப்பது அல்லது ஒரு கொத்தடிமையை ஒரு சுரங்கத்திலிருந்து விடுவிப்பது என்பது உண்மையில் அந்த குழந்தையை அல்லது

கொத்தடிமையாக உள்ள தொழிலாளியை பட்டினியில் தள்ளும் என்பதால் அது ஒரு கசப்பான வெற்றியாகத் தான் மாறும் என்பது ஒரு கொடூரமான உண்மை. நவீன கொத்தடிமைகள் உருவாவதற்கான வளமான விளை நிலமாக வறுமை, பாலின சமத்துவமின்மை மற்றும் தொழிலாளர் செலவுகளைக் குறைக்க வேண்டும் என்று இடைவிடாது கொடுக்கக்கூடிய அழுத்தம் ஆகியவை இருக்கின்றன. இவ்வாறு நவீன அடிமைத்தனத்தில் சிக்கியுள்ள பெருவாரியான மக்கள், தாங்கள் சுரண்டப்படுவதை அறிந்தாலும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் தங்களைச் சுற்றி என்ன நடக்கிறது என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களாக இருக்கின்றனர்.

அவர்களுக்கு அவர்களது பிரச்சனைகள் “ஏன்” ஏற்படுகிறது என்பது தெரியாது. உண்மை ஊதியம் ஏன் குறைகிறது, அவர்களின் வாழ்வாதாரம் ஏன் சீர்குலைகிறது, அவர்களின் கண்ணியம் ஏன் கேள்விக்குறியாகிறது என்ற உண்மைகளைப் புரிந்து கொள்ள உதவ வேண்டும். இந்த யதார்த்த நிலையை மாற்ற, நம்மைச் சுற்றியுள்ள அனைத்து தொழிலாளர்களையும் குறிப்பாக அனைத்துப் பெண்தொழிலாளர்களையும் அணுக வேண்டும். அவர்களின் பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்குக்காரணமான அரசின் கொள்கைகளுக்குப் பின்னால் உள்ள அரசியலை அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். இது நமது முக்கிய பணிகளில் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும்.

எதிர்கால இந்தியத் தூண்கள் குழந்தைகள்

- வாலண்டினா

கண்ணென்பார் மணியென்பார் கற்கண்டு தேனென்பார்-எதிர் கால தூண்கள் குழந்தைகள் என நாம் உரைப்போம். எதிர்கால இந்தியாவின் தூண்கள் குழந்தைகள். அவர்கள் வளரும் சமூக பொருளாதார சூழல் பாதுகாப்புடன் அமைவது மிக பொருத்தமானது. பாதுகாப்பற்ற சூழலில் குழந்தைகள் வாழ்வதனால் அவர்களது சிந்தனைத் திறன், கல்வி, பாதுகாப்பு, வாழ்க்கை முறை என அனைத்தும் மோசமாக பாதிக்கப்படுகின்றன. இதனால் குழந்தைகளின் கல்வி, வாழ்க்கை, எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாக மாறி வருகிறது. எதிர்கால தூண்களான வளரும் குழந்தைகளை பாதுகாக்க வேண்டியது இந்த சமூகத்தின் முக்கிய பொறுப்பாகும். அமைதியான பாதுகாப்பான வீடு, கல்வி, மருத்துவம் சுதந்திரம் என்பன குழந்தைகளுக்கு சரியாக கிடைக்கும் வகையில் உத்தரவாதப்படுத்துவது ஒவ்வொரு பெற்றோரின் பொறுப்பு என கூறப்படுகிறது. ஆனால் இந்தியாவில் பெரும்பகுதியான குடும்பங்கள், குறிப்பாக பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்கள், வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ள தனித்து வாழும் பெண்களின் குடும்பங்களில் வாழக்கூடிய குழந்தைகளின் நிலை மிக மோசமானதாக இருக்கும். அவர்கள் குழந்தைகளை அவர்களுடைய உரிமைக்கு ஏற்ப பாதுகாப்பது என்பது கேள்விக்குறியான ஒன்றே.

இன்றைய விலைவாசி உயர்வு, வேலையின்மை, கோவிட்- 19 போன்ற நேரங்களில் இழந்த வேலையும் வருமானமும் மிகப்பெரிய மன உளைச்சலையும் வேதனையும் ஏற்படுத்தி இருக்கக்கூடிய சூழலில் குழந்தைகளை பாதுகாப்பது மிகப்பெரிய கேள்விக்குறியாக மாறியுள்ளது. குழந்தைகளுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கும் இடம் வீடு, கல்விவளாகங்கள், விடுதிகள் போன்றவைகள் என நாம் நினைக்கிறோம். சமீபகாலமாக பள்ளிவளாகங்களில் குழந்தைகள் மீதான பாலியல் வன்முறை, இயற்கைக்கு மாறான பள்ளி வளாக மரணங்கள், குழந்தை உழைப்பு, குழந்தைத் திருமணங்கள், குழந்தைகள் கடத்தல் மற்றும் விற்பனை செய்வது, பாலியல் தொழிலில் ஈடுபடுத்துவது போன்ற குழந்தைகள் மீதான தாக்குதல்கள் அதிகரித்துள்ளன. தெருவோரச் சிறுவர்கள், வீட்டை விட்டு வெளியேறும் குழந்தைகள் போன்றவர்களின் பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலை ஆகியவை குழந்தைகளின் உரிமையின் மீது மிகப் பெரிய கேள்வியை எழுப்பி உள்ளது.

மேலும் பல்வேறு சட்டங்கள் பெண் குழந்தைகளை பாதுகாப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவற்றை முறையாக நடைமுறைப் படுத்துவதில் ஏராளமான சிக்கல்கள் நிறைந்துள்ளன. சட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள அடிப்படையில் குழந்தைகள் உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கான நடைமுறைகள் என்பது கேள்விக் குறியாக உள்ளது. குறிப்பாக குழந்தை திருமணம் ஒழிப்புச் சட்டம் 1986, குழந்தை தொழிலாளர்கள் தடைச் சட்டம் 1993, கொத்தடிமை ஒழிப்புச் சட்டம் 1976, இந்திய குற்றவியல் சட்டம் 1860, நீதி முறை பாதுகாப்பு பராமரிப்பு சட்டம் 2000, ஆந்திர மாநிலத்தில் தேவதாசி முறை ஒழிப்புச் சட்டம் 1988. கர்நாடகா தேவதாசி முறை ஒழிப்புச் சட்டம் 1982ல் கொண்டுவரப் பட்டது. பம்பாய்

பிச்சை எடுக்கும் குழந்தைகள் தடுப்புச் சட்டம் 1959, இந்திய குழந்தை தொழிலாளர் ஒழிப்பு மற்றும் சீர்திருத்த சட்டம் 1986. குழந்தை திருமண தடைச் சட்டம் 1929, தத்தெடுத்தல் மற்றும் பராமரிப்பு சட்டம் 1956, குழந்தைகள் மீதான பாலியல் ரீதியான வன்முறை தடுப்புச் சட்டம் (போக்சோ) 2005 என பல்வேறு சட்டங்கள் குழந்தைகளை பாதுகாப்பதற்காக கொண்டு வரப்பட்டிருந்தாலும் கூட, குழந்தைகளை பாதுகாப்பதற்கான உரிய பாதுகாப்புகளை சட்டரீதியாகவும் அரசு நல திட்டங்களின் மூலமாகவும் அரசு போதிய கவனத்தோடு செயல்பட்டு இருக்கிறதா என்பது கேள்விக்குறியான ஒன்றாகவே உள்ளது. ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் கல்வி மிகவும் அவசியமானது என்பதை மறுப்பதற்கு இல்லை. கல்வி ஒரு கட்டாயமான ஒன்றாக இச்சமூகம் கருதும் இச்சூழலில் கல்வி வளாகங்களில் குழந்தைகளுக்கு பாதுகாப்பு உள்ளதா என பார்த்தால் சமீபகாலமாக நடைபெறும் சம்பவங்களை பார்க்கும்போது பெரும் அச்சத்தை ஏற்படுத்துகிறது. குறிப்பாக கள்ளக்குறிச்சி சக்தி மெட்ரிக் மேல் நிலைப்பள்ளி மாணவி ஸ்ரீமதியின் மரணம், திண்டுக்கல் சக்தி கல்லூரியில் மாணவியின் சந்தேக மரணம், கடலூர் தனியார் பள்ளி மாணவி சந்தேகமான முறையில் இறந்தது இப்படிப்பட்ட இயற்கைக்கு மாறான சந்தேகமரணங்கள் அதிகரித்து இருக்கின்றன.

பாலியல் உறவு என்றால் என்னவென்றே தெரியாத பச்சிளம் குழந்தைகளை ரோஜாப்பூவை கசக்கிப் பிழிவது போல் ஐந்து வயது ஒன்றாம் வகுப்பு படிக்கும் குழந்தை அரசு பள்ளியில் ஆசிரியராக இருந்து ஓய்வு பெற்ற ஒருவரால் பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப் பட்டுள்ளது. அருப்புக்கோட்டை கல்லூரியில் மாணவிகள் தவறாக பாலியல் ரீதியாக பயன்படுத்தியது மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த, படித்துக் கொண்டிருக்கும் மாணவிகளின் மீதான பாலியல் வன்முறை என சிறு குழந்தைகள் படிக்கும் ஆரம்ப கல்வி நிலையம் முதல் பல்கலைக்கழகங்கள் வரை மாணவிகள் மீதான பாலியல் வன்முறைகள் இக் காலத்தில் அதிகரித்திருப்பது கண்கூடாகப் பார்க்க முடியும். இந்த இடங்களில் குழந்தைகளுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை என்பதே பெற்றோர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் மிகப்பெரிய அச்சத்தை ஏற்படுத்தி யுள்ளது.

தில்லியில் போராடக்கூடிய மல்யுத்த வீராங்கனைகளின் பாலியல் வன் முறைக்கு எதிரான போராட்டம் தீவிரம்டைந்துள்ளது. அதில் 17 வயது மல்யுத்த பயிற்சி வீராங்கனை உள்ளிட்டவர்கள் அடங்குவார்கள். நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிற பிரிஜ் பூஷண் சரண்சிங் மீது பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப் பட்டதை வெளிப்படையாக புகார் அளித்தும் தொடர்ந்து பல மாதங்களாக போராட்டம் நடத்திவருகிறார்கள். தாங் கள் போராடி ஒரு உறுதியோடு இந்திய நாட்டின் மரியாதையைப் பாதுகாக்கக் கூடிய வகையில் மூவரணக் கொடியை உயர்த்திப் பிடித்து வந்தேமாதரம் என்ற வார்த்தைகளால் புல்லரிக்க வைத்து வாங்கிய பதக்கங்களை கங்கையில் தூக்கி எரிகிறோம் என்று கண்ணீரோடு அந்த மல்யுத்த வீராங்கனைகள் சொன்னதற்குக் கூட கலங்காத ஒன்றிய அரசு, பிரிஜ் பூஷண் சரண் சிங்கை பாதுகாப்பதற்காக முயற்சி எடுப்பது உலக அளவில் இந்திய நாட்டின் மரியாதையை குறைத்துவருகிறது. இந்திய மகள்களான மல்யுத்த வீராங்கனைகளை

பாதுகாப்பதற்கான முயற்சி எடுக்காமல் அவர்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தி, அவர்களுக்கு ஆதரவான பல நூற்றுக்கணக்கானவர்களை கைது செய்து, அவர்கள் போராடிய இடத்தை அப்புறப்படுத்திய மிக கொடூரமான தாக்குதல்கள் நடந்ததை நம்மால் பார்க்கமுடியும்.

போக்சோ வழக்குப் பதிவு செய்த பிறகும் கூட ஒரு குற்றவாளி கைது செய்யப்படாமல் காலம் தாழ்த்துவது என்பது சட்டத்தில் இருக்கும் உரிமைகளுக்கு மாறானது என்பது நாம் அறிந்ததே. உத்தரப்பிரதேச மாநிலம் உன்னாவ் பகுதியிலும் ஹாத்ரஸ் பகுதியிலும் குழந்தைகள் மீதான பாலியல் வன்முறை நடைபெற்ற போது அந்த குழந்தைகள் மீதான வன்முறையை தடுப்பதற்கோ, அவர்கள் மேல் குற்றம் நிகழ்த்திய குற்றவாளிகளுக்கு சரியான தண்டனையை பெற்றுக் கொடுப்பதற் மாறாக, பாரதிய ஜனதா கட்சியில் இருக்கக்கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர்கூறுகிறார் 'இப்படித்தான் அந்த குழந்தை இறக்க வேண்டும் என்று கடவுளின் சித்தம் என்றால் நம்மால் மாற்ற முடியாது' என்று கூறுகிறார். இது எவ்வளவு மோசமான ஒரு கூற்று!

அதுபோல பொதுவெளியில் வீடற்ற ஏராளமான குடும்பங்கள், புலம் பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள், சாலை ஓரங்களில் படுத்து உறங்குவதும் குடும்பம் நடத்துவதையும் நம்மால் காண முடியும். அந்த குடும்பங்களில் உள்ள குழந்தைகளின் நிலை மிகவும் மோசமானதாக இருக்கும். குழந்தைகளை கடத்திச் சென்று பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்படுவதும் சேலத்தில் சாலை ஓரத்தில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு குழந்தையை கடத்திச் சென்று பாலியல் வன்முறையில் உள்ளாக்கப்பட்ட சம்பவம் அதிர்ச்சி அளித்ததை நாம் பார்த்தோம். அதேபோல ஒரு குழந்தையை பாலியல் வன்முறை செய்து படுகொலை செய்து அலுமினிய குண்டானில் அடைத்து வைத்த கொடூரத்தையும் நாம் பார்த்தோம். ஆத்தார் சிறுமி ராஜ லட்சுமி என்கிற குழந்தையை பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு தாயின் கண்முன்னே அவள் தலையை வெட்டி துண்டாடிய கொடூரத்தையும் இச் சமூகத்தில் பார்த்து இருக்கிறோம். தாம்பரம் அருகே 5 வயது சிறுமி ஹாசினி, வடசென்னை 3 வயது சிறு மிரித்திகா, கடலூர் இரண்டரை வயது குழந்தை எனப் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே உள்ளது.

வீடு தான் குழந்தைகளுக்கு பாதுகாப்பு என்று நினைத்தால் அங்கேயும் உறவினர்களால், வீட்டில் உள்ள நெருங்கிய உறவுகளால் ஏராளமான வன்முறைகளுக்கு உள்ளாக்கப்படுவது ஆய்வுகளின் மூலமாக தேசிய குற்ற ஆவண காப்பகம் வெளிப்படுத்தியுள்ளதை காண்போம். தந்தையே மகளை, சகோதரனே உடன் பிறந்தவளை, தாத்தாவே மகள் வழி பேத்தியை, மகன் வழி பேத்தியை, சித்தப்பா, பெரியப்பா, மாமா என குடும்ப உறவினர்களும் அந்த குடும்பத்திற்கு நெருங்கிய நண்பர்களும் பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்படக்கூடிய சம்பவங்கள் சமீப காலமாக அதிகரித்து வருவது கவலை அளிப்பதாகும். இவைகள் குறித்து ஏராளமான புள்ளி விவரங்களை ஆய்வுகள் வெளியிட்டு வருகின்றன. இவை வீடற்ற காரணத்தினாலும் நடைபெறுகிறது. வறுமையின் காரணமாகவும் நடைபெறுகிறது. சமூகத்தில் பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலையாலும் அது நடைபெற்று வருகிறது. பெண் கருக் கொலை, சிசுக் கொலைக்கு எதிரான சட்டம்,

குழந்தைத் திருமண தடைச் சட்டம் அமலில் இருந்த பொழுதும் கூட சமீபத்தில் சிதம்பரம் நடராஜர் கோவில் தீட்சிதர்கள் குடும்பங்களில் நடைபெற்ற குழந்தை திருமணங்கள் வெளிச்சத்திற்கு வந்துள்ளன. திண்டுக்கல், மதுரை போன்ற சில மாவட்டங்களிலும் குழந்தை திருமணங்கள் அதிகரித்து இருப்பதாக தகவல்கள் கூறுகின்றன. கொரோனா பெருந்தொற்று காலத்தில் குழந்தைகள் திருமணம் அதிகரித்துள்ளதாக தமிழக பெண்கள் ஆணையமும் அறிவித்திருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சட்டம் இருந்தும் கூட, தடுப்பதற்கு மாறாக அவைகளை ஊக்கப்படுத்தும் வகையில் தமிழக ஆளுநர் ரவி அவர்கள், நானே குழந்தை திருமணம்தான் செய்து கொண்டேன் என்று பகிரங்கமாக கூறியிருப்பது ஒரு பெரிய சர்ச்சையை ஏற்படுத்தி உள்ளது. சட்டத்தை பாதுகாக்க வேண்டிய ஆளுநரே இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை வெளியிடுவது என்பது அவருடைய தனிப்பட்ட கருத்தாக பார்க்க முடியாது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் சொல்லுகிற சட்ட பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்கு முயற்சி எடுக்காமல் சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளின் அடிப்படையில் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை வெளியிடுவது மிக மோசமானது.

பிஞ்சு நெஞ்சிலே நஞ்சை விதைப்பதாக போதைப் பழக்கவழக்கங்களுக்கு ஆட்படுத்தப்படுவது இளம் மாணவர் பருவத்தை குறி வைத்து சமூகவிரோதிகள் செயல்படுவதையும் பார்க்க முடியும். போதைப் பழக்கம் என்று சொன்னால் நேரடியாக மது, கஞ்சா மட்டும் அல்ல. சாக்லேட், கூல்டிரிங்ஸ் போன்ற பல்வேறு வடிவங்களில் இப்பொழுது போதைப் பொருட்கள் வெளிவந்து கொண்டுள்ளன. கல்விவளாகங்களை தேர்வு செய்து மாணவர்களை குறிவைப்பது ஆபத்தான விஷயமாக அதிகரித்துள்ளது. இது போன்ற சம்பவங்கள் தொலைக்காட்சி தொடர்களில் எப்படி ரகசியமாக விற்பனை செய்வது, மாணவர்களை எப்படி விலைக்கு வாங்குவது, அவர்களை வைத்து கல்வி வளாகங்களில் நேரடியாக போதைப் பொருட்களைக் கொண்டு சேர்ப்பது போன்ற காட்சிகளை நேரடியாக வெளிப்படையாக காட்டுவது மாணவர் சமூகத்தை சமூக விரோதச் செயல்களில் ஈடுபடுவதற்கு ஊக்கப்படுத்துவதாகவே அமையும். தொலைக்காட்சிகள் மற்றும் திரைப்படங்கள் சமூக வலை தளங்களில் வரும் இப்படிப்பட்ட மோசமான பழக்கங்களை வெளிப்படுத்தக் கூடிய காட்சிகளை தடுப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

சில குடும்பங்களில் பெற்றோர்களிடம் ஒற்றுமையின்மை என்பதையும் போதைப்பழக்க வழக்கங்களுக்கு ஆட்பட்ட பெற்றோர்களால் குழந்தைகள் உடல் அளவிலும் மனதளவிலும் பாதிக்கப்பட்டு பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலையில் குழந்தைகள் வாழ்வதை பார்க்க முடியும். அவர்கள் சிந்தனைத் திறன், கல்வி, பழக்க வழக்கங்கள் என அனைத்திலும் மோசமாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களை சமூகத்திற்கு வேண்டாத குற்றவாளிகளாக உருவாக்கி வருகிறது. குற்றவாளிகள் என கருதப்படக்கூடிய சில சமூக விரோதச் செயல்களில் ஈடுபடக்கூடிய குழந்தைகளை கூட, பாதுகாக்கக்கூடிய சிறார் சீர் திருத்த பள்ளிகளில் சமீபத்தில் செங்கல்பட்டில் இருந்து ஒரு மாணவன் படு கொலை செய்யப்பட்டதை நாம் அறிவோம். அப்படிப்பட்ட பல சிறார் சீர்திருத்தப் பள்ளிகளில் விடக்கூடிய குற்றவாளி என

கருதப்படும் குழந்தைகள் திருந்துவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதும் அவர்களுக்கான கல்வியையும் பயிற்சியையும் எதிர்கால வாழ்க்கையையும் உத்தரவாதப்படுத்துவதற்கான தொடர் கண்காணிப்பு என்பது இன்றைக்கு அவசியமாகிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட குழந்தைகள் எதிர்காலத்தில் சிறப்பான முறையில் வளர்த்தெடுக்கப்படுவதும் சிறந்த கல்வியை கொடுப்பதும் நல்ல பழக்கவழக்கங்களோடு இந்த சமூகத்தை சிறப்பிக்கக் கூடிய சிற்பிகளாக இந்தகுழந்தைகளின் மனநிலையில் ஒரு மாற்றத்தை உருவாக்குவது இன்றைக்கு மிகவும்தேவை. அப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பான ஒரு சூழ்நிலையை குழந்தைகளுக்கு உருவாக்கி அவர்களுடைய உரி மையை பாதுகாப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களை முறையாகப் பயன் படுத்துவது என்பது அவசியமாகும். குறிப்பாக போக்சோ எனப்படும் குழந்தைகள் மீதான பாலியல் வன்முறைக்கு எதிராக உருவாக்கப்பட்ட சட்டத்தில் ஏராளமானபாதுகாப்பு விதிமுறைகள் இருந்தாலும் கூட வழக்குகள் பதிவு செய்வது என்பதுமிகவும் குறைவான தாகவே உள்ளது. பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகளில் கூட தண்டனைகிடைக்கப் பட்டவை ஒரு சிலவே.

குறிப்பாக சட்டத்தின் கீழ் சிறப்பு நீதிமன்றங்களின் மூலமாக 2021ல் 50,1484 வழக்குகள் நிறைவு செய்யப்பட்டதாக மக்களவையில் தகவலை மத்திய பெண்கள்மற்றும் குழந்தைகள் மேம் பாட்டு துறை தெரிவித்துள்ளது .26 மாநிலங்களில்மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களில் 640 விரைவு நீதிமன்றங்களும் 338 போக்சோநீதிமன்றங்களும் ஆக மொத்தம் 1023 வரை நீதிமன்றங்கள் செயல்படுகின்றன.நீதிமன்றங்கள் அதிகமாக இருந்தாலும் கூட சட்டப்பூர்வமான நடவடிக்கைகளுக்குசெல்வதற்கு பாதிக்கப்பட்ட பல குடும்பங்கள் அச்சப் படுகின்றன. காரணம்சம்பந்தப்பட்ட குடும்பம், அவர்கள் சார்ந்த சமூக குடும்பப் பின்னணி பலம்பொருந்திய குற்றவாளிகளின் குடும்பங்களின் தாக்குதல், அரசியல்வாதிகளின்தலையீடு போன்றவை களால் அதிருப்திக்கும் அச்சுறுத்தலுக் கும் ஆளாகப்படுகிறபோது சட்ட ரீதியான நடவடிக்கைகளுக்கு செல்வதற்கு பாதிக்கப்பட்டவர்கள்தயங்கும் சூழ்நிலை உள்ளது. ஆகவே பாதிக்கப்பட்டவர்களை பாதுகாப்பாக சாட்சியம்அளிக்க வைத்து குற்றவாளிகளுக்கு உரிய முறையில் தண்டனை பெற்றுக் கொடுப்பதுகுழந்தை களுக்கு நாம் கொடுக்கும் பாதுகாப்பாக அமையும். இப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பு உணர்வுகளை ஏற்படுத்தி குற்றங்களை தடுப்பதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்வது என்பது இன்றைய தேவை என கருது கிறோம்.

மேலும் பள்ளி பாடத்திட்டங்களில் பாலின பாகுபாடற்ற சமூகத்தை உருவாக்குவதற்கான பாலின சமத்துவ நிகர் நிலை கல்வி கொடுப்பதும் குழந்தை வளர்ப்பில் பாரபட்சமில்லாமல் இருப்பது போன்றவைகளும் கூடுதலாக குழந்தை உரிமையை பாதுகாக்க உதவும். 2030க்குள் பாலின சமத்துவத்தை நிலை நாட்டுவோம் என்று ஐக்கிய நாடுகள் சபை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. அது நடை முறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். குழந்தை உரிமைகளுக்கான, சர்வதேச உடன் படிக்கை குழந்தைகளுக்கு பாதுகாப்பு வழங்கும் 54-சரத்துக்களை உள்ளடக்கி யதாகும். குழந்தை உரிமைஅனைத்தும் மனித உரிமையே என்றும் பிரகடனப் படுத்தவேண்டும். குழந்தை உரிமையை பாதுகாக்கும் நோக்கத்துடன் தீர்மானங்களுடன்

குமரியில் ஜூன் மாதம் 25ஆம் தேதி பெண்ணுரிமை பாதுகாப்பு மாநாடு கூடுகிறது. பெருந்திரளாய் பெண்கள், குழந்தைகள் அனைவரும் பங்கேற் போம். ஆதரவு தருவோம்.

பெண்கள் மீதான பாசிசத்தின் வரம்பற்ற வன்முறைகள்

- எஸ்.கவிவர்மன்

இந்திய பன்மைத்தன்மை கேள்விக்குள்ளாகியுள்ள காலக்கட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். பெண்கள், பெண் குழந்தைகளின் மீதான ஒடுக்குமுறைகள், பாலினப் பாகுபாடுகள், கேட்பாரற்ற வன்முறைகள், வன்புணர்வுகள் எல்லை மீறி நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தியச் சூழல், எதிர்காலத்தின் மீதான அவநம்பிக்கைகளை விதைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. பாதுகாக்க வேண்டிய சட்டங்களும் அதிகார அமைப்புகளும், மனுநீதி கோட்பாடுகளுக்குப் பின்னால் பதுங்கிக்கிடக்கின்றன. மக்களைப் பாதுகாக்கும் ஜனநாயக அங்கமான நாடாளுமன்றம், சட்டமன்றம், நீதிமன்றங்கள் அரசியல்அமைப்புச் சட்டத்தின் இறை யாண்மையை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கைவிடுகிறதோ என்ற அச்சம் சமீபமாக அதிகரித்து வருகிறது. ஜனநாயகப் போராட்டங்களும், முழக்கங்களும் மதிப்பற்று ஒதுக்கப்படுகிறது. பெண்களின் நிலை இந்தியாவில், குறிப்பாக பாஜக ஆளும் மாநிலங்களில் சகிக்கமுடியாத அளவில் எல்லை மீறிய தாக்குதல்களாகிறது. இந்து அடிப்படைவாத அமைப்புகள் பெண் சமூக செயல்பாட்டாளர்களையும், அரசியல் தலைவர்களையும், முற்போக்காளர்களையும் பாலின அடிப்படையில் பகிங்கரமாக கொச்சைப் படுத்தும் செயலை பொதுவெளியிலும், சமூக ஊடகங்களிலும் கொஞ்சம் கூட தயக்கமின்றி செய்து வருகின்றனர்.

முகநூலில் செய்யப்படும் இழிவுகள், அவதூறுகள்

ஒரு முற்போக்காளர் சனாதனத்திற்கு எதிராக முகநூலில் ஒரு கருத்தை பதிவிட்டார். அதற்கு அடுத்த நாள் அவரின் நான்கு வயது பெண் குழந்தையின் படத்தை போலி முகநூல் பக்கத்தில் பதி விட்டு, இவளோடு உல்லாசமாக இருக்க என்று, அக்குழந்தையின் அப்பாவுடைய கைபேசி எண்ணில் அழைக்குமாறு சகிக்க முடியாத வக்கிரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றனர். இந்த முகநூல் பக்கத்தின் நிலைப்படத்தில் ஆஞ்சநேயர் படம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. சனாதன சக்திகளுக்கு எதிராக வலுவாக குரல் எழுப்பும் தமிழகம் அறிந்த பெண் பேச்சாளர். அவருடைய படத்தைப்போட்டு 'இவரோடு உறவு வைக்கவேண்டுமா, எனக்கூறி அவரின் கைபேசி எண்ணைப் பதிவிடுகின்றனர். இந்த முகநூல் பக்கத்தின் நிலைப்படம் காவி முண்டாசு, காவிக்கொடியுடன் முதுகுப்புறத்தை காட்டும் ஒரு இளைஞனின் படம் உள்ளது. பொதுவெளியில் துணிச்சலாக இயங்கும் பெண்களை பொதுத்தளத்தில் செயல்படவிடாமல் தடுக்க இழிவுகளையும் அவதூறுகளையும் தொடர்ந்து செய்து வரும் சங்பரிவாரக் கூட்டங்களின் செயலை இந்து மதத்தின் புனிதத்தை காப்பாற்றுவதாகக்கூறும் எந்த தலைமையும் கண்டிப்பதில்லை. மாறாக அதை ஆதரித்து வளர்த்தும் விடும் சீரழிவு சக்திகளாக மத அடிப்படைவாத அமைப்புகளின் செயல்பாடுகள் உள்ளன.

பாஜகவின் பெண்களுக்கும்...

சனாதனக் கோட்பாட்டின்படி பெண் என்பவள் அடங்கிக் கிடக்கவேண்டியவள் என்ற கற்பிதத்தை வலுவாக கட்டமைக்க முயல்கின்றனர். 'கலாச்சாரக் காவலர்கள்' என்ற

போர்வையில் காதல் ஜோடிகளை தாக்குவது, சாதி, மத மறுப்பு திருமணங்கள் செய்பவர்களை கொலைகள் செய்வது போன்ற சம்பவங்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. இதில் அதிகம் பாதிக்கப்படுபவர்கள் பெண்களாகவே உள்ளனர். பாஜக, ஆர்எஸ்எஸ் அமைப்புகளில் உள்ள பெண்களுக்கும் இதுதான் நிலை. இதற்கு உதாரணம் காயத்ரி ரகுராமனும், டெய்ஸியும். இப்படி ஒரு மோசமான அமைப்பின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்துகொண்டு குஷ்பு போன்ற பெண்கள் சத்தமாகப் பேசி அரசியல் ஆதாயம் தேடும் செயல் அருவெறுப்பாக உள்ளது.

‘பயம் ஏற்படுத்தவே’ என பகிரங்க அறிவிப்பு

குஜராத் மாநிலம் அகமதாபாத்தில் 2008 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 21-ஆம் தேதிநடைபெற்ற கலவரத்தின் போது பில்கிஸ் பானு கும்பல் பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்பட்டார். அவரின் குடும்பத்தினர் 14 பேர் கொலை செய்யப்பட்டனர். பில்கிஸ் பானுவின் குடும்பத்தினரின் உடல்கள் எந்த பரிசோதனைக்கும் உட்படுத்தப்படாமல் எரிக்கப்பட்டன. பில்கிஸ் பானு அப்போது ஐந்து மாத கர்ப்பிணி, மேலும் கொல்லப்பட்டவர்களில் பில்கிஸ் பானுவின் மூன்று வயது மகளும் அடங்குவார். இந்தக் கொடுமைக்கு எதிராக நாடே கொந்தளித்தது. ஆனால் இந்து ஏக்தா மஞ்ச் என்ற அமைப்பு குற்றவாளிகளுக்கு ஆதரவாக பேசியதோடு முஸ்லீம்களுக்கு பயம் ஏற்படுத்தவே இந்த சம்பவம் நடத்தப்பட்டது என பகிங்கரமாகவே செய்தி வெளியிட்டு போராட்டம் நடத்தினர்.

கொஞ்சம் கூட மனச்சாட்சியற்று கொலை பாதகச் செயல்களை அரங்கேற்றிய 11 குற்றவாளிகளை தண்டனை காலத்திற்கு முன்பே குஜராத் பாஜக அரசு விடுதலை செய்தது. இந்த விடுதலையை இந்து அமைப்புகளும், பாஜக வும் கொண்டாடின. வஞ்சிக்கப்பட்ட பில்கிஸ் பானுவும் மனச்சாட்சியுள்ள மனிதர்களும் கையறு நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டனர்.

கொடூரத்தின் உச்சம்

காஷ்மீரத்தில் உள்ள கத்துவா கிராமத் தில் ஆடு, குதிரை, மாடுகள் மேய்க்கும் குஜ்ஜர் எனப்படும் முஸ்லிம் நாடோடி மேய்ப்பர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் யூசுப் புஜ்வாலா, நசீமா பிபி இவர்களின் மகள் எட்டு வயது சிறுமிஆசீபா. காணாமல் போய் 5 நாட்களுக்குப் பிறகு சிறுமியின் உடல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. கால், கைகள் உடைந்து, மண்டையோடு சிதைக்கப்பட்டு, உடல் முழுக்க ரத்தமாக, கீறல்களுடன், உடல் நீல நிறத்தில் மாறி பிணமாகக் கிடந்தாள். ஏழுபேரை குற்றவாளிகள் என தனிப்படையின் விசாரணைக் குழு உறுதி செய்தது. குற்றவாளிகளில் 2 பேர் 18 வயது நிரம்பாதவர்கள், 4 பேர் போலீஸ்காரர்கள், அதில் ஒருவர் ஆசீபா வழக்கை விசாரித்து வரும் தீபக் என்ற காவலர். இவர்கள் அனைவரும் பாஜக, ஆர்.எஸ்.எஸ், இந்துத்துவா அமைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்கள். இது பற்றி பேசிய பாஜகவைச் சேர்ந்த ராஜீவ் ஜாஸ்ரோட்டியா, இது அந்த சிறுமியின் குடும்ப விசயம் என்றார். குற்றவாளிகளைக் கைது செய்வதை எதிர்த்து இந்து அமைப்பு நடத்திய பேரணியில் இரண்டு பாஜக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பங்கேற்று குற்றவாளிகள் கைதுக்கு எதிராக முழக்கம் எழுப்பினர். பிரதமர் மோடி இது பற்றி ஒரு வார்த்தைகூடப் பேசாமல் மௌனம் காத்ததை உலகமே வேதனையுடன் பார்த்தது. ஆசீபாவின் உடலை எங்கள் பகுதியில்

எரிக்கக்கூடாது என்று பாஜகவின் சார்பு அமைப்புகள் மிரட்டினர். இதனால் 7 கி.மீ தூரம் கொண்டு சென்று அந்த சிறுமியின் உடலை எரியூட்டினர். ஆசீபா ஒரு மனித உயிராகவே மதிக்கப்படவில்லை. இச்சம்பவம் இந்து மத அடிப்படைவாதிகளுக்கு எந்த உறுத்தல்களையும் ஏற்படுத்தவில்லை.

மல்யுத்த மகளிரும் தப்பவில்லை

இந்திய மல்யுத்த வீரர்கள், 2023 ஜனவரி 18-ஆம் தேதி பாலியல் துன்புறுத்தலுக்கு எதிராக போராட்டத்தை முன்னெடுத்தனர். இந்திய மல்யுத்தகூட்டமைப்பின் முன்னாள் தலைவரும், பாஜக எம்பியு மான பிரிஜ் பூஷண் சரண் சிங் மல்யுத்த வீராங்கனைகளுக்கு பாலியல் தொல்லை கொடுத்ததாக புகார் எழுந்த நிலையில், அவர் மீது வழக்கு பதிவு செய்யக் கோரி முன்னணி மல்யுத்த வீராங்கனைகள் வினேஷ் போகத், சாக்ஷி மாலிக், சங்கீதா போகத் மற்றும் மல்யுத்த வீரர் பஜ்ரங் புனியா உள்ளிட்டோர் தில்லி ஜந்தர் மந்தர் பகுதியில் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர் அனுராக் தாகூரை அவரது வீட்டில் சந்தித்து முறையிட்டனர். இந்திய ஒலிம்பிக் சங்கத் தலைவர் பி.டி.உஷாவிடம் கடிதம் எழுதினர். மே-29 அன்று மல்யுத்த வீரர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டதற்கு பலத்த கண்டனங்கள் எழுந்தன. மே-30 தாங்கள் வென்றபதக்கங்களை கங்கையில் வீசப்போவதாக மல்யுத்த வீரர்கள் அறிவித்து கண்ணீர்மல்க தங்கள் எதிர்ப்புக் குரலை ஊடகங்களில் தெரிவித்தனர்.

பாலியல் குற்றவாளியை பாதுகாக்க மிரட்டும் பாஜக

சர்வதேச மல்யுத்த சம்மேளனம், சர்வதேச ஒலிம்பிக் கமிட்டி உள்ளிட்டவை இப்பிரச்சனையை விசாரிக்கும் விதத்தை கேள்வி எழுப்பி கண்டனம் தெரிவித்தது. எத்தனை எதிர்ப்புகள் வந்தாலும் பாலியல் குற்றம் செய்தவர் பாஜக நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் என்பதால் அவரைப் பாதுகாக்க வரிந்து கட்டிக்கொண்டு நிற்கிறார்கள். ஒருபடி மேலே போய் போராட்டத்தை வாபஸ் வாங்கச் சொல்லி அமித்ஷா மிரட்டுகிறார். போராட்டத்தை வாபஸ் பெற்றுவிட்டதாக ஊடகங்களுக்கு அதிகாரப்பூர்வமற்ற செய்தியை பரப்பி போராட்டத்தை மழுங்கடிக்கச் செய்யும்வேலையைச் செய்தனர். இந்தியாவின் பெருமைமிகு மகள்கள் கண்கலங்கி 6 மாதங்களாக தெருவில் நிறுத்தப் பட்டுள்ளனர். முன்னாள் மத்திய அமைச்சர் சின்மயானந்தா சட்டக் கல்லூரி மாணவி கொடுத்த பாலியல் புகாரில் கைது செய்யப்பட்டார். உச்சநீதிமன்றம் தலையிட்டு நேரில் ஆஜராக வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியது. அதன் பிறகு சிறப்பு புலனாய்வு குழு அமைக்கப்பட்டது. அந்த புலனாய்வுக் குழு அவரை கைது செய்தது. நீதிமன்ற நடவடிக்கையால் இது சாத்தியமாக்கப்பட்டது. இப்படியான வன்முறைகள் வரம்பின்றி நடைபெறுவது அதிகரித்துள்ளது. மதிக்கப்படவேண்டிய பெண்ணினம் அவமதிக்கப்படுகிறது. மனித சமூகத்தில் முதன்முதலில் ஒடுக்கப்பட்ட பகுதியினராக இருந்தவர்கள் பெண்கள்தான் என்பது முந்தைய வரலாறு. காலச்சக்கரத்தை பின்னோக்கிச் செலுத்தும் பிற்போக்குசக்திகளை சாக்ஷி மாலிக், சங்கீதா போகத் போன்ற பெண் சக்திகள் முறியடிக்கும் என்பது எதிர்கால வரலாறாகும்.

சீறுவோர் சீறு

(மாநாட்டிற்காக வெளியிடப்பட்ட சிறு பிரசுரம்)

பெண்ணுக்கு உரிமை வேண்டும், விடுதலை வேண்டும் என்று பேசுபவர்களை எல்லாம் 'ஒரு மாதிரியாக' தான் இச்சமூகம் பார்க்கிறது. ஏனென்றால் நமது சமூகம் 'வேறு மாதிரியாக' அதாவது ஆண் மேலாதிக்க கட்டமைப்போடு இயங்குகிறது. பாலின நிகர்நிலை என்பது ஒரு வளர்ச்சி அடைந்த நாகரிக சமூகத்தின் இயல்பான குணம்சமாக இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் நடைமுறை அப்படி இல்லை. வளர்ச்சி அடைந்த, நவீனத்துவம் பெற்ற நாடுகளில் எல்லாம் நிகர் நிலை வந்து விட்டதா என்று சொன்னால் நிச்சயமாக இல்லை. பல நூறு ஆண்டுகளாக பெண் அடிமைத்தனம் அனைத்து தளங்களிலும் நிலை பெற்று நிற்கிறது.

பெண் என்றைக்குமே சமத்துவ நிலையில் இல்லை, வரலாற்றின் துவக்கத்திலிருந்து ஆணுக்கு கட்டுப்பட்டவளாகத்தான் இருக்கிறாள், எனவே எதிர்காலத்திலும் இதுதான் தொடர வேண்டும் என்று தர்க்கம் பேசுபவர்கள் உண்டு. ஆதி மனிதர்கள் குழுக்களாக (கணங்களாக) வாழ்ந்த போது, அந்த குழுக்களுக்கு பெண்கள் தலைமை தாங்கினார்கள், வழிகாட்டினார்கள் என்பதெல்லாம் வரலாற்றின் ஒரு பகுதி. பெண்ணடிமைத்தனத்துக்கான காரணங்களை தேடும் போது, பொதுவாக முன்வைக்கப்படுகிற, பெண்ணுக்கு பெண்ணே எதிரி அல்லது ஆண் தான் எதிரி என்கிற வாதங்கள் அறிவியல் சார்ந்தவை அல்ல. ஏனெனில் பெண் அடிமைத்தனம் என்பது வரலாற்று நிகழ்வு முறையில் குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் உருவானது.

“பெண் ஏன் அடிமையானாள்” என்கிற நூலில், பெரியார் அவர்கள் ஆணாதிக்க சமூகத்தின் மீது சவுக்கடி கொடுத்து, அதனைப் புரட்டி எடுத்து, சமூகத்தில் நிலவும் பெண்ணடிமைத்தனம் எப்படி எல்லாம் கட்டமைக்கப்படுகிறது, அதில் உள்ள புரட்டுகள் என்ன என்பது குறித்து மிக விரிவாக, நுணுக்கமாக எடுத்துரைக்கிறார்.

பெண்ணடிமைத்தன வேர்கள்:

மார்க்சிய ஆசான் எங்கல்ஸ், “குடும்பம் தனிச்சொத்து அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்” என்கிற நூலில் பெண்ணடிமைத்தனத்தின் வேர்களை தோலுரித்துக் காட்டுகிறார். மேய்ச்சல் சமூக காலகட்டத்தில் காட்டு விலங்குகள் அடக்கப்பட்டு வீட்டு விலங்குகளாக பயிற்றுவிக்கப்பட்டன. அக்காலத்தின் பிரதான உற்பத்தி முறையாக, செல்வமாக கால்நடைகள் அமைந்தன. இப்பணியில் ஆண்கள் ஈடுபட்டதால் இந்த செல்வம் அவர்கள் கட்டுப்பாட்டில் போனது. அதுவரை இல்லாதது போல் பெண்களை விட ஆண்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றவர்களாக மாறினர். தனக்கு பிறகு தன் வாரிசுகளின் கையில்

செல்வங்கள் போக வேண்டும் என்ற நிலையில் வாரிசுகளை அடையாளம் காண ஒருதார மணம் தேவைப்பட்டது.பெண்ணின் மீது ஆணின் கட்டுப்பாடு உருவானது.

அதே சமயம் ஆண்கள் கையில் செல்வம் குவிந்தது என்னும் போது அது அனைத்து ஆண்கள் கைக்கும் போகவில்லை. குழு தலைவர்கள் மற்றும் அவர்களுக்கு நெருக்கமானவர்களிடம் தான் போனது. உபரி உருவானது. குழுக்களுக்கு இடையே போர் நடக்கும் போது தோற்றவர்கள் கொல்லப்படும் முறை மாறி அவர்கள் அடிமைகளாக பிடிக்கப்பட்டு கால்நடை பராமரிப்புக்கு பயன்படுத்தப்பட்டனர். குழு தலைவர்களின் கட்டுப்பாட்டில் அடிமைகளும் உள்ளடக்கப்பட்டனர். இருப்பவர் இல்லாதவர் என இடைவெளி ஏற்பட்டது. வர்க்க சமூகத்தின் துவக்கம் இப்படித்தான் இருந்தது.

இவ்வாறாக உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சி, உற்பத்தி சாதனங்கள் மீது யாருக்கு கட்டுப்பாடு, அதை ஒட்டி உருவாகும் சமூக உறவுகள் (குடும்ப உறவும் சேர்த்து) இவற்றுக்கிடையே உள்ள இயக்கவியல் தொடர்புகளை எங்கல்ஸ் நிறுவுகிறார். வர்க்க சமூகமும் பெண்ணடிமைத்தனமும் ஒத்திசைந்து தோன்றியது என்பதை இவ்வாறு முன் வைக்கிறார். தனி உடமைக்கும் பெண் அடிமைத்தனத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு இங்கு விளக்கப்படுகிறது. புராதன பொதுவுடமை சமூக அமைப்பில் கணங்களுக்கு தலைமை தாங்கும் இடத்தில் இருந்த பெண்கள், வர்க்க சமூகத்தில், நேர் எதிராக அடிமை நிலைக்கு தள்ளப்பட்டதை இந்த நூல் விரிவாக ஆதாரங்களோடு விளக்குகிறது. தனி உடமை தகர்க்கப்பட்டு அமைக்கப்படும் பொதுவுடமை சமூக அமைப்பே பெண் விடுதலைக்கான புற (பௌதிக) சூழலை ஏற்படுத்தும் என இந்நூல் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

பெண்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை குறித்து சி.பி.ஐ(எம்):

சி.பி.ஐ(எம்)யின் 20வதுஅகில இந்திய மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட “சில தத்துவார்த்த பிரச்சனைகள் குறித்த தீர்மானம்” (பத்தி 10.22) கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறது:

“ பாலின பாகுபாடு நிலப்பிரபுத்துவத்தின் மிச்ச சொச்சம் மட்டுமல்ல, வர்க்க சமூகங்கள் அனைத்திலும் உள்ளார்ந்த அம்சமாக உள்ளது. அசமத்துவ வேலை பங்கீடு, குடும்பத்திற்குள் பெண்கள் மீது சுமத்தப்படும் கூடுதல் சுமை போன்றவை நவீன தாராளமய கொள்கைகளால் தீவிரமாகியுள்ளன. அரசு, தம் சமூக பொறுப்புகளை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கைவிடுவது, இப்பிரச்சினையை அதிகரிக்கிறது. பாலின அசமத்துவத்திற்கும், எவ்வித வடிவத்தில் வரும் சமூக ஒடுக்கு முறைக்கும் எதிரான போராட்டம் வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும். தொழிலாளி வர்க்க கட்சி என்கிற முறையில், பாலின பாகுபாட்டிற்கு எதிரான சமூக உணர்வை மக்கள் மத்தியில் உருவாக்குவது என்பது வர்க்கப் போராட்டத்தை வலுப்படுத்துவதன் உள்ளார்ந்த பகுதியாகும்” இந்தியச் சூழலில் சமூக ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டம் வர்க்க போராட்டத்தை வலுப்படுத்துவதன் பகுதியாகும் என சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

சமூக மாற்றத்துக்கான சி.பி.ஐ(எம்)யின் திட்டம், “பெண், உழைப்பாளி, குடிமகள் என்கிற மூன்று மட்டங்களில் பெண்கள் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள். பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக

தளங்களில் தாராளமயமாக்கல், புதிய வடிவங்களில் ஆன ஒடுக்குமுறைகளை உருவாக்கி இருக்கிறது. இது பெண்கள் மீதான வன்முறை அதிகரிப்புக்கு இட்டு செல்கிறது. பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கு பொருளாதார சுதந்திரமும், சமூக மற்றும் அரசியல் வாழ்க்கையில் சுதந்திரமான பங்கு பாத்திரமும் அடிப்படை முன் நிபந்தனைகளாகும். பாகுபாட்டை எதிர்த்து பெண் சமத்துவத்திற்காக நடத்தப்படும் போராட்டங்கள், சமூக விடுதலைக்கான இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாகும்” என குறிப்பிடுகிறது.

எனவே பெண் போகப் பொருளும் அல்ல, கருணை காட்ட வேண்டிய பொருளும் அல்ல.. பெண் மனித குலத்தின் ஒரு பகுதி.. பெண்ணுரிமை என்பது மனித உரிமைக்குள் அடங்கும்.

சி.பி.ஐ(எம்) கூறுவது போல் மூன்று மட்டங்களில் பெண்கள் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள். பெண் என்பதால் பாலியல் தொந்தரவுகள், வல்லுறவு, குடும்ப வன்முறை, வரதட்சணை, கருக்கொலை, சிசுக்கொலை போன்றவற்றை சந்திக்க நேரிடுகிறது. இரண்டாவதாக உழைக்கும் மக்களின் ஒரு பகுதி என்பதால் தொழிலாளிகள் விவசாயிகள் விவசாய தொழிலாளிகள் மத்தியதர ஊழியர் என்கிற அடிப்படையில் உழைக்கும் வர்க்கம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளை அந்தந்த மட்டத்தில் பெண் உழைப்பாளிகளும் எதிர்நோக்குகிறார்கள். பணிகூழல், ஊதியம் உள்ளிட்ட பொருளாதார அம்சங்களைக் கூறலாம். பெண் தொழிலாளிகளைப் பொறுத்தவரை சம வேலைக்கு சம ஊதியம் இன்மை, பணியிடங்களில் பாலியல் துன்புறுத்தல், மகப்பேறு விடுப்பு, மாதவிடாய் மற்றும் கர்ப்ப கால பிரச்சனைகள் உள்ளிட்ட கூடுதல் பிரச்சனைகளை சந்திக்கின்றனர். மூன்றாவதாக குடிமகள் என்கிற அடிப்படையில் விலைவாசி உயர்வு, வேலையின்மை, வறுமை, அடிப்படை சுகாதார பிரச்சனைகள், போக்குவரத்து, குடியிருப்பு, உள்ளிட்ட பல பிரச்சனைகளை சந்திக்கிறார்கள். வீட்டு வேலைகள், குழந்தை பராமரிப்பு, வீட்டு பராமரிப்பு உள்ளிட்ட பல்வேறு வேலைகள் பொதுவாக பெண்ணின் மீதே சுமத்தப்படுகின்றன.

முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பு நவீனமாக கருதப்படுவதால் பெண் அடிமைத்தனம் போன்ற கடந்த கால பிற்போக்கு சித்தாந்தம் ஓரளவு நீர்த்துப்போகும் என்கிற எதிர்பார்ப்பு பலரிடம் உள்ளது. ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பில் உழைப்பு சுரண்டல் அதிகரிப்புக்கு சமூக ஒடுக்குமுறை ஒரு தளமாக அமைகிறது. பெண்கள் மற்றும் பட்டியலின மக்கள் சமூகத்தில் தாழ்ந்த அந்தஸ்தை பெற்றிருப்பதால் அவர்களது உழைப்புக்கான மதிப்பும் குறைத்தே கணக்கிடப்படுகிறது. அதாவது சாதிய பாலின பாகுபாடுகளை முதலாளித்துவம் மலிவு உழைப்பாக பயன்படுத்துகிறது. லாபத்தை அதிகரித்துக் கொள்கிறது. எனவே தான் முதலாளித்துவ சமூகத்தில் பெண்கள் மீதான வன்முறையும், ஒடுக்கு முறையும் அழிக்கப்படுவதில்லை. மாறாக புதிய புதிய வடிவங்களை பெறுகின்றன. உதாரணமாக இணையதள வன்முறையைக் கூறலாம். நவீன தொழில்நுட்பத்தை பயன்படுத்தி செய்யப்படும் கருக்கொலை மற்றும் ஓர் உதாரணம். வாடகை தாய், கருமுட்டை விற்பனை போன்ற நடவடிக்கைகள் அனைத்துமே

முதலாளித்துவ சமூகத்தில் நடக்கும் பெண்ணுக்கு எதிரான சுரண்டலாகத் தான் பார்க்க வேண்டும்.

பாலினமும் கற்பிதங்களும்:

பெண்கள் அனைவரும் ஒரே மாதிரியான அளவு வன்முறையை சந்திப்பதில்லை. பொருளாதாரத்தில் நலிந்தவர்கள் அதாவது ஏழை பெண்கள் அதிகம் வன்முறையை சந்திக்கிறார்கள். அதேபோல் தலித் பெண்கள் மற்ற வன்முறையோடு சேர்த்து சாதிய வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். சாதி வர்க்கம் பாலினம் என்று அனைத்து மட்டங்களிலும் தலித் பெண்கள் ஒடுக்கு முறையை சந்திக்க வேண்டி இருக்கிறது. பழங்குடியின பெண்களும் பொருளாதார சமூக பின் தங்கிய நிலை காரணமாக கூடுதல் பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ளும் நிலையில் உள்ளனர். மதவெறி சித்தாந்தத்தை கொண்ட ஆர் எஸ் எஸ் வழிகாட்டுதலில் இயங்கும் பாஜக ஆட்சியின் கீழ் சிறுபான்மை பெண்கள் வெறுப்பு அரசியலையும் நடவடிக்கைகளையும் சந்திக்க வேண்டி இருக்கிறது. திருநர் சமூகத்தினர், மாற்றுத்திறனாளி பெண்கள் மற்றவர்களை விட வேறுபட்ட சிக்கல்களை எதிர்நோக்கும் இடத்தில் உள்ளனர்.

கணவனை இழந்தவர்கள், கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள், கணவனிடமிருந்து பிரிந்து வாழ்பவர்கள் அனைவரும் தனித்து வாழும் பெண்களாக கருதப்படுகிறார்கள். சமூகத்தில் இவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள் மிக அதிகம். பண்பாட்டு ரீதியாக, சடங்கு சம்பிரதாயம் என்கிற பெயரில் அதிகம் பாகுபடுத்தப் படுபவர்கள் இவர்கள். அவதூறுகளையும் பாலியல் தொல்லைகளையும் கூடுதலாக சந்திக்கும் நிலையில் இவர்கள் உள்ளனர்.

பெண் தொழிலாளிகள் பெண் மற்றும் தொழிலாளி என்கிற இரண்டு தளங்களில் இரட்டை ஒடுக்கு முறைக்கு இலக்கு ஆகிறார்கள். பெண்ணை தொழிலாளியாக விவசாயியாக அங்கீகரிப்பதற்கே சமூகத்தில் பல தயக்கங்கள் உண்டு. பிரபல ஊடகவியலாளர் சாய்நாத் அவர்கள் சொன்னதைப்போல, ஓர் ஆண் விவசாயி தற்கொலை செய்து கொண்டால் விவசாயி தற்கொலை என்கிற தலைப்பில் செய்தி வரும்.. ஒரு பெண் விவசாயி தற்கொலை செய்து கொண்டால் விவசாயியின் மனைவி அல்லது மகள் தற்கொலை என வரும். பெண் காவலர்கள் மிகச் சிரமமான பணிச் சூழலுக்கு இடையே செயல்படுகிற எதார்த்தத்தை கணக்கில் எடுக்காமல், காவல் நிலையத்தில் அமர்ந்து அவர்கள் நகச் சாயம் பூசிக்கொண்டு இருப்பதைப் போல ஒரு துணுக்கு ஒரு வார பத்திரிக்கையில் வெளிவந்தது. ஓர் அலுவலக வரவேற்பு ஊழியர்,தான் பெண் என்பதை பயன்படுத்தியே பதவி உயர்வு பெற்றதான துணுக்குகள் பரவலாக கடந்த காலத்தில் வெளிவந்துள்ளன.பாட புத்தகங்கள் உட்பட தொழிலாளி விவசாயி மேனேஜர் என்றால் ஆணின் உருவம் தான் படமாக வரையப்படுகிறது.

ஆண் பெண் என்பது பாலினம். பாலினத்தின் மீது ஆண்மை பெண்மை என்கிற கற்பிதங்கள் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. வீரம் துணிச்சல் உள்ளிட்ட குணாம்சங்கள்

ஆணுக்கு உரியதாகவும், அச்சம் நாணம் மடம் பயிர்ப்பு பெண்ணுக்கு உரியதாகவும் பழங்காலத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டது எனினும், அதனுடைய மிச்ச சொச்சங்கள், பிற்போக்கு எதிர்பார்ப்புகள் நவீன சமூகத்திலும் நிலவி வருகின்றன. நாணமும் அச்சமும் நாய்கட்டு வேண்டுமாம் என்றார் பாரதி. குணங்கள் அனைத்தும் மனித குணங்கள் தான். வெட்கப்பட வேண்டியதற்கு அல்லது கோபப்பட வேண்டியதற்கு யாராக இருந்தாலும் பட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். ஆணாக இருந்தாலும் பெண்ணாக இருந்தாலும் அந்த குணம் அவர்களுக்குள் நிச்சயமாக இருக்கும். ஆனால் ஆணும் பெண்ணும் வெவ்வேறு மாதிரி குணங்களைக் கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும், நடந்து கொள்ள வேண்டும் என ஆணாதிக்க சமூகம் கட்டமைக்கிறது, சமூக ரீதியாக தயார் படுத்துகிறது.

இந்தியன் பீனல் கோடா - சமூக பீனல் கோடா?

ஆணாதிக்க சமூகம் எந்த அளவுக்கு போகிறது தெரியுமா? பெண்ணின் மீதான வன்முறைக்கு அவரது உடையை காரணம் சொல்லி குற்றத்தை நியாயப்படுத்துகிறது. இது சமூகத்தின் அனைத்து மட்டங்களிலும் விரவி கிடக்கிறது. குழந்தைகள் மீதான வல்லுறவுக்கு எந்த உடையை காரணம் சொல்வார்களோ தெரியவில்லை... ஊசி இடம் கொடுக்காமல் குற்றம் நடக்குமா என்று ஒரு திரைப்படக் கலைஞர் பேசினார். நிர்பயா தவறான நேரத்தில் தவறான இடத்தில் இருந்தார், எனவே தான் குற்றம் நடந்தது என தமிழகத்தில் ஒரு நீதிபதியே பேசினார். கார்களை தெருவில் ஓட்டாமல் வீட்டிலேயே நிறுத்தி வைத்து இருந்தால் விபத்து நடக்காது, அதைப் போல பெண்கள் வீட்டுக்குள்ளேயே இருந்தால் வன்முறை நடக்காது என ஒன்றுபட்ட ஆந்திராவின் சட்டமன்ற அவைத்தலைவர் கூறினார். நிர்பயாவுக்கு நடந்தது போல என் சகோதரிக்கு நடந்திருந்தால் பண்ணை வீட்டில் வைத்து அவளை கொளுத்தி இருப்பேன் என்று நிர்பயா மீதான வன்முறையை விசாரித்த ஒரு காவல்துறை அதிகாரி பேட்டி கொடுத்தார். சிதம்பரம் பத்மினிக்கு அண்ணாமலை நகர் காவல் நிலையத்தில் நடந்த பாலியல் வன்கொடுமை மக்களை அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கிய போது, விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கும் போதே அன்றைய மாநில காவல்துறை இயக்குனர் பாதிக்கப்பட்ட பெண் குறித்து பகிரங்கமாக அவதூறு செய்தார். ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் காவல்துறையினர் மீது பாலியல் வல்லுறவு குற்றச்சாட்டுகள் எழும்போதெல்லாம் புகார் கொடுத்த பெண்ணின் நடத்தையை கேள்விக்கு உள்ளாக்கும் போக்கு பரவலாக இருந்தது. இப்போதும் அது வெவ்வேறு வகைகளில் தொடர்கிறது, பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணையே பலிகடாவாக ஆக்கும் நிலை தான் உள்ளது.

மிக அண்மையில் விருத்தாசலத்தில் மாமியார் மருமகள் மீது அமிலம் வீசியது, கொசு மருந்தை வாயில் ஊற்றியது உள்ளிட்ட கொடூரம் வெளிவந்தது. அந்தப் பெண் அணிந்திருந்த நைட்டி அமிலத்தில் எரிந்து, உடலின் பல பாகங்கள் பலத்த காயமுற்று, ஒரு பக்க கண் பார்வையே கெடுகிற அளவுக்கு நிலைமை உருவானது. ஆனால் கணவன் தரப்பில் சொல்லப்பட்ட காரணம் என்ன, அந்த பெண்ணின் நடத்தை சரியில்லை என்பது தான். அது உண்மைதானா என நமக்கு தெரியாது. ஆனாலும் அதைச் சொன்னால் குற்றத்தை நியாயப்படுத்தி விட முடியுமா? தண்டனை வழங்கும் அதிகாரத்தை அவரவரே கையில்

எடுக்க முடியுமா? ஆனால் ஆணாதிக்க சமூகம் இத்தகைய பிற்போக்கு வாதங்களுக்கு ஒப்புதல் அளிக்க வைக்கிறது.

தமிழகம் உட்பட பல்வேறு மாநிலங்களில் சாதி ஆணவக் கொலைகள் அதிகரித்து வருகின்றன. தலைவாரி பூச்சூட்டி உன்னை பாடசாலைக்கு போ என்று சொன்னாள் உன் அன்னை என்கிற கவிஞர் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரத்தின் வரிகள் உருவாக்குகிற காட்சி வேறு.. சாதி மறுப்பு திருமணம் செய்தால் குடும்பமே சேர்ந்து பெற்ற மகளை கொன்று போடுகிற எதார்த்தம் வேறாக உள்ளது. பாசம் நேசம் என்பதெல்லாம் வேஷங்கள் ஆக மாறி சாதி என்கிற ஆணவமே தலை தூக்கி கொக்கரிக்கிறது. சாதி ஆணவ குற்றங்கள் என்று வரும் போதுஅதில் சாதிய கண்ணோட்டம் மட்டுமல்ல, பெண்ணடிமைத்தனமும் சேர்ந்தே உள்ளது. ஒரு சாதியின் பெருமை அதன் தூய்மையோடு இணைத்து பார்க்கப்படுகிறது. தூய்மை என்பது பெண் அதே சாதியில் திருமணம் (அகமண முறை)செய்து வாரிசை பெற்றுக் கொடுத்து குலப்பெருமையைப் பாதுகாப்பது என்ற பொருளில் வருகிறது. பல நேரங்களில் தலித் இளைஞனை திருமணம் செய்து கொள்ளும் பெண்ணுக்கு பெற்றோரின் கையில் சாவுதான் காத்திருக்கிறது. பல தருணங்களில் அந்த இளைஞனும் கொல்லப்படுகிறான்.

மொத்தத்தில்இந்தியன் பீனல் கோடை விட சமூக பீனல் கோடே தூக்கலாக உள்ளது என்பதை மறுக்க முடியாது. பெண்ணின் விருப்பத்திற்கு விரோதமாகவோ பெண்ணின் சம்மதம் இன்றியோ நடைபெறும் பாலியல் நடவடிக்கை வல்லுறவுதான், தாக்குதல்தான் என சட்டம் தெளிவாக சொல்லுகிறது. எனவே பெண்ணின் நடை உடை பாவனை சரியில்லைஎன்பன போன்ற வாதங்களுக்கு இங்கு இடமே இல்லை. இந்த வாதங்களை முன் வைப்பது குற்றவாளியை பாதுகாக்கும் செயல் என்பதில் இரு வேறு கருத்துக்கு இடம் இருக்க முடியாது.

உடுப்பவை மட்டுமல்ல

எனக்கான எதையுமே

தீர்மானிக்க வேண்டியது

அவர்களும் அல்ல இவர்களும் அல்ல நான்

நான் மட்டும்..

கவிஞர் எஸ்.ஃபாயிஸா அலி

இதனால்தான் பாலியல் தாக்குதலோ வல்லுறவோ நடந்தால் வெளியே சொல்வதற்கு தயங்கும் நிலை இன்றைய சூழலிலும் நீடிக்கிறது. பாலியல் தாக்குதல் நடந்த உடனேயே ஏன் புகார் கொடுக்கவில்லை, ஏன் மற்றவர்களிடம் சொல்லவில்லை என்பன போன்ற

கேள்விகள் ஆணாதிக்க சமூக சூழலில் முற்றிலும் பொருத்தமற்றவை. மீடு இயக்கம் இதன் குறிப்பான உதாரணம். பாலியல் தொல்லைகள் நடந்து 15 வருடம், 18 வருடம் கழித்தே வெளியில் சொல்வதற்கான துணிச்சல் வந்தது என பல்வேறு பெண்கள் உலக அளவில் கூறினர். அண்மையில் கூட சென்னையில் கலாஷேத்ரா நிறுவனத்தின் அங்கமான ருக்மணி அருண்டேல் கவின் கலை கல்லூரி மாணவிகள், சில பேராசிரியர்கள் குறித்து புகார் அளித்த போது மாணவிகளுக்கு எதிரான அவதூறு சமூக வலைத்தளத்தில் மேலோங்கியது. இத்தகைய போக்குகள் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் புகார் கொடுக்க முன்வருவதைத் தடுக்கும்.

களப்போராட்டங்கள் ஒருபுறம் நடந்தாலும், கருத்தியல் தளத்தில் ஆண் மேலாதிக்க சிந்தனைகளை எதிர்த்து வலுவான போராட்டத்தை முன்னெடுக்க வேண்டிய அவசியத்தை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

சட்டங்கள் திருத்தப்பட்ட வரலாறு:

ஒரு சில உதாரணங்களை பார்ப்போம். 1889ல் குழந்தை திருமணம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட காலத்தில் மேற்கு வங்கத்தில் ஃபூல்மணி என்கிற 10 வயது சிறுமி, 30 வயது கணவன் தாம்பத்திய உறவுக்கு கட்டாயப்படுத்தியதால் இறந்து போனாள். அதற்கு பின்னர் தான் ஏஜ் ஆப் கன்சென்ட் (age of consent) என்று அழைக்கப்படுகிற, பாலுறவுக்கு சம்மதம் தரும் வயது 12 ஆக உயர்த்தப்பட்டது.

1979களில்அன்றைய உத்தரப் பிரதேசத்தில் விவசாயிகள் குறிப்பாக பெண்களால் துவங்கப்பட்ட சிப்கோ இயக்கம், வனங்களின் மீதான உரிமை குறித்தும் சுற்றுச்சூழல் குறித்தும் பின்னால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களுக்கு முன்னோடியாக திகழ்ந்தது. ஆந்திர மாநில அறிவொளி இயக்கத்தின் பாடமாக இடம் பெற்ற “சீதம்மாவின் கதை”யால் ஈர்க்கப்பட்டு நெல்லூரில் சாராயக் கடைகளை அடித்து தகர்த்த பெண்கள் போராட்டம் தான் நாடு முழுமைக்குமான சாராய எதிர்ப்பு போராட்டத்தின் முன்னணி ஏர்.

1972ல் மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் மதுரா என்கிற இளம் ஆதிவாசி பெண் காவல் நிலையத்தில் கூட்டு பாலியல் வல்லுறவு செய்யப்பட்ட குற்றத்தில் இறுதியாக உச்ச நீதிமன்றம் குற்றவாளிகளை விடுவித்தது. நாட்டின் பல இடங்களில் போராட்டங்கள் வெடித்தன. பெண்கள் இயக்கங்கள் அதில் முன்னணியில் நின்றன. இதன் விளைவாக 18 வயதுக்கு கீழான பெண் சம்மதம் கொடுத்தாரா இல்லையா என்பது பிரச்சனையே அல்ல, 18வயதுக்கு கீழ் பட்ட பெண்ணுக்கு இது நடந்தால், அது பாலியல் வல்லுறவு தான் என்று பின்னால் சட்டத் திருத்தம் வருவதற்கு இந்த சம்பவம் தான் காரணமாக அமைந்தது. 1987ல் ராஜஸ்தானில் 18 வயது இளம் பெண் ரூப் கன்வர் உடன்கட்டை ஏற்றப்பட்டு, கொல்லப்பட்ட கொடூரத்துக்கு பின் நாடு முழுவதும் எழுந்த கொந்தளிப்பின் பின்னணியில், உடன்கட்டை ஏறும் பழக்கத்தை தடை செய்யும் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

1992ல் குழந்தை திருமணத்தை தடுத்து நிறுத்தியதற்காக கும்பல் பாலியல் வல்லுறவு செய்யப்பட்ட ராஜஸ்தான் மாநில அரசுப் பணியாளர் பன்வாரி தேவியின் போராட்டம், நாடு தழுவிய ஆதரவு, விஷாகா என்கிற தன்னார்வ அமைப்பு உச்சநீதிமன்றத்தில் போட்ட வழக்கு உள்ளிட்ட தலையீடுகள் பணியிடங்களில் பாலியல் துன்புறுத்தல் தடுப்புச் சட்டம் வருவதற்கு வழிவகை செய்தன. முதன்முறையாக, பாலியல் தொல்லை செய்யும் குற்றவாளியின் கோணத்திலிருந்து அல்ல.. பாதிக்கப்படும் பெண்ணின் கோணத்தில் இருந்தே, சொல்லப்பட்ட விஷயங்கள் துன்புறுத்தலா இல்லையா என தீர்மானிக்க முடியும் என்பன போன்ற அம்சங்கள் சட்டத்தில் உள்ளார்ந்த இடம் பெற்றன. 2012ல் டெல்லியில் ஓடும் பேருந்தில் மிக மிக கொடூரமாக கும்பல் பாலியல் வல்லுறவு செய்யப்பட்ட நிர்ப்பயா வழக்கு, அதைத் தொடர்ந்து நாட்டையே அதிர வைத்த போராட்டங்கள் போன்றவற்றின் விளைவாக வர்மா கமிஷன் அமைக்கப்பட்டு, அதன் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் பாலியல் வல்லுறவு குறித்த சட்டங்களில் பல திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. ஒரு பெண் தன் விருப்பமின்மையை வெளிக்காட்டிய பிறகும் நேரடியாகவோ சமூக வலைத்தளத்தின் மூலமாகவோ ஒருவர் பின் தொடர்ந்தார் என்றால், கடந்த காலத்தில் ஏதோ ஒரு விதத்தில் அந்தப் பெண் ஈடுபாடு காட்டுவதால் தான் நடக்கிறது என்று ஒதுக்கி தள்ளப்பட்டது.இன்று அது பின்னுக்குப் போய், ஐபிசியில் ஒரு புதிய குற்றப்பிரிவு (stalking) சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு பெண்ணின் சம்மதம் இன்றி அவளது அந்தரங்கமான படங்களை எடுப்பதோ அல்லது சம்மதத்துடன் எடுத்தாலும் சம்மதமின்றி சுற்றுக்கு விடுவதோ குற்றம் என்று மற்றொரு புதிய பிரிவு (voyeurism) சேர்க்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் வர்மா கமிஷன் பரிந்துரையை அரசு ஏற்ற பிறகு நடந்திருக்க கூடிய நிகழ்ச்சி போக்குகள். அரசியல் கட்சி என்ற முறையில் வர்மா கமிஷனை சி.பி.ஐ(எம்) நேரில் சந்தித்து எழுத்து மூலமாக ஆலோசனைகளை அளித்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1988ல் பஞ்சாபைச் சேர்ந்த ரூபன் தியோல் பஜாஜ் என்கிற ஐஏஎஸ் அதிகாரி, டிஜிபி கே பி எஸ் கில் தன் பின்புறத்தை தட்டியது பாலியல் துன்புறுத்தல் என வழக்கு தொடர்ந்தார். தட்டியது மிகப் பெரிய குற்றமா, மதுபானம் இருக்கும் விருந்துக்கு நீ என் போனாய் என்கிற சரமாரி கேள்விக்கணைகள் மத்தியில் என் உடல் என் உரிமை என்கிற அடிப்படையில் விடாமல் போராடி 2005ல் உச்ச நீதிமன்றம் கில் செய்தது குற்றம் என்கிற முடிவுக்கு வந்து மூன்று மாத சிறை தண்டனை என அறிவித்தது.அதுவும் சிறையில் கழிக்க வேண்டாம் புரபேஷனாக இருக்கட்டும் என முடிவுக்கு வந்தது. இதற்கே பல ஊடகங்கள் கண்ணீர் விட்டு தீவிரவாதிகளை எதிர்த்துப் போராடி தியாகம் செய்த கில்லுக்கு இப்பேற்பட்ட தண்டனையா என முன் வைத்தன. அதாவது பாலியல் தொல்லை என்பது பெண்ணை வரவழைத்துக் கொள்வது அல்லது மிக லேசான குற்றம் என்ற பார்வை தான் நிலவுகிறது.

தமிழகத்தில் வாச்சாத்தி பழங்குடியின பெண்கள் வனத்துறை வருவாய்த்துறை காவல்துறையால் பாலியல் வல்லுறவு செய்யப்பட்டு சி.பி.ஐ(எம்) மற்றும் மலைவாழ் மக்கள் சங்கம் ஜனநாயக மாதர் சங்கம் உதவியோடு 18 ஆண்டுகள் போராடிய பிறகு குற்றவாளிகளுக்கு தண்டனை கிடைத்தது. இவ்வளவு பெரிய எண்ணிக்கையில்

குற்றவாளிகளை கொண்ட அதுவும் அதிகாரப்படிநிலையில் மேல் மட்டத்தில் உள்ள குற்றவாளிகளை கொண்ட நீண்ட காலம் நடந்த வழக்காக இதுதான் இருக்க முடியும்.

குடும்பத்துக்குள் நடக்கும் வன்முறை குற்றமாக கருதப்பட வேண்டும், கணவன் மற்றும் அவரது வீட்டார் இழைக்கிற கொடுமைகள் அந்த குடும்பத்தின் சொந்த பிரச்சினை அல்ல, கிரிமினல் குற்றம் என சமூகத்துக்கும் அரசுக்கும் உணர வைத்து ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு உண்மையிலேயே ஒரு மாமாங்கம் போராடவேண்டி இருந்தது. ஒவ்வொருவரின் வீட்டுக்குள்ளும் சட்டம் எட்டிப் பார்க்குமா, எங்களது சொந்த பிரச்சனையில் அரசு தலையிட முடியுமா என்றெல்லாம் கேள்விகள் எழுந்தன. குடும்பம் புனிதமானது, அதற்குள் சட்டங்கள் நுழைவது பொருத்தமற்றது, எனது மனைவியை நான் செல்லமாக திட்டினால் கூட என் மீது சட்டம் பாயுமா என்றெல்லாம் பல பல வாதங்கள் வந்தன. பாரதிய ஜனதா கட்சி ஆட்சி செய்த போது மனிதவள துறையின் அமைச்சராக இருந்த முரளி மனோகர் ஜோஷி சட்டத்தின் முன்வரைவை தாக்கல் செய்தார். ஒரு பெண்ணை கணவன் வாடிக்கையாக துன்புறுத்தினால்தான் குற்றம் என்பது குடும்ப வன்முறை என்பதன் குறுகிய வரையறையாக வைக்கப்பட்டது. பெண்கள் மற்றும் ஜனநாயக இயக்கங்களின் கடும் கண்டனம் எழுந்தது. அதற்கு பிறகு ஐக்கிய முற்போக்கு கூட்டணி அரசு வந்த பிறகு பல்வேறு பெண்கள் மற்றும் தன்னார்வ அமைப்புகளின் ஆலோசனைகளையும் பெற்று குடும்ப வன்முறை என்பதனை பல்வேறு கோணங்களில் இருந்து பரவலாக வரையறுத்து சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. வீட்டுக்குள் நடந்தாலும் குற்றம் குற்றமே என்கிற புரிதல் உருவானது. உடல் ரீதியான வன்முறை, வார்த்தை மற்றும் மனரீதியான வன்முறை, பொருளாதார வன்முறை, பாலியல் வன்முறை என்கிற நான்கு கோணங்களில் குடும்ப வன்முறை வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டது. கடுமையாக அடித்து தாக்கினால் தான் வன்முறை என்கிற பொதுபுத்தி இதன் மூலம் நொறுங்கட்டும்.

பழைய அழுக்குகள் - அது

உன் முளையிலும் என் முளையிலும் ஏராளம்

*துடைத்தெறிந்து விட்டு புறப்படுவோம் வா நாம் நமக்குள் சண்டையிட்டு
கொள்ள வேண்டியவர்கள் அல்ல*

*நமது இணைந்த கரங்கள் கொண்டு இவ்வுலகத்தின் போக்கை சரிபார்க்க
வேண்டியுள்ளது*

*அதற்கு முன் என் கரங்களின் மீதுள்ள உன் கால்களை கொஞ்சம் நகர்த்தி
கொள்ளேன்..*

கவிஞர் சுபத்ரா

சம வேலைக்கு சம ஊதியம், குழந்தை காப்பக உரிமை, ஊதியத்துடன் கூடிய மகப்பேறு விடுப்பு உள்ளிட்ட சட்டங்கள் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் தொழிற்சங்க இயக்கங்கள் மற்றும் பெண்கள் இயக்கங்களின் நெடிய போராட்டங்களுக்குப் பிறகே வந்தன. திருமண உறவில் குழந்தை பிறந்தால்தான் மகப்பேறு விடுப்பு என்று துவங்கி பிறகு திருமணமாகாத

பெண்களுக்கும், பச்சிளம் குழந்தையை தத்தெடுக்கும் பெண்களுக்கும் மகப்பேறு விடுப்பு உரிமை உண்டு என முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. தற்போது தன்பாலின திருமணங்களை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று உச்ச நீதிமன்றத்தில் நடக்கிற வழக்கில் ஒன்றிய அரசு, தேசிய குழந்தை உரிமை பாதுகாப்பு ஆணையம், இஸ்லாமிய அடிப்படை வாத அமைப்புகள் போன்றவை அங்கீகரிக்கக் கூடாது என்று வாதிட்டபோது, உச்ச நீதிமன்றம் தலையிட்டு குடும்பம் என்பது எது என நீங்கள் சொல்வதை வைத்து தீர்மானிக்க முடியாது, தத்தெடுத்தவர்களுக்கும் மகப்பேறு விடுப்பு உண்டு என்றால் தன்பாலின தம்பதிகளுக்கு ஏன் அந்த உரிமையை கொடுக்கக் கூடாது என பல்வேறு கேள்விகளை கேட்டுள்ளது.

போராட்டங்களின் மூலம் தீர்ப்புகளையும் சட்டங்களையும் சமத்துவ நோக்கில் திருத்தி எழுத முடியும் என்பதைத் தான் வரலாறு நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

ஊடக சித்தரிப்பு:

ஒருபுறம் பெண்ணை குடும்பத்திற்காக உருகுகிற தியாக மெழுகுவர்த்தியாகவும் மறுபுறம் போகப் பொருளாகவும் காட்டுகிற சித்தரிப்பு தான் பொதுவான சித்தரிப்பாக தொடர்கிறது. ஆனால் விதிவிலக்குகள் நிச்சயம் உண்டு. விளம்பரங்களும் பெண்களை வணிக நோக்கிலேயே சித்தரிக்கின்றன. பெண் சிவப்பாக இருக்க வேண்டும், அழகாக இருக்க வேண்டும் என்கிற அளவுகோல்கள் தான் முன்வைக்கப்படுகின்றன. பெண்ணுரிமை என்பது மிக மோசமான விஷயமாகவே பெரும்பாலும் காட்டப்படுகிறது. பெண் அனுபவிக்கக் கூடிய பண்டமாக தொடர்ந்து சித்தரிக்கப்படுவதற்கும் அத்தகைய கருத்தை சமூகம் உள்வாங்குவதன் காரணமாக பெண்கள் மீதான வன்முறை அதிகரிப்பதற்கும் தொடர்பு உண்டு.

மனுவாத கோட்பாடுகள்:

ஆர் எஸ் எஸ் சித்தாந்தமான இந்துத்துவத்தில் மதவெறி மட்டுமல்ல... சாதி வெறி, ஆணாதிக்கம் போன்றவையும் ஆபத்தான கலவையாக இடம் பெற்றுள்ளன. இந்தியாவின் அரசியல் சாசனம் அரசியல் நிர்ணய சபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட போது, ஆர்.எஸ்.எஸ். பிதாமகர்சாவர்க்கர், இதில் பாரதிய அம்சங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள என்ன இருக்கிறது? மனுஸ்மிருதி தான் இந்துக்களுக்கான சட்டம் என்று குரல் எழுப்பினார். அவர்களது பத்திரிக்கையான ஆர்கனைசரில் தலையங்கமே எழுதப்பட்டது. அவர்கள் போற்றி புகழும் மனு ஸ்மிருதி வருண (அ)தர்மத்தை உயர்த்திப் பிடிக்கிறது. சூத்திரர்களுக்கு கல்வி கற்கும் உரிமை, சொத்து சேர்க்கும் உரிமை, ஆயுதங்களை வைத்திருக்கும் உரிமை மறுக்கப்பட வேண்டும் என பேசுகிற மனுவின் கோட்பாடுகள், அதே மூச்சில், எந்த சாதியில் பிறந்திருந்தாலும் பெண்கள் சூத்திரர்களுக்கு சமமானவர்கள் என்று கூறுகிறது. தலித் மக்களை நான்கு வருணங்களுக்கு வெளியே அவர்ணர்களாக தள்ளி வைக்கிறது. மனுவின் கோட்பாடு சட்டமானால் பெண்கள், தலித் மக்கள் நிலை பெருமளவு பின்னடைவை சந்திக்கும். சூத்திரர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற உழைப்பாளி மக்கள் கடுமையாக பாதிக்கப்படுவார்கள். இரண்டாம் தர மூன்றாம் தர

குடிமக்களாக ஒதுக்கப்படுவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்துத்துவ சித்தாந்தம் எதிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு வேறு என்ன காரணம் தேவை?

எப்போதோ வந்த மனு ஸ்மிருதி பற்றி இப்போது ஏன் கவலைப்பட வேண்டும் என்கிற கேள்வி எழலாம் அதனுடைய சாரம் ஆர் எஸ் எஸ் பாஜகவின் சித்தாந்தத்தில் இருக்கிறது. அதை அவர்கள் நடைமுறைப்படுத்த முயற்சிக்கிறார்கள் என்கிற யதார்த்தத்தில் இருந்து நிச்சயமாக கவலைப்பட வேண்டும். மிகச் சமீபத்தில் குஜராத்தில் பாலியல் வல்லுறவு காரணமாக ஒரு சிறுமி கர்ப்பமுற்றபோது கருக்கலைப்புக்காக சிறுமியின் தந்தை உயர்நீதிமன்றத்தை நாடுகிறார். நீதிபதி என்ன சொல்கிறார் தெரியுமா? “உங்கள் அம்மாவிடம் அல்லது பாட்டியிடம் கேட்டு பாருங்கள்...பெண்கள் 14, 15 வயதில் திருமணம் ஆகி 17 வயதில் குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பது இயல்பான விஷயம்தான். இதுவரை படிக்கவில்லை என்றால் மனுஸ்மிருதியை ஒரு முறையாவது படியுங்கள்” (அவுட்லுக் 08.06.23)

சாதிய வன்கொடுமையால் தலித் பெண்கள் பாகுபடுத்த படுவதும் வன்முறைக்கு இலக்காவதும் அதிகரித்து வருகிறது. மிராசுதார்களும், பண்ணையார்களும் தங்கள் வயலிலும் வீட்டிலும் வேலை செய்யும் தலித் குடும்பங்களில் உள்ள பெண்களை போகப் பொருளாக பயன்படுத்துவது, பாலியல் வல்லுறவு செய்வது என்பதெல்லாம் கடந்த காலம் என ஒதுக்கி விட முடிவதில்லை. அன்றைக்கு மிராசுதார்கள் என்றால் இன்றைக்கு அரசியல் பொருளாதாரம் சாதி ஆகியவற்றில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் சக்திகள் இத்தகைய வன்கொடுமையை செய்து கொண்டுள்ளன. எண்ணற்ற உதாரணங்களை சொல்ல முடியும். 2006ல் மகாராஷ்டிரா மாநிலம் கைர்லாஞ்சியில் தலித் வகுப்பைச் சேர்ந்தபையாலால் போட்மாங்கே குடும்பத்தை சேர்ந்த 4பேர், சாதி ஆதிக்க சக்திகளால் சொல்லவே முடியாத அளவுக்கு பயங்கரமாக சித்திரவதை செய்யப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டனர். மனைவியும் மகளும் குரூரமாக வல்லுறவு செய்யப்பட்டனர். நிலப் பிரச்சனை மட்டுமல்ல, அவர் மகள் நன்றாக படித்திருந்தாள் என்பதும் ஒரு காரணம். 2008ல் ஆறு பேருக்கு தூக்கு தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. மேல்முறையீட்டில் 2010ல் 25 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனையாக குறைக்கப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்தில் கடைசியாக மிஞ்சியிருந்த போட் மாங்கே இந்த தீர்ப்பை எதிர்த்து மேல்முறையீடு செய்தார். 2015ல்உச்ச நீதிமன்றத்தில் கடைசியாக வாய்தா வந்தது. 2017ல் மாரடைப்பு காரணமாக போட்மாங்கே இறந்து போனார். அவருடன் நீதியும் சேர்த்தே தான் புதைக்கப்பட்டது. ஹாத்ரஸ் வன்கொடுமை இதற்கான அண்மைக்கால உதாரணம். நடந்த கொடுமைக்கு பின்னால் மட்டுமல்ல, குற்றவாளிகளை விடுவித்த தீர்ப்புக்கு பின்னாலும் தீவிர சாதிய ஆணாதிக்க கண்ணோட்டம் உண்டு.

தலித் பெண் ஊராட்சி தலைவர்கள் பல்வேறு உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டவர்களாக உள்ளனர். தேசிய கொடி ஏற்றும் உரிமை இன்னும் பல இடங்களில் பிரச்சனையாகவே நீடிக்கிறது. சுயேச்சையாக செயல்பட முடியாமல் சாதி ஆதிக்க சக்திகள் சொல்வதை செய்கிற கட்டாயத்திற்கு பலர் தள்ளப்படுகிறார்கள். கடந்த காலத்தில் இதர சாதியைச்

சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் நாகாலியில் அமர, தலித் பெண் ஊராட்சி மன்ற தலைவர் தரையில் அமரும் அவலம் ஒரு சில இடங்களில்நிலவியது. சில ஊராட்சிகளில் 100 நாள் வேலையில் கூட பாகுபாடு பிரதிபலிக்கிறது. குடிமக்கள் என்கிற முறையில் ஜனநாயக உரிமைகளும் சிவில் உரிமைகளும் அடிப்படை உரிமைகளும் அனைவருக்கும் பொதுவானது என்கிற கண்ணோட்டம் இன்னும் வலுப்பட வேண்டி இருக்கிறது. சாதி அடிப்படையிலோ பாலின அடிப்படையிலோ தேர்வு செய்து இந்த உரிமைகளை அனுபவிக்க முடியாது, இந்த உரிமைகள் அனைவருக்கும் பொதுவானவை.

பொதுவாகவே பெண் ஊராட்சி தலைவர்கள் சுயமாக செயல்படக்கூடிய சூழல் இல்லை.கணவர் மாமனார் சகோதரன் இப்படிப்பட்ட குடும்ப உறுப்பினர்களால் இயக்கப்படுகிறார். சில சமயம் கூட்டங்களிலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவுன்சிலருக்கு பதிலாக அவரது கணவர் வந்து அமர்வதும் உத்தரவிடுவதும் நடக்கிறது. இது தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும் என நீண்ட காலமாக சி.பி.ஐ(எம்)யும், ஜனநாயக மாத சங்கம் போன்ற அமைப்புகளும் வலியுறுத்தி வந்துள்ளன. சமீபத்தில் தான் சென்னை மாநகராட்சி அப்படிப்பட்ட அறிவிக்கையை வெளியிட்டது.

எந்த இந்துவுக்கு ஆதரவு?

இந்துக்களுக்காக இருக்கிறோம் என ஆர்.எஸ்.எஸ், பாஜக அடிக்கடி சொல்வதை கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் யோசித்துப் பாருங்கள்.....சாதிய வன்கொடுமை பிரச்சனையில் எந்த இந்துவுக்கு ஆதரவாக அவர்கள் இருப்பார்கள்? குற்றம் செய்த ஆதிக்க சக்திகளுக்கா...பாதிக்கப்பட்ட பட்டியலின மக்களுக்கா? பெண்ணுக்கு எதிரான வன்கொடுமைகளில் எந்த இந்துவுக்கு ஆதரவாக இருப்பார்கள்? பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணுக்கா.. குற்றமிழைத்த ஆண் மற்றும் குடும்பத்தினருக்கா? தொழிற்சங்க உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு, தொழிலாளியின் நலனுக்கு எதிராக சகல விதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படும் சூழலில் எந்த இந்துவுக்கு ஆதரவாக இவர்கள் இருப்பார்கள்? அதானி, அம்பானிக்கா? அல்லது உழைப்பு சுரண்டலில் பாதிக்கப்படும் தொழிலாளிகளுக்கா? நுண்ணிதி நிறுவனங்களின் கடன் வலையில் ஏற்கனவே ஏழை குடும்பங்கள், குறிப்பாக பெண்கள், சிக்கித் தவிக்கும் நேரத்தில் ஒன்றிய பாஜக அரசு, நுண்ணிதி நிறுவனங்களின் வட்டி விகிதத்திற்கு இருக்கும் உச்ச வரம்பை நீக்கியது எத்தனை பேருக்கு தெரியும்? எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வட்டி வசூலிப்பதை அனுமதிக்கும் இந்த நடவடிக்கை இந்து பெண்கள் உட்பட பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு செய்யும் உதவியா? மிகப்பெரிய கொடுமை அல்லவா?

ஒன்றிய அரசு கடைபிடித்து வரும் கொள்கைகளால் விலைவாசி கடுமையாக ஏறுகிறது, வேலையின்மை உச்சத்தை தொடுகிறது, அத்தியாவசிய பொருட்களை வாங்கவே முடியவில்லை, குடும்பம் நடத்துவதற்கு விழிபிதுங்கி நிற்க வேண்டிய அவலம் உள்ளது. 100 நாள் வேலைக்கான ஒதுக்கீடு குறைக்கப்பட்டதால் சராசரி வேலை நாட்கள் அதளபாதாளத்தில் விழப் போகின்றன. இவற்றால் இந்து மதம் சார்ந்த மக்களும்

பாதிக்கப்படத் தானே போகிறார்கள் இந்து இந்து என பேசும் பாஜக அரசு ஏன் இந்துக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட துன்பத்தை கொடுக்கிறது என யோசித்தால் தான் பிரதமர் மோடி உள்பட சங்கிகள் பேசும் அனைத்தும் பொய் மூட்டைகள் என்பது புரியும். மதம் அல்ல அவர்களுக்கு முக்கியம், சாதாரண மக்களின் மத உணர்வுகளை பயன்படுத்தி அரசியல் அதிகாரத்தை கைப்பற்றுவது தான் அவர்களது உண்மையான நோக்கம்.

இப்படிப்பட்ட இந்துத்துவ ராஷ்டிரத்தை கட்டமைக்க கூடிய முறையில் தான் அவர்கள் காய்களை நகர்த்துகிறார்கள். அவற்றை ஏற்கக் கூடிய மனநிலையை கட்டமைக்கிறார்கள். தேசிய கல்விக் கொள்கையின் உள்ளடக்கம் இதை ஒட்டித்தான் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

தற்போதுள்ள அரசியல் சாசனம் சமத்துவ கோட்பாடுகளை பேசுகிறது, சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என பிரகடனப்படுத்துகிறது, நடைமுறையில் இதில் பிரச்சனை இருந்தாலும் இடைவெளி இருந்தாலும் குறைந்தபட்சம் அரசியல் சாசனம் உறுதிப்படுத்தி உள்ள விஷயம் என நம்மால் வாதிட முடிகிறது. நீதி பெற முடிகிறது. இந்த அரசியல் சாசனத்தை திருத்தும் முயற்சியில் தான் இந்துத்துவ சக்திகள் ஈடுபட்டு வருகின்றன. இந்த அரசியல் சாசனம் திருத்தப்பட்டால் அதிகம் அடி வாங்குவது பட்டியலின, பழங்குடியின, சிறுபான்மை மக்களும், பெண்களும் தான்.

பெண்களைப் பாதுகாக்கும் லட்சணம் இதுதானா?

பெண்கள் பாதுகாப்பு குறித்து பிரதமர் வாய் நிறைய பேசுகிறார். ஆனால் உண்மை என்ன? பெண்கள் குழந்தைகள் மீது பாலியல் வன்முறையை தொடுப்பவர்களாக பல்வேறு மட்டங்களில் பாஜக ஊழியர்களே உள்ளனர் என்பதை ஊடக செய்திகளின் மூலமாக தெரிந்து கொள்ள முடியும். குற்றவாளிகளை பாதுகாப்பதற்கு அனைத்து முயற்சிகளையும் முனைப்பாக அந்த கட்சியும், அவர்களது ஒன்றிய மாநில அரசுகளும் செய்கின்றன.

சில முக்கிய வழக்குகளை புரட்டிப் பார்ப்போம். உத்தரப்பிரதேசம் உண்ணாவ் நகரில் 2017ல், ஒரு மைனர் பெண் கூட்டு பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார். இரண்டு ஆண்டு காலம் நீதி கிடைப்பதற்கான மிகப் பெரிய போராட்டத்தை அந்த பெண்ணும் பெண்கள் அமைப்புகளும் ஜனநாயக அமைப்புகளும் நடத்தினர். அதில் பிரதான குற்றவாளி பாஜக சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த குல்தீப் சிங் செங்கார். பெண்ணின் தந்தை தான் வல்லுறவு செய்தார் என பொய் குற்றம் சாட்டி அவரை சிறையில் தள்ளுகிற கொடுமையிலும் குல்தீப் சிங்கும் அவருடைய சகோதரரும் முக்கிய குற்றவாளிகளாக பின்னால் இனம் காணப்பட்டனர். சிறையிலேயே தந்தை கொல்லப்பட்டார். எந்தவித நடவடிக்கையும் இல்லாத சூழலில் உத்தரப்பிரதேச முதலமைச்சர் வீட்டு வாசலில் பாதிக்கப்பட்ட பெண் தீக்குளிக்க முயற்சி செய்த பிறகு தான் ஓரளவு நடவடிக்கைகள் நகர்ந்தன. வழக்கு சிபிஐ இடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இடையே அந்த பெண்ணும் அவரது இரண்டு உறவினர்களும் படுமோசமான சாலை விபத்து ஒன்றில் சிக்கினர். அந்தப் பெண்ணும், வழக்கறிஞரும் படுகாயம் அடைந்தனர். உறவினர்கள் இருவரும் விபத்தில் கொல்லப்பட்டனர். அதுவுமே திட்டமிடப்பட்டதாகவே தெரிகிறது. நீதி கிடைக்க குரல்

கொடுத்த அப்பெண்ணின் சித்தப்பா ஒரு பொய் வழக்கில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். இரண்டு ஆண்டுகள் கடந்த பிறகு பாலியல் வல்லுறவு கொலை உள்ளிட்ட குற்றங்களுக்காக குல்தீப் சிங்குக்கு ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. நீதிக்கான போராட்டத்தில் எப்பேர்ப்பட்ட இழப்புகளை அந்த பெண் சந்திக்க வேண்டி வந்தது!

அடுத்த ஆசாராம் பாப்பு என்கிற சாமியாரின் குற்றங்களை தெரிந்து கொண்டே ஆக வேண்டும். நிர்பயா கும்பல் பாலியல் வல்லுறவு வழக்கின் போது, நிர்பயா குற்றவாளிகளின் காலில் விழுந்து அண்ணா என்னை விட்டு விடு என்று கெஞ்சி இருந்தால் அவர் காப்பாற்ற பட்டு இருப்பார என்றும், ஒரு கை தட்டினால் ஓசை வருமா என்றும் அடாவடியாக பேசியவர். நில ஆக்கிரமிப்பு அவருக்கு கைவந்த கலை. இது சம்பந்தமாக ஏராளமான வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. காவல்துறை நடவடிக்கை எடுக்க வந்தால், பக்த கோடிகளை வைத்து மிரட்டுவது அவருக்கு வழக்கம். கொலையும் பாலியல் வல்லுறவும் அவரது ஆசிரமத்தில் அடிக்கடி நடக்கக்கூடிய விஷயம் எனக் கூறப்படுகிறது. பலரும் முன் வந்து புகார் கொடுத்த அடிப்படையில் அவர் கைது செய்யப்பட்டார். பாதிக்கப்பட்டவர்களில் 18 வயதுக்கு கீழ் பட்டவர்களும் அடங்குவர். புகார் கொடுத்தவர்களும் அவர்கள் குடும்பங்களும் அவர்களின் சாட்சிகளும் பயங்கரமாக அச்சுறுத்தப்பட்டனர், தாக்கப்பட்டனர். அவர் கைதுக்கு எதிராக குரல் கொடுத்து, இந்த படு பயங்கர குற்றவாளியைப்பாதுகாக்க முனைந்தது யார் தெரியுமா? பாரதிய ஜனதா கட்சி தான். அதன் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஆசாராமுக்கு ஆதரவாக வலுவாக குரல் கொடுத்தார். விஷ்வ ஹிந்து பரிஷத் அமைப்பினுடைய தலைவர்கள் பிரவீன் தொகாடியா, அசோக் சிங்கால் ஆகியோர் ஒரு படி மேலே போய் அவரை கைது செய்தது இந்து மத உணர்வுக்கும் கலாச்சாரத்திற்கும் விழுந்த அடி என பேசினார்கள். ஏபிவிபி, இந்து ஜாக்ரதி மஞ்ச் போன்ற இந்துத்துவ அமைப்புகள் அவரை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று வன்முறை கலந்த போராட்டத்தை கட்டவிழ்த்து விட்டார்கள். இப்போது அவர் சிறையில் இருக்கிறார் என்பது வேறு விஷயம்.

அடுத்து 2018ல் உலகத்தையே அதிர வைத்த ஒரு கொடுமை. ஜம்மு காஷ்மீர் மாநிலம் கத்துவா என்கிற இடத்தில் எட்டு வயது குழந்தையை, பூசாரி, காவல்துறை அதிகாரி உள்ளிட்டவர்கள் சேர்ந்து கோயிலுக்குள் வைத்து மிக கொடூரமாக கும்பல் பாலியல் வல்லுறவு செய்து, கொலையும் செய்தனர். பாதிக்கப்பட்ட குழந்தையின் குடும்பம் இஸ்லாமிய குடும்பம். இதில் மிகத் தெளிவாக இந்துத்துவ சிந்தனையாளர்களின் மதவெறி வெறுப்பு அரசியல் அடங்கி இருக்கிறது. குற்றவாளிகளிடம் பணம் பெற்றுக் கொண்டு குற்றத்தை மூடி மறைக்க வேறு சில காவலர்களும் உதவியுள்ளனர். 2018 ஜனவரியில் நடந்த குற்றத்தை, பிரதமர் மோடி கண்டித்தது எப்போது தெரியுமா? ஏப்ரல் மாதம்... குற்றவாளிகளை விடுவிக்க கோரி பலகட்ட கண்டன இயக்கங்களை நடத்தியது பாரதிய ஜனதா கட்சி. அதன் இரண்டு அமைச்சர்கள் பகிரங்கமாக எதிர்ப்பு ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டனர். ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்கிற அடிப்படையில் இவை சில உதாரணங்கள். இதுபோல ஏராளமான விஷயங்களை சொல்ல முடியும்.

பொது சிவில் சட்டம்:

அனைத்து மதங்களுக்கும் பொருந்தக்கூடிய பொதுவான சிவில் சட்டத்தைக்கொண்டு வருவதாக (திருமணம், விவாகரத்து, சொத்துரிமை, வாரிசுரிமைபோன்றவை இதில் வரும்) பாஜக அரசாங்கம் தொடர்ந்து சொல்கிறது. மக்களைப்பொறுத்தவரை மேலோட்டமாக பார்த்தால் இது சரிதான் என்று கூட தோன்றலாம். ஆனால் சொல்வது யார், அவர்களின் நோக்கம் என்ன என்கிற அரசியலைப் பற்றி யோசிக்காமல் வார்த்தைகளை மட்டும் பற்றி கொண்டு நிற்க முடியாது. சிறுபான்மை சமூகத்திற்கு எதிராக இருக்கக்கூடிய பாஜக கொண்டு வரும் பொது சிவில் சட்டத்தில் இந்து மதம் சார்ந்த சட்டங்களின் தாக்கம் தான் இருக்கும். இஸ்லாம் கிருத்துவம் தவிர மற்ற அனைத்தையும் (சீக்கியம் பௌத்தம் பார்ஸி)ஓரே மாதிரி வகைப்படுத்தவும் அவர்கள் முயற்சிக்கிறார்கள். மொத்தத்தில் இஸ்லாமையும் கிருத்துவத்தையும் பொது சிவில் சட்டம் என்கிற பெயரில் அவர்கள் குறி வைக்கிறார்கள். இந்து மதம் உட்பட பல்வேறு மதம் சார்ந்த சட்டங்களில் பெண்ணுக்கு எதிரான பாகுபாடு இருக்கிறது என்பதுதான் உண்மை. அரசியல் சாசனத்தின் சமத்துவ கோட்பாட்டிற்கு எதிரான சாராம்சம் இவற்றில் உண்டு. இதனை மூடி மறைத்து அனைத்தையும் இந்துமயப்படுத்துவதே இவர்களது எண்ணம். எனவே பெண்கள் நலன் என்கிற நோக்கில் இருந்துஅல்ல, மதவெறி அரசியல் நோக்கத்தில் இருந்தே இந்த முடிக்கம் பாஜகவால் முன்வைக்கப்படுகிறது. இதனை உணர்ந்துதான்,சம உரிமைகளின் அடிப்படையில் சம சட்டங்கள் வேண்டும் என ஜனநாயக மாத சங்கம் கோரிக்கை வைத்துள்ளது. தனிநபர் சட்டங்களில் சீர்திருத்தம் வேண்டும் என்பது உண்மைதான். ஆனால் அந்தத் தேவையை தன்னுடைய அரசியல் சுயலாபத்துக்காக, இந்து மதம் சார்ந்த சட்டங்களில் உள்ள பாகுபாடுகளை பற்றி கவலைப்படாமல், சிறுபான்மை மக்களை வேட்டையாடுவதற்காக பாஜக பயன்படுத்துவதை ஏற்க முடியாது.

ஆர்.எஸ்.எஸ். கட்டமைக்கும் புதிய இந்தியா:

சில மாதங்களுக்கு முன்னால் காசியில் 30-க்கும் மேற்பட்ட சாமியார்கள் கூடி ஹிந்துத்துவ ராஜ்ஜியம் வந்தால் அதன் அரசியல் சாசனம் எப்படி இருக்கும் என ஒரு நகலை வைத்து விவாதித்தார்கள். அந்த நகலையும் வெளியிட்டார்கள். அதில் மத வழி சிறுபான்மையினர் குடிமக்களாக இருப்பார்கள், ஆனால் வாக்குரிமை அவர்களுக்கு கிடையாது என தெளிவுபடுத்துகிறது. மேலும் நீதி வழங்கும் முறை, இந்திய தண்டனை சட்டம், குற்றவியல் நடைமுறை சட்டம் போன்ற சட்டங்களின் அடிப்படையில் இருக்காது, மாறாக திரேதாயுகம், துவாபர யுகத்தில் கடைபிடிக்கப்பட்ட நீதி வழங்கும் முறை தான் இந்துத்வ ராஜ்யத்தில் அமலுக்கு வரும், நிர்வாகத்தின் அடிப்படை வருணாசிரமமாக இருக்கும் என்பன போன்ற விஷயங்கள் அந்த நகலில் இடம் பெற்றுள்ளன. அதாவது வேத கோஷங்களை பிராமணர்கள் அல்லாதவர் கேட்டால் அவர்கள் காதுகளில் ஈயத்தை காய்ச்சி ஊற்ற வேண்டும், ஏகலைவன் கட்டை விரலை வெட்ட வேண்டும், மன்னருக்கு எதிராக பேசினால் தெய்வ நிந்தனை, தேச துரோகம், நந்தனாரை உயிரோடு எரிக்க வேண்டும், கணவன்

இறந்தால் உடன்கட்டை ஏற வேண்டும், கைம்மை நோன்புகளை கடைபிடிக்க வேண்டும், கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன் போன்றவை எல்லாம் மீட்டெடுக்கப்படும்.

ஆர்எஸ்எஸ் லட்சியமான இந்துத்துவராஷ்டிரத்தை அமைப்பது பற்றியும் அதன் அரசியல் சாசனத்தை பற்றியும் ஒரு விவாதம் நடக்கிறது என்று சொன்னால் மேற்கண்ட லட்சியத்திற்கு சொந்தக்காரர்கள், ஒன்று அதோடு ஒத்துப் போகிறோம் என்று சொல்ல வேண்டும் அல்லது எங்களுடைய இந்துத்துவ ராஷ்டிரத்தில் இப்படி நடக்காது என்று சொல்ல வேண்டும். மௌனமாக இருக்கிறார்கள். மௌனம் சம்மதத்துக்கு அடையாளம் என்று தான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. எனவே பிரதமர் மோடி அடிக்கடி பேசுகிற புதிய இந்தியா உண்மையிலேயே புதியது அல்ல, ஒட்டுமொத்த பிற்போக்குத்தனங்களின், பத்தாம் பசலி தனத்தின் பிரதிபலிப்பு தான். எனவே சில பெண்களை அமைச்சர்கள் ஆக்குகிறார்கள், தலைமை பொறுப்புக்கு உயர்த்துகிறார்கள், மகளைப் பாதுகாப்போம் என்கிற முடிக்கத்தை வைக்கிறார்கள் என்பதனாலேயே அவர்கள் பாலின சமத்துவத்தின் பிரதிநிதிகள் என்று பார்க்க முடியாது. பொய்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலையின் ஒரு உற்பத்தி பொருள் என்றே பார்க்க முடியும்.

புதிய இந்தியாவை நிர்மாணிப்போம் என்று அவர்கள் சொல்லுவதற்கு ஏற்ப ஒவ்வொன்றாய் நடக்கிறது. பாபர் மசூதியை இடித்துவிட்டு அந்த இடத்தில் ராமர் கோயில் கட்டும் பணி முடுக்கி விடப்பட்டுள்ளது. புதிய நாடாளுமன்ற கட்டிடம், குடியரசுத் தலைவர் புறக்கணிப்பு உட்பட பல்வேறு விதங்களில் நாடாளுமன்ற மரபுகளை மீறி உள்ளது. திறப்பு நிகழ்ச்சி, பஜனை மடமா பாராளுமன்ற கட்டிடமா என சந்தேகத்தை எழுப்பி உள்ளது. செங்கோல் அதிகார மாற்றத்தின் அடையாளம் என அவர்கள் அடித்த அடித்து பேசுவதன் நோக்கம், இந்திய குடியரசு அதன் அடிப்படை குணாம்சங்களான ஜனநாயகம் மதச்சார்பின்மை சமத்துவம் அறிவியல் பார்வை போன்றவற்றை விட்டுவிட்டு, உயர் சாதிய பிராமணிய கோட்பாடு, சாதியபடிநிலை, மூடநம்பிக்கை, பெண்ணடிமைத்தனத்தின் உள்ளடக்கமாக மாற வேண்டும் என்பது தான். அத்தகைய இந்துத்துவ ராஷ்டிரமாக இந்திய குடியரசு மாறுகிற மாற்றத்தின் அடையாளமாகவே செங்கோலை அதிகார மாற்றத்தின் அடையாளமாக முன் வைக்கிறார்கள். திருவாவடுதுறை ஆதீனம் அளித்த செங்கோலை மவுண்ட் பாட்டன் பெற்று அதை நேருவுக்கு அளித்தார் என்பது கட்டுக்கதை என பல்வேறு தரவுகள் வந்து கொண்டுள்ளன. சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் பிரதமராக நேரு தேர்வு செய்யப்பட்டபோது, பல்வேறு விதமான அன்பளிப்புகள் வந்தன. அவை அத்தனையும் அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டன. செங்கோலுக்கு மட்டும் தனிப்பட்ட முக்கியத்துவம் எதுவும் இல்லை. 1947 ஆகஸ்ட் 14ஆம் தேதி மவுண்ட் பேட்டன் கராச்சியில் இருந்தார், எனவே அவர் செங்கோலை வாங்கிநேருவிடம் கொடுக்க வாய்ப்பே இல்லை என்பன போன்ற விவரங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. நிரூபணங்களும் சாட்சியங்களும் இல்லாத தகவல்களை சொல்கிறோமே என ஒருபோதும் சங்பரிவாரம் கவலைப்பட்டதும் கிடையாது, வெட்கப்பட்டதும் கிடையாது. தங்களது நோக்கம் ஈடேற எத்தனை பொய்களை வேண்டுமானாலும் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்பதற்கான ஒரு சின்ன உதாரணம் தான் இது.

மேலும் முடிசூட்டும் மன்னனுக்கு மதகுருமாரால் அளிக்கப்படும் செங்கோல் நிலப்பிரபுத்துவ அடையாளம். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஜனநாயக குடியரசில் எதற்காக செங்கோலுக்கு இடம் அளிக்க வேண்டும்?

புதிய நாடாளுமன்ற கட்டிட திறப்பு விழாவில் ஜனநாயகம் குறித்து விடய விடய பிரதமர் பேசும்போது தான், அதற்கு சற்று அருகே ஜனநாயகம் படுகொலை செய்யப்பட்டது. பல்வேறு மற்போர் வீராங்கனைகளுக்கு பாலியல் தொல்லை கொடுத்து, அதற்காக முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்ட பாஜக எம் பி பிரிஜ் பூஷன் சரண் சிங் கைது செய்யப்பட வேண்டும் என்று கோரி போராடிய வீரர்களும் வீராங்கனைகளும் ஜனநாயக அமைப்புகளும் கொடூரமாக தாக்கப்பட்டார்கள், கைது செய்யப்பட்டார்கள். இனி போராடுவதற்கு இடம் கொடுக்க மாட்டோம் என ஒன்றிய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் டெல்லி காவல்துறை தெளிவாகவே சொல்லியிருக்கிறது. நாடு முழுவதும் கண்டன இயக்கங்கள் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. 40-க்கும் மேற்பட்ட கிரிமினல் வழக்குகளைக் கொண்ட பிரிஜ் பூஷன், பாஜகவை பொருத்தவரை தேச பக்தர், இந்தியாவுக்கு பெருமை சேர்க்க பதக்கங்களை வாங்கிக் குவித்து, தற்போது தங்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்கு எதிராக கொடி உயர்த்தி போராடி நியாயத்திற்காக குரல் கொடுக்கும் வீரர்களும் வீராங்கனைகளும் தேச துரோகிகள் என்ற இமேஜ் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்படுகிறது.

புல்லும் என்னை போன்றது தான்

அது தலையை உயர்த்தியவுடன்

வெட்டி தட்டையாக்குகிறீர்கள்

ஆனால் பூமியின் விருப்பமும்

பெண்ணின் விருப்பமும்

அதுதானா?

கிஷ்வர் நஹீத்

பாகிஸ்தானிய உருது கவிஞர்

நீதி தேவன் மயக்கம்:

பாலினநிகர்நிலையோடு தீர்ப்புகள் வந்துள்ளன. சில முத்திரை தீர்ப்புகளும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் சில தீர்ப்புகளைப் பார்க்கும் போது, சட்ட அடிப்படையில் அல்ல, பிற்போக்கு சமூக பார்வையின் அடிப்படையிலேயே அவை அளிக்க பட்டதாகக் கருத

வேண்டியுள்ளது. சமீபத்திய சில உதாரணங்களை பார்ப்போம். கோழிக்கோடு அமர்வு நீதிமன்றம் 2022ல் ஒரு பாலியல் துன்புறுத்தல் பிரச்சனையில் குற்றவாளி பிணை கோரிய வழக்கில், அந்தப் பெண் பாலியல் உணர்வூட்டும் விதத்தில் உடை அணிந்திருந்தார் என்றெல்லாம் காரணம் சொல்லி பிணை வழங்கியது. இந்த வியாக்கியானம் சட்டப்படியானது என்று ஏதாவது ஒரு சட்டப்பிரிவையாவது காட்ட முடியுமா? கேரள இடது முன்னணி அரசு உடனடியாக உயர் நீதிமன்றத்திற்கு மேல்முறையீடு செய்தது. அமர்வு நீதிமன்றத்தின் இந்த மோசமான தீர்ப்புக்கு உயர் நீதிமன்றம் தடை விதித்தது.

2023 ஜூனில் அலகாபாத் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு வழக்கு வந்தது. திருமணம் செய்வதாக வாக்குறுதி கொடுத்து பல முறை பாலியல் உறவு வைத்த பின்னர் திருமணம் செய்ய மறுத்து விட்டதான புகாரில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் பிணை கோரிய வழக்கு அது. பொய்யான வாக்குறுதியின் பெயரில் பெறப்பட்ட சம்மதம் உண்மையிலேயே சம்மதம் அல்ல, எனவே நடந்ததை பாலியல் வல்லுறவாக கருத வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் சில உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்புகள் ஏற்கனவே வந்துள்ளன. இந்த பின்னணியில் தீர்ப்பை வழங்காமல், செவ்வாய் தோஷம் காரணமாகத்தான் அந்த பெண்ணை நான் திருமணம் செய்து கொள்ள மறுக்கிறேன் என குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் சொன்னதைக் கேட்டுக் கொண்டு, இரண்டு தரப்பும் அவரவருடைய ஜாதகத்தை லக்னோ பல்கலைக்கழக ஜோதிடத் துறைக்கு அனுப்புமாறு நீதிபதி உத்தரவிட்டுள்ளார். ஜோதிடத்தை எல்லாம் பாடத்திட்டம் ஆக்கினால் இதுதான் நடக்கும். நல்ல வேளையாக உச்சநீதிமன்றம் தாமத முன்வந்து இதற்கு தடை விதித்துள்ளது. 2022 ஏப்ரலில் மட்டும், உத்தரப்பிரதேச உயர்நீதிமன்றம், 5 பாலியல் வல்லுறவு வழக்குகளில் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணை குற்றவாளி திருமணம் செய்ய ஒத்துக்கொண்ட காரணத்தை ஏற்று பிணை வழங்கியுள்ளது. இதில் போக்சோ வழக்கும் உள்ளடங்கும். இது குற்றவாளிக்கு பரிசாகவும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணுக்கு தண்டனையாகவும் மாறுகிறது.

2021ல் மத்திய பிரதேச உயர் நீதிமன்றம் பாலியல் வல்லுறவு குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒருவர் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் மூலம் ராக்கி கட்டிக் கொண்டால் அவருக்கு பிணை கிடைக்கும் என கூறியது. பின்னர் உச்ச நீதிமன்றம் இதற்கு தடை விதித்தது. பாலியல் வல்லுறவை குற்றமாக பார்க்க மறுத்து, பெண்ணின் கற்பு பாதிக்கப்படுகிற தவறான கோணத்தில் அணுகும் ஆணாதிக்க கண்ணோட்டத்தின் வெளிப்பாடே இது.

2002ல் மும்பை உயர்நீதிமன்றம், கணவன் அந்தமானுக்கு இடமாற்றலான போது மனைவி அவரோடு போக மறுத்த பிரச்சனையில், ராமர் போன இடமெல்லாம் சீதை போகவில்லையா, உங்கள் கணவர் இருக்கும் இடத்திற்கு நீங்கள் ஏன் போக மறுக்கிறீர்கள் என்று கேட்டது.

இப்போதே இப்படி என்றால் இந்துத்துவராஷ்டிரத்தில் என்ன கதியாகும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

தமிழகத்தில்:

பெரியார் அவர்கள் பெண்ணுரிமை, விதவை மறுமணம், பெண் கல்வி உள்ளிட்ட பல்வேறு கோரிக்கைகளை வைத்து நீண்ட இயக்கங்கள் நடத்திய பாரம்பரியம் தமிழகத்திற்கு உண்டு.பெண் அனைத்து உரிமைகளையும் பெற்ற மனுஷி, அவள் மதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை ஆணி அடித்தாற் போல சமூகத்திற்கு அவர் உணர்த்தினார். சுயமரியாதை திருமணம் சட்டரீதியாகப்பட்ட பெருமையும் இந்த மாநிலத்திற்கு உள்ளது. பூர்வீக சொத்தில் பெண்களுக்கு சம பங்கை உறுதி செய்யும் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த மாநிலங்களில் தமிழகம் முன் வரிசையில் உள்ளது. அனைத்து சாதிப் பெண்களும் இடுப்புக்கு மேலேயும் துணி போட்டு மறைப்பதற்கான உரிமையை பெற்றுக் கொடுத்த திருவிதாங்கூரின் தோள் சீலை போராட்டம்குறிப்பிடத்தக்கது.

சமதர்ம சமூகம் மற்றும் பெண்களின் உரிமை குறித்த சிங்காரவேலரின் எழுத்துக்கள் தாக்கம் மிகுந்தவை. விவசாயிகள், விவசாய தொழிலாளிகள், ஆலை தொழிலாளிகள் என பல மட்டங்களில் வர்க்க ரீதியாக கம்யூனிச இயக்கம் பெண்களை அணி திரட்டிய வரலாறு தமிழகத்திற்கு உண்டு. கீழவெண்மணி இயக்கம் பண்ணை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விவசாயிகளையும் விவசாய தொழிலாளிகளையும் விடுவித்தது மட்டுமல்ல, சங்கம் வைக்கும் உரிமை, குறைந்தபட்ச கூலி போன்றவற்றை பெற்றுக் கொடுத்தது மட்டுமல்ல, கலாச்சார ரீதியாகவும் அவர்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. பெண் குழந்தைகள் உட்பட அனைவரையும் படிக்க வைக்க முடிந்தது. சேலையை கணுக்கால் வரை நீட்டி கட்ட முடிந்தது. மிராசுதார்களின் உரிமையாக கருதப்பட்ட பாலியல் தொல்லைகளைத் தடுக்க முடிந்தது.

இன்னும் தொடர்ந்த போராட்டம் தேவைப்படுகிறது. இணையதளத்தில் வலுவாக மாற்றுக் கருத்துக்களை முன்வைக்கும் பெண்கள் மிக மோசமாக அச்சுறுத்தப்படுகிறார்கள், பாலியல் ரீதியாக அவதூறு செய்யப்படுகிறார்கள். சமூக ஊடகத் தொடர்புகளை பயன்படுத்தி பெண்களை ஏமாற்றி பாலியல் வல்லுறவு செய்யும் குற்றங்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. முகநூலில் வரும் புகைப்படங்களை எடுத்து போட்டோஷாப் செய்து அதை வைத்து மிரட்டி தற்கொலைக்கு தள்ளும் சம்பவங்களும் நடந்து வருகின்றன. சைபர் கிரைம் துறையின் செயல்பாடுகள் பெருமளவு முன்னேற வேண்டி இருக்கிறது பாலியல் தொல்லை வல்லுறவு போன்ற வழக்குகளில் முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்ய வைப்பதற்கு சில சமயம் பெரும் போராட்டம் நடத்த வேண்டியுள்ளது. 2021ல் மிக அதிகமான சிசுகொலை நடந்த மாநிலமாக தமிழகம் தேசிய குற்ற பதிவு ஆணையத்தால் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது. 15 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. குழந்தைகள் மீதான குற்றங்கள் 2020ஜவிட 2021ல் 39.8 சதவீதம் அதிகம். 2021ல் 4465 போக்சோ வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டதில் 3433 பாலியல் வல்லுறவு வழக்குகள் ஆகும் இதில் 3435 சிறுமிகளும் 34 சிறுவர்களும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

சராசரியாக ஒரு நாளைக்கு 10

வல்லுறவு வழக்குகள் போக்சோவின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. (த ஹிண்டு 21.09.22)

பெண்களுக்கு எதிரான குற்றங்களை பொறுத்தவரை 2019 ஆம் ஆண்டை விட 2021ல் 43.25% வழக்குகள் அதிகமாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. தேசிய குற்ற பதிவு ஆணைய

புள்ளி விவரப்படி இந்த தகவல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. குடும்ப வன்முறை வழக்குகள் இதில் மிக அதிகம்.

பல்வேறு வித வன்முறைகளில் ஈடுபடும் குற்றவாளிகளின் பின்புலத்தை பார்க்கும் போது, அவர்களில் கணிசமானவர்கள் குடித்திருந்தார்கள் அல்லது போதைப் பழக்கத்தில் இருந்தார்கள் என்பது தெரிய வருகிறது. டாஸ்மாக் கடைகளை படிப்படியாக மூடுவதும், குடிப்பழக்கத்திற்கும் போதைப் பழக்கத்திற்கும் எதிராக வலுவான பரப்புரை செய்வதும் அரசின் கடமையாக உள்ளது என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறோம்.புள்ளி மற்றும் கல்லூரி வளாகங்களில் பல்கலைக்கழகங்களில் மாணவிகள் மீதான பாலியல் துன்புறுத்தல் குற்றங்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. பொதுவாக பெண்கள் மீதான குற்றங்களை ஆய்வு செய்து சட்டப் பேரவையின் ஒரு சிறப்பு அமர்வில் அறிக்கை வைத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்பதை தொடர்ச்சியாக சி.பி.ஐ(எம்)யின் சார்பில் வலியுறுத்தி வருகிறோம். சாதி ஆணவ குற்றங்களை தடுக்க ஒன்றிய அரசு சட்டம் இயற்றும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. எனவே தமிழக அரசு அப்பணியினை செய்ய வேண்டும் என்பதும் கோரிக்கையாக முன் வருகிறது. நுண்ணிதி நிறுவனங்களின் கடன் வலையில் சிக்கித் தவிக்கும் பெண்களின் பிரச்சனைகளை தீர்க்க தனி ஹெல்ப்லைன் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

சோஷலிசமே பாதை:

சி.பி.ஐ(எம்)யை பொறுத்தவரை பெண்கள் மீதான வன்முறைக்கு எதிராக களத்திலும் கருத்தியல் தளத்திலும் உறுதியாகப் போராடி வருகிறது.நாடாளுமன்றத்திலும் சட்டமன்றங்களிலும் பெண்களுக்கு 33 சதவீத இட ஒதுக்கீடு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை ஊசலாட்டம் இன்றி ஆதரிக்கிறது. ஹரியானா உள்ளிட்ட மாநிலங்களில் சாதி பஞ்சாயத்துக்கள் மூலம் சாதி ஆணவ குற்றங்கள் நடப்பதை கடுமையாக களத்தில் நின்று எதிர்த்தது. ஐக்கிய முற்போக்கு கூட்டணி அரசுக்கு வெளியில் இருந்து ஆதரவு அளித்த சூழலை பயன்படுத்தி, குடும்ப வன்முறை தடுப்புச் சட்டம், ஊரக வேலை உறுதி சட்டம் போன்றவை வருவதற்கு முக்கிய பங்கு வகித்தது. இஸ்லாமிய மக்களின் நலனை மேம்படுத்த சச்சார் கமிட்டி அமைக்கப்பட உறுதுணையாக இருந்தது.

தமிழகத்தில் பல்வேறு காவல் நிலைய மனித உரிமை மீறல்கள், பெண்களை பணயக் கைதியாக பிடித்து வைப்பது, வாச்சாத்தி, சின்னாம்பதி பழங்குடியின பெண்கள் மீதான பாலியல் வல்லுறவு உள்ளிட்ட பிரச்சினைகளில் நீண்ட கால போராட்டத்தை நடத்தி வந்திருக்கிறது. குடும்ப வன்முறை நடவடிக்கைக்குரிய குற்றம் என சி.பி.ஐ(எம்)யின் அமைப்பு விதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. குடும்ப அமைப்பு புனிதமானது அதனை கேள்வியே கேட்க கூடாது என்று சனாதனவாதிகள் பேசும்போது, குடும்ப கட்டமைப்பும் கேள்விக்கு உட்பட்டது தான், ஆதிகாலத்தில் இருந்து குடும்பம் என்கிற கட்டமைப்பு மாறி மாறி தான் வந்திருக்கிறது, மாற்றவே முடியாதது என்று எதுவும் இல்லை, குடும்ப கட்டமைப்பில் ஆண் மேலாதிக்கம் கூடாது, அது ஜனநாயக படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது கட்சி திட்டத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. மேலும் வீடு சார் பணிகள், குழந்தை பராமரிப்பு உட்பட

பெண்ணின் வேலையாக மட்டும் இருக்கக் கூடாது, அதற்கு பொருத்தமான ஆதரவு நடவடிக்கைகள் வேண்டும் என்பதும் கட்சியின் திட்டத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது.

மேற்கு வங்கத்தில் இடது முன்னணி ஆட்சியில் இருந்தபோது,நிலச்சீர்திருத்தம் விரிவாக நடந்து,பெண்கள் பெயரில் பட்டா அல்லது கணவன் மனைவி பெயரில் கூட்டு பட்டா என்கிற முடிவு எடுக்கப்பட்டு லட்சக்கணக்கான பட்டாக்கள் அளிக்கப்பட்டன. உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் சட்ட திருத்தம் செய்யப்பட்டு ஏழைகள், நிலமற்றவர்கள், பெண்கள் அதிக அளவில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு உகந்த சூழல் உருவாக்கப்பட்டது. கேரள மாநிலத்தில் இடது ஜனநாயக முன்னணி ஆட்சியில் மக்கள் திட்டமிடுதல் என்கிற அடிப்படையில், மேல்மட்ட அதிகாரிகள் திட்டமிடுவதை தவிர்த்து அடிமட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய பெண்கள் உள்ளிட்ட உள்ளூர் மக்கள் தங்கள் பகுதிக்கு என்ன வேண்டும் என திட்டமிடுகிற சிறப்பான முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. இது அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கக்கூடிய செயலாக அமைந்தது.கூடும்பஸ்ரீ திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஏராளமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்து சுய உதவிக் குழுக்கள் மூலமாக வருமானம் ஈட்டி பெண்கள் சொந்தக்காலில் சுயமாக செயல்படுவது உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. சுமார் 45 லட்சம் பெண்கள் இதில் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர் இந்த இடதுசாரி மாடல் பல்வேறு நாடுகளில் பாராட்டப்படுகிறது.

சொத்து படைத்த ஆண்களுக்கு மட்டுமே வாக்குரிமை என்கிற நிலை உலகில் நிலவிய போது, ஆஹா ஓஹோ என்று பெருமை பேசுகிற அமெரிக்கா உட்பட செய்யாத ஒரு விஷயம் - அதாவது வயது வந்தஅனைவருக்கும் வாக்குரிமை பெண்களுக்கும் வாக்குரிமை என்பதை முதலில் நிலைநாட்டிய பெருமை சோஷலிச சோவியத் யூனியனையே சாரும்.வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணை பூட்டி வைப்போம் என்ற விந்தை மனிதர் தலைகவிழ்ந்தார் என்று பாரதியார் பாடிய பாடல் வரிகள் நனவானது அங்கு தான். பெண்களுக்கு சம உரிமைகளை தரக்கூடிய சட்டங்கள், உயர்கல்வி, அனைத்து துறைகளிலும் வேலைவாய்ப்பு, பெண்கள் இவற்றையெல்லாம் பயன்படுத்துவதற்கு ஏதுவாக வீட்டு வேலை குழந்தை பராமரிப்பு என்பதிலிருந்து பெண்களை விடுவித்து மலிவு விலை உணவகம், மலிவு விலை சலவையகம், குடியிருப்பிலும் வேலை தலங்களிலும் சிறப்பான குழந்தை காப்பகம்என்கிற பல ஏற்பாடுகளை சட்டரீதியாக்கியது தோழர் லெனின் தலைமையிலான சோஷலிச அரசாங்கம். மொத்தத்தில் பெண்ணின் தலையில் சுமத்தப்பட்ட வீட்டு வேலைகளை சமூகமயமாக்கி முத்திரை பதித்தது சோஷலிச அரசு தான்.

சி.பி.ஐ(எம்) இந்தியாவிலும் அத்தகைய சோஷலிச அமைப்பை நிறுவுவதற்கான லட்சியத்தோடு செயல்படுகிறது. இன்றுள்ள சூழலில் ஒன்றிய பாஜக அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கை மற்றும் வகுப்புவாத கொள்கையின் காரணமாக ஏழை எளிய நடுத்தர மக்கள் குறிப்பாக பெண்கள் பாதிப்புக்கு உள்ளாவதை எதிர்த்து, மாற்று அரசியலை முன்வைத்து போராடி வருகிறது.

பெண்ணுரிமை பாதுகாக்கப்படுவதற்கு பல முனைகளில் முயற்சிகள் தேவைப்படுகின்றன. அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டிய முயற்சிகள், சமூகத்தினுடைய பங்களிப்பு, பண்பாட்டுத் துறையில் மாற்றம், பாடத்திட்டங்களில் மாற்றம், ஊடக சித்தரிப்புகளில் மாற்றம் உள்ளிட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். பெண்ணுரிமை பாதுகாப்பிற்காக ஒரு வலுவான பிரச்சாரத்தை மாநில அரசு கையில் எடுக்க வேண்டும். நமது குடும்பங்களில் அதற்கான முயற்சிகளை நாம் துவங்க வேண்டும்.

பெண் விடுதலைக்கு முன்னிபந்தனை பொருளாதார விடுதலை. உயர்கல்வியும் வேலை வாய்ப்பும் பெண்கள் உட்பட அனைவருக்கும் கிடைக்க வேண்டும். பொதுத்துறை தனியார் மயமாக்கல், நிரந்தர பணிகள் வெளி முகமை பணிகளாக ஒப்பந்த பணிகளாக மாற்றப்படுதல் போன்றவை நிரந்தர வேலை வாய்ப்புக்கு முட்டுக்கட்டை போடுகின்றன. மத்திய பல்கலைக்கழகங்கள், ஐஐடி, ஐஐஎம் கல்வி நிலையங்களில் இருந்து கணிசமாக பட்டியலின பழங்குடியின பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களின் இடைநிற்றல் அதிகரித்து வருகிறது மாணவிகளும் இதற்குள் அடங்குவர். உழைப்புப் படையில் பெண்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது. இந்த நிலையை உருவாக்குகிற கொள்கைகளை எதிர்த்து போராடுவது, பெண்ணுரிமையை பாதுகாப்பதுடன் இணைந்தது.

எனவே சி.பி.ஐ(எம்)யோடு கரம் கோர்த்து அரசியல் பொருளாதாரம் பண்பாடு கருத்தியல்தளங்களில் மாற்றம் கண்டு பெண்ணுரிமை பாதுகாக்கப்படுவதற்கான முயற்சிகளில் நீங்களும் இணைந்து பங்கேற்க வேண்டும் என அன்போடு கோருகிறோம். சமூகத்தின் சரி பாதி, சனாதன கொடுமைகளோடு பொருளாதார சுரண்டலையும் சமூக ஒடுக்குமுறையையும் சந்தித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டுமா? தாக்குண்டால் புழுகூட துள்ளி குதிக்கும், ஆற்றிவு படைத்த மனிதர் நாம், அமைதி காக்கலாமா? பாலின நிகர்நிலை சமைத்து, வன்முறையற்ற வாழ்க்கையைப் பெற்று அனைவருக்கும் கல்வி வேலைவாய்ப்போடு கூடிய சமூகத்தைப் படைப்பது சாத்தியம் தான். அதற்கான வழி நமது கைகளில் தான் உள்ளது. இத்தகைய சமூகம் கனவல்ல நிஜம் என மார்க்சியம் உரத்து சொல்கிறது. அந்தப் பாதையில் சோஷலிச நாடுகள் பயணித்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தியாவும் பயணிக்க வேண்டாமா? நாம் நினைக்கிற புதிய இந்தியாவை சமத்துவ தேசத்தை படைப்போம் வாருங்கள்...

“சூழுகின்ற வேலி

சுவர்களெல்லாம் சாயட்டும்

மூடி மறைத்திருக்கும்

கூரை பெயரட்டும்

தலைகள் நிமிரட்டும்

கைகள் உயரட்டும்

வானத்தில் ஒரு பாதி

அங்கே அமரட்டும்”

- கவிஞர் சி. சிவசேகரம்

செப்பனிட்ட படிமங்கள்

கருத்துச்சரம்!

பெண் போகப் பொருளும் அல்ல,
கருணை காட்ட வேண்டிய பொருளும் அல்ல..
பெண் மனித குலத்தின் ஒரு பகுதி..
பெண்ணுரிமை என்பது மனித உரிமைக்குள் அடங்கும்.

- பெண்கள் அனைவரும் ஒரே மாதிரியான அளவு வன்முறையை சந்திப்பதில்லை. பொருளாதாரத்தில் நலிந்தவர்கள் அதாவது ஏழை பெண்கள் அதிகம் வன்முறையை சந்திக்கிறார்கள். அதேபோல் தலித் பெண்கள் மற்ற வன்முறையோடு சேர்த்து சாதிய வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். சாதி வர்க்கம் பாலினம் என்று அனைத்து மட்டங்களிலும் தலித் பெண்கள் ஒடுக்கு முறையை சந்திக்க வேண்டி இருக்கிறது. பழங்குடியின பெண்களும் பொருளாதார சமூக பின் தங்கிய நிலை காரணமாக கூடுதல் பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ளும் நிலையில் உள்ளனர். மதவெறி சித்தாந்தத்தை கொண்ட ஆர்எஸ்எஸ் வழிகாட்டுதலில் இயங்கும் பாஜக ஆட்சியின் கீழ் சிறுபான்மை பெண்கள் வெறுப்பு அரசியலையும் நடவடிக்கைகளையும் சந்திக்க வேண்டி இருக்கிறது. திருநர் சமூகத்தினர், மாற்றுத்திறனாளி பெண்கள் மற்றவர்களை விட வேறுபட்ட சிக்கல்களை எதிர்நோக்கும் இடத்தில் உள்ளனர்.
- கணவனை இழந்தவர்கள், கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள், கணவனிடமிருந்து பிரிந்து வாழ்பவர்கள் அனைவரும் தனித்து வாழும் பெண்களாக கருதப்படுகிறார்கள். சமூகத்தில் இவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள் மிக அதிகம். பண்பாட்டு ரீதியாக, சடங்கு சம்பிரதாயம் என்கிற பெயரில் அதிகம் பாகுபடுத்தப்படுபவர்கள் இவர்கள். அவதூறுகளையும் பாலியல் தொல்லைகளையும் கூடுதலாக சந்திக்கும் நிலையில் இவர்கள் உள்ளனர்.
- பெண் தொழிலாளிகள் பெண் மற்றும் தொழிலாளி என்கிற இரண்டு தளங்களில் இரட்டை ஒடுக்கு முறைக்கு இலக்கு ஆகிறார்கள். பெண்ணை தொழிலாளியாக விவசாயியாக அங்கீகரிப்பதற்கே சமூகத்தில் பல தயக்கங்கள் உண்டு.
- ஒரு சாதியின் பெருமை அதன் தூய்மையோடு இணைத்து பார்க்கப்படுகிறது. தூய்மை என்பது பெண் அதே சாதியில் திருமணம் (அகமண முறை) செய்து வாரிசை பெற்றுக் கொடுத்து குலப்பெருமையைப் பாதுகாப்பது என்ற பொருளில்

வருகிறது. பல நேரங்களில் தலித் இளைஞனை திருமணம் செய்து கொள்ளும் பெண்ணுக்கு பெற்றோரின் கையில் சாவுதான் காத்திருக்கிறது. பல தருணங்களில் அந்த இளைஞனும் கொல்லப்படுகிறான். மொத்தத்தில் இந்தியன் பீனல் கோடை விட சமூக பீனல் கோடே தூக்கலாக உள்ளது

- குடும்பத்துக்குள் நடக்கும் வன்முறை குற்றமாக கருதப்பட வேண்டும், கணவன் மற்றும் அவரது வீட்டார் இழைக்கிற கொடுமைகள் அந்த குடும்பத்தின் சொந்த பிரச்சினை அல்ல, கிரிமினல் குற்றம்
- வீட்டுக்குள் நடந்தாலும் குற்றம் குற்றமே என்கிற புரிதல் உருவானது. உடல் ரீதியான வன்முறை, வார்த்தை மற்றும் மன ரீதியான வன்முறை, பொருளாதார வன்முறை, பாலியல் வன்முறை என்கிற நான்கு கோணங்களில் குடும்ப வன்முறை வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளது.
- ஆண் பெண் என்பது பாலினம். பாலினத்தின் மீது ஆண்மை பெண்மை என்கிற கற்பிதங்கள் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. வீரம் துணிச்சல் உள்ளிட்ட குணாம்சங்கள் ஆணுக்கு உரியதாகவும், அச்சம் நாணம் மடம் பயிர்ப்பு பெண்ணுக்கு உரியதாகவும் பழங்காலத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டது எனினும், அதனுடைய மிச்ச சொச்சங்கள், பிற்போக்கு எதிர்பார்ப்புகள் நவீன சமூகத்திலும் நிலவி வருகின்றன. நாணமும் அச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம் என்றார் பாரதி. குணங்கள் அனைத்தும் மனித குணங்கள்தான். வெட்கப்பட வேண்டியதற்கு அல்லது கோபப்பட வேண்டியதற்கு யாராக இருந்தாலும் பட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். ஆணாக இருந்தாலும் பெண்ணாக இருந்தாலும் அந்த குணம் அவர்களுக்குள் நிச்சயமாக இருக்கும். ஆனால் ஆணும் பெண்ணும் வெவ்வேறு மாதிரி குணங்களைக் கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும், நடந்து கொள்ள வேண்டும் என ஆணாதிக்க சமூகம் கட்டமைக்கிறது
- பெண் விடுதலைக்கு முன்னிபந்தனை பொருளாதார விடுதலை. உயர்கல்வியும் வேலை வாய்ப்பும் பெண்கள் உட்பட அனைவருக்கும் கிடைக்க வேண்டும். பொதுத்துறை தனியார் மயமாக்கல், நிரந்தர பணிகள் வெளி முகமை பணிகளாக ஒப்பந்த பணிகளாக மாற்றப்படுதல் போன்றவை நிரந்தர வேலை வாய்ப்புக்கு முட்டுக்கட்டை போடுகின்றன. மத்திய பல்கலைக்கழகங்கள், ஐஐடி, ஐஐஎம் கல்வி நிலையங்களில் இருந்து கணிசமாக பட்டியலின பழங்குடியின பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களின் இடைநிற்றல் அதிகரித்து வருகிறது. மாணவிகளும் இதற்குள் அடங்குவர். உழைப்புப் படையில் பெண்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருகிறது. இந்தநிலையை உருவாக்குகிற கொள்கைகளை எதிர்த்து போராடுவது, பெண்ணுரிமையை பாதுகாப்பதுடன் இணைந்தது.
- பெண்ணுரிமை பாதுகாக்கப்படுவதற்கு பல முனைகளில் முயற்சிகள் தேவைப்படுகின்றன. அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டிய முயற்சிகள், சமூகத்தினுடைய

பங்களிப்பு, பண்பாட்டுத் துறையில் மாற்றம், பாடத்திட்டங்களில் மாற்றம், ஊடகசித்தரிப்புகளில் மாற்றம் உள்ளிட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். பெண்ணுரிமை பாதுகாப்பிற்காக ஒரு வலுவான பிரச்சாரத்தை மாநில அரசு கையில் எடுக்க வேண்டும். நமது குடும்பங்களில் அதற்கான முயற்சிகளை நாம் துவங்கவேண்டும்.

- பெண்ணுரிமை பாதுகாக்கப்படுவதற்கு பல முனைகளில் முயற்சிகள் தேவைப்படுகின்றன. அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டிய முயற்சிகள், சமூகத்தினுடைய பங்களிப்பு, பண்பாட்டுத் துறையில் மாற்றம், பாடத்திட்டங்களில் மாற்றம், ஊடக சித்தரிப்புகளில் மாற்றம் உள்ளிட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். பெண்ணுரிமை பாதுகாப்பிற்காக ஒரு வலுவான பிரச்சாரத்தை மாநில அரசு கையில் எடுக்க வேண்டும். நமது குடும்பங்களில் அதற்கான முயற்சிகளை நாம் துவங்க வேண்டும்.
- ஆர்எஸ்எஸ் சித்தாந்தமான இந்துத்துவத்தில் மதவெறி மட்டுமல்ல... சாதிவெறி, ஆணாதிக்கம் போன்றவையும் ஆபத்தான கலவையாக இடம் பெற்றுள்ளன.
- எந்த சாதியில் பிறந்திருந்தாலும் பெண்கள் சூத்திரர்களுக்கு சமமானவர்கள் என்று மனுஸ்மிருதி கூறுகிறது. மனுவின் கோட்பாடு சட்டமானால் பெண்கள், தலித் மக்கள் நிலை பெருமளவு பின்னடைவை சந்திக்கும்.
- தலித் பெண் ஊராட்சி தலைவர்கள் பல்வேறு உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டவர்களாக உள்ளனர். தேசிய கொடி ஏற்றும் உரிமை கூட இன்னும் பல இடங்களில் பிரச்சனையாகவே நீடிக்கிறது. சுயேச்சையாக செயல்பட முடியாமல் சாதி ஆதிக்கசக்திகள் சொல்வதை செய்கிற கட்டாயத்திற்கு பலர் தள்ளப்படுகிறார்கள். கடந்தகாலத்தில் இதர சாதியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் நாற்காலியில் அமர, தலித் பெண் ஊராட்சிமன்ற தலைவர் தரையில் அமரும் அவலம் ஒரு சில இடங்களில் நிலவியது. சில ஊராட்சிகளில் 100 நாள் வேலையில் கூட பாகுபாடு பிரதிபலிக்கிறது.
- பொதுவாகவே பெண் ஊராட்சி தலைவர்கள் சுயமாக செயல்படக்கூடிய சூழல்இல்லை. கணவர், மாமனார், சகோதரன் என குடும்ப உறுப்பினர்களால் இயக்கப்படுகிறார். சில சமயம் கூட்டங்களிலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன்சிலருக்கு பதிலாக அவரது கணவர் வந்து அமர்வதும் உத்தரவிடுவதும் நடக்கிறது. இது தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும்
- பெண்கள் பாதுகாப்பு குறித்து பிரதமர் வாய் நிறைய பேசுகிறார். ஆனால் உண்மை என்ன? பெண்கள் குழந்தைகள் மீது பாலியல் வன்முறையை தொடுப்பவர்களாக பல்வேறு மட்டங்களில் பாஜக ஊழியர்களே உள்ளனர் என்பதை ஊடக செய்திகளின் மூலமாக தெரிந்து கொள்ள முடியும். குற்றவாளிகளை

பாதுகாப்பதற்கு அனைத்து முயற்சிகளையும் முனைப்பாக பாஜகவும், அவர்களது ஒன்றிய மாநில அரசுகளும் செய்கின்றன.

- 2021ல் மிக அதிகமான சிசுக்கொலை நடந்த மாநிலமாக தமிழகம் தேசிய குற்றபதிவு ஆணையத்தால் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது. 15 வழக்குகள் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. குழந்தைகள் மீதான குற்றங்கள் 2020ஐ விட 2021ல் 39.8 சதவீதம் அதிகம். 2021ல் 4465 போக்சோவழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டதில் 3433 பாலியல் வல்லுறவு வழக்குகள் ஆகும் இதில் 3435 சிறுமிகளும் 34 சிறுவர்களும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். சராசரியாக ஒரு நாளைக்கு 10 வல்லுறவு வழக்குகள் போக்சோவின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.
- 2021ல் மிக அதிகமான சிசுக்கொலை நடந்த மாநிலமாக தமிழகம் தேசிய குற்றபதிவு ஆணையத்தால் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது. 15 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. குழந்தைகள் மீதான குற்றங்கள் 2020ஐ விட 2021ல் 39.8 சதவீதம் அதிகம். 2021ல் 4465 போக்சோவழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டதில் 3433 பாலியல் வல்லுறவு வழக்குகள் ஆகும் இதில் 3435 சிறுமிகளும் 34 சிறுவர்களும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். சராசரியாக ஒரு நாளைக்கு 10 வல்லுறவு வழக்குகள் போக்சோவின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

செய்திகளில்...

பீப்பிள்ஸ் டெமாக்ரசி ஆங்கில இதழில் வெளியான செய்தி

TN: Towards a Gender Equal Society: In Defence of Women's Rights

A Neelambaran

THE CPI(M) Tamil Nadu state committee held a convention in defence of women's rights in Thukalay, Kanyakumari district on June 25, 2023. More than 4000 women and men attended.

The convention noted with concern that miseries faced by women stemming out of gender oppression and class exploitation at home, public place, workplace and cyberspace are increasing at a rapid pace. The number of cases filed on the atrocities do not actually reflect the reality and the conviction rate continued to be low.

The convention came down heavily on the pro-corporate and Manuvadi policies of the union government which create obstacles to women's progress. The inordinate delay in passing the Women's Reservation Bill or rather the abandonment by the BJP government was condemned by the speakers in the convention.

A detailed resolution was moved in the convention by state committee member R Leema Rose, seeking gender equality and called upon different sections of the society to fight the pro-corporate, patriarchal and feudal systems suppressing the women.

Presided by R Chellasamy, the district secretary, K Balakrishnan, state secretary, PK Sreemathi and U Vasuki, Central Committee members and Kanimozhi Karunanidhi, deputy general secretary, DMK addressed the convention in the presence of state secretariat members, S Noor Mohammed, K Kanagaraj and former MP A V Bellarmin.

MULTIPLE CHALLENGES

CPI(M) Kanyakumari district committee conducted a brief survey on women working in shops as well as in MNREGA scheme. The general response is that the present wages are absolutely insufficient.

Cruelty by husbands or relatives accounted for 31.8 per cent of the total cases of atrocities against women under Indian Penal Code (IPC) while 20.8 per cent of the cases were registered under assault on women with intent to outrage her modesty. The scenario in Tamil Nadu is also worse, as the National Family Health Survey (NFHS) revealed 44.7 per cent of married women faced physical and sexual assault at their homes.

U Vasuki, while criticising comments which put either men or women as the cause for gender oppression, attributed the sufferings to the societal system and called upon women and men to fight unitedly against the system and the policies perpetuating them as a whole. She cautioned that the script of Manusmriti, though claimed to be written 2000 years back, is being acted upon by Modi government. She placed with pride that CPI(M)'s programme talks about democratisation of family structure whereas many parties do not view gender issues seriously. Vasuki pointed out that in the fight against RSS-BJP, struggle against gender oppression has an important role.

The conference noted that the UN's Sustainable Development Goal (SDG) of achieving 'Gender Equality' by 2030 is unachievable, given the current pace of 17 different parameters prescribed. The actions of National Commission for Women were also criticised for its inaction or delayed action on several issues including the harassment complaints from Kalakshetra in Chennai.

KERALA MODEL OF EMPOWERING WOMEN

Amidst growing influence of the right-wing forces led by the Rashtriya Swayamsevak Sangh (RSS), promoting Manusmriti, considering women as lower to men, the Left Democratic Front (LDF) has provided an alternative model to empower women.

"Recently we celebrated the 25th anniversary of Kudumbashree, women's self-help groups in Kerala. With around 50 lakh members, the organisation has changed the social, economic and political status of women. Change should start from our houses to empower women and achieve equality", said PK Sreemathi Teacher.

With reservation for women in local self-governments, the state has ensured adequate participation in governance. The land reforms and free education for all children ever since the Left came to power in Kerala in 1957 under EMS Namboodiripad has had telling effects on the development of women.

"The BJP has not even listed the Women's Reservation Bill in the last nine years in the Lok Sabha. The sanghparivar believes in and wants to impose Manusmriti, which is totally stacked against women", Sreemathi Teacher said.

Kanimozhi Karunanidhi accused the BJP led government of being anti-women by supporting those accused of sexual violence including the president of the Wrestling Federation of India, Brij Bhushan Singh who is also a BJP MP. She listed out various contributions made by Dravidian movement in Tamil Nadu for the cause of women. She added that the implementation of National Education Policy (NEP), would affect the education among women, particularly in the rural and tribal areas.

K Balakrishnan narrated important interventions and hard battles by the Party in cases of violence against women. Opining on some of the judgements, he said, "Recently the Supreme Court had to quash the order of the Allahabad High Court which ordered to seek the help of astrology in a rape

case. But, the Madras High Court's verdict on a homemaker having the right to share of husband's property has come as a ray of hope".

Quoting the judgement of Madras High court and making a strong pitch for household work to be accounted for and recognised, he said, "The work of men is mostly regulated, while women working at their homes carry out work for several hours without a holiday. Such work is unaccounted and must be given due recognition".

The resolution passed in the conference, called upon union and state governments to enact special laws to end honour killings, speed up cases in POCSO and abort policies like NEP which would adversely affect education of girl children.

Some of the survivors of violence and their family members (acid attacks, MFI's intimidation, bonded labour, sexual violence and domestic violence) shared their experiences in fighting for justice and how AIDWA and CPI(M) helped them. P Suganthi, state committee member introduced the victims and their family members.

A small booklet on gender issues and politics written by U Vasuki was released by Kanimozhi and received by A Radhika, state committee member.

In conclusion, the oath administered by M Ragupathi, district committee member, was taken by everyone that they would initiate changes for a gender just society.

(Peoples Democracy, May 3 - 9 , 2023)

குழந்தை திருமணத்தை ஆதரித்து பேசும் ஆளுநர் ரவி மீது வழக்கு பதிந்திடுக!

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தக்கலையில் ஞாயிறன்று (ஜூன் 25) மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நடத்திய பெண் உரிமை மாநாட்டில் பங்கேற்க வருகை தந்த கட்சியின் மாநிலச் செயலாளர் கே.பாலகிருஷ்ணன் செய்தியாளர்களிடம் மேலும் கூறியதாவது: சமூகத்தில் சரிபாதியாக இருக்கும் பெண்கள் ஆணாதிக்கத்தின் அடக்கு முறைக்கு தொடர்ச்சியாக உள்ளாக்கப் படுகிறார்கள். பெண்கள், குழந்தைகள் மீதான பாலியல் வன்முறைகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துவருகின்றன. அனைத்து விசயங்களிலும் ஆணுக்கு ஒரு நீதி, பெண்ணுக்கு ஒரு நீதி என்கிற கோட்பாடு அமலாக்கப்படுகிறது. ஆண்-பெண் சமத்துவமாக இருக்க வேண்டும் என்கிற நிலை அறவே இல்லாததாக இந்திய சமூகம் நீடிக்கிறது. எனவே, ஆண்-பெண் சமத்துவத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பெண்உரிமை மாநாட்டை இன்று (ஜூன் 25) தக்கலையில் நடத்துகிறது.

குறிப்பாக பாஜக ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு பெண்கள் மீதான தாக்குதல் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகின்றன. பாஜக அரசு கடைப்பிடிக்கும் உலக மய, தாராளமய கொள்கைகளின் விளைவாக பெண்களுக்கான அனைத்து வகை வேலை வாய்ப்புகளும் மறுக் கப்படுகின்றன. மகாத்மா காந்தி ஊரக வேலை உறுதி சட்டத்தால் 90 சதவிகிதம் வரை பெண்கள் பயனடைந்து வரு கிறார்கள். இதில்கூட மோடி அரசு அதற்கான ஒதுக்கீட்டை படிப்படியாக குறைத்து, 100 நாள் வேலை நாட்களை சராசரியாக 15 நாட்களாக குறைத்துள்ளது. இத்திட்டத்தில் சுமார் நான்காயிரம் கோடி ரூபாய் சம்பள பாக்கியாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. கிராமப்புறம் துவங்கி அனைத்து துறைகளிலும் பெண்களுக்கான வேலைவாய்ப்புகள் மறுக்கப்படுகின்றன. நேற்று (ஜூன் 24) சென்னை நீதி மன்றம் அளித்துள்ள தீர்ப்பு வரவேற்புக் குரியது. ஆண் தனது சேமிப்பில் இருந்து ஒரு சொத்து வாங்கினாலும் அதில் சரிபாதி உரிமைஅவரது மனைவிக்கு உண்டு என தீர்ப்பு வழங்கப் பட்டுள்ளது. இதை மார்க்சிஸ்ட்கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கிறது. பெண்ணின் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் ஒரு கணவனால் சொத்து வாங்கியிருக்க முடியாது என்கிற விளக்கத்துடன் வந்துள்ளது இந்த புதிய தீர்ப்பு. ஆனால் இந்தியாவில் உள்ள பல நீதிமன்றங்கள் அப்படி இல்லை. அரசமைப்பு சாசனத்தின்படி தீர்ப்புகள் வழங்குவதற்கு பதிலாக மனுஸ்மிருதி அடிப்படையில் நீதி வழங்கும் போக்கை அடிக்கடி பார்க்க முடிகிறது.

உதாரணமாக அலகாபாத் உயர்நீதி மன்றம் அளித்துள்ள தீர்ப்பை குறிப்பிடலாம், காதலித்துவிட்டு திருமணம் செய்ய மறுக்கும் காதலன் அந்த பெண்ணுக்கு செவ்வாய் தோஷம் இருப்பதாக கூறியபோது, நீதிபதி அந்த பெண்ணின் ஜாதகத்தை பல்கலைக்கழகத்தின் ஜோதிடவியல் துறைக்கு அனுப்பி சரி பார்க்கும் போக்கும் உள்ளது. புதுச்சேரி ஆளுநர் தமிழிசை சுவந்தரராஜன், சுந்தர காண்டம் படித்தால் சுகப்பிரசவம் நடக்கும் என சொல்லும் அளவுக்கு நிலைமை மோசமாகி உள்ளது. தமிழ்நாடு ஆளுநர்

ஆர்.என்.ரவி, சட்டவிரோதம் என அறிவிக்கப்பட்ட குழந்தை திருமணத்தை ஆதரித்து பேசுகிறார். சிதம்பரம் தீட்சிதர் மீது குழந்தை திருமண வழக்கு பதிவு செய்ததை விமர்சித்து சனாதனத்துக்கு ஆதரவாகபேசியவர், அவரே குழந்தை திருமணம் செய்து கொண்டதாக வாக்கு மூலம் அளிக்கிறார். இதில் ஏன் அவருக்கு எதிராக வழக்கு பதிவு செய்து நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது? மனுநீதி

அடிப்படையிலான ஒரு அரசமைப்பு சாசனத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சி வேகமாக நடைபெறுகிறது என்பதையே இவை காட்டுகின்றன .அத்தகையான ஆபத்தான முயற்சிகளுக்கு இடமளித்து விடக் கூடாது என்கிற அடிப்படையில்தான் இந்த மாநாடு நடத்தப்படுகிறது.

மகளிர் இடஒதுக்கீடு மசோதாவை நிறைவேற்றாத பாஜக அரசு

சட்டமன்றங்கள் மற்றும் நாடாளு மன்றத்தில் பெண்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான மசோதா கடந்த 15 ஆண்டுகளாக நிலுவையில் உள்ளது. கடந்த பத்தாண்டுகால பாஜக ஆட்சியில் அதை நிறைவேற்றி இருக்க வேண்டும். பெண்களை அதிகாரமயப்படுத்துவதற்கு எதிரான சனாதன கொள்கையை கொண்டுள்ள கட்சி என்பதால் அந்த மசோதாவை கிடப்பில் போட்டுள்ளனர். தமிழ்நாட்டில் பெண்களுக்கு உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் 50 சதவிகித இட ஒதுக்கீடு என்கிற வரவேற்கத் தக்க நடைமுறை உள்ளது. ஆனால், இதில் 90 சதவிகித இடங்களில் ஆண்கள் தான் அதிகாரம் செலுத்தும் நிலை உள்ளது. சட்டப்படி பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளித்தாலும் சமூக அடிப்படையில் ஆண்களின் ஆதிக்கம் நீடிக்கிறது. வீடுதான் பாதுகாப்பான இடம் என பெண்களால் கருதமுடியாத அவல நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. குடும்ப வன்முறைகள் நாளுக்குநாள் அதிகரித்து வருகிறது. 2019-20 இல் அதிக குடும்பவன்முறைகள் நடந்த மாநிலங்களில் 2 ஆவது இடத்தில் தமிழகம் உள்ளது. மனைவியை கணவன் அடிப்பது சாதாரண நிகழ்வாக உள்ளது. ஆணாதிக்க சமூகத்தை எதிர்த்து பெண்உரிமைக்காக மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தொடர்ந்து போராடி வருகிறது. பெண்கள் எங்கு பாதிக்கப்பட்டாலும் அதில் சிபிஎம் தலையிடுகிறது. அனைத்திந்திய ஜனநாயக மாதர் சங்கம் செயல்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் உள்ள பெரிய அரசியல் கட்சிகள் பெண்களின் உரிமைகளுக்காக குரல் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு அவர் பேசினார். பேட்டியின்போது கட்சியின் மத்தியக்குழு உறுப்பினர் உ.வாசுகி, மாநில செயற்குழு உறுப்பினர்கள் க.கனகராஜ், எஸ்.நூர்முகமது, மாநிலக்குழு உறுப்பினர் ஆர்.லீமாறோஸ், மாவட்டச் செயலாளர் ஆர்.செல்லசுவாமி, மாவட்ட செயற்குழு உறுப்பினர் எஸ். அந்தோணி, நகரச் செயலாளர் மோகன் உள்ளிட்டோர் உடனிருந்தனர்.